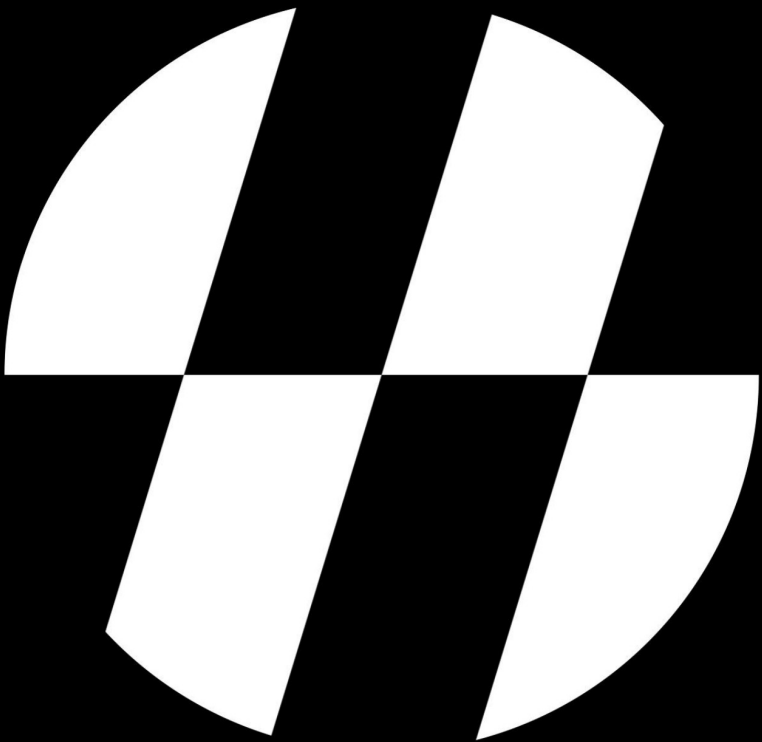

Machine Translated by Google

Ideologie

Vol. 1 - 4

transcrise până la
mijlocul iernii
2023 CE

Machine Translated by Google

Prefața editorului

Următoarele texte sunt transcrise după scanări ale cărții „Ideologie SS”, vol. 1-4, de Karl Hammer, datate între 1988 și 1994. Scanările sunt filigranate cu WWW.THULE-ITALIA.ORG; probabil, autorii scanărilor. Nu au fost găsite copii fizice și nici scanări de calitate superioară.

Textele sunt prezentate în ordinea cronologică a publicării, nu în ordinea în care au fost publicate de Karl Hammer. În Cuprins, fiecare text este prevăzut cu o referință la volumul lui Karl Hammer în care a fost publicat.

transcris din, precum și o referință la textul german din care a fost extras Karl Hammer (acolo unde este disponibil).

Au fost adăugate titluri la unele secțiuni care erau

O lipsește, pentru ușurința referinței. Umlautele sunt redate cu un e după vocala dată. Greșelile ortografice evidente au fost corectate acolo unde au fost găsite și a trebuit să se facă unele presupuneri pentru a descifra unele dintre cuvintele pixelate ale scanărilor. Mulțumiri speciale prietenilor anonimi ai căror ochi m-au ajutat să străpung pixelii atunci când ai mei au cedat. Câteva expresii greoaie au fost ușor modificate fără a li se schimba sensul. Cuvântul „Weihnacht” (literalmente, noapte sfântă) a fost retradus din „Crăciun” de Karl Hammer în cuvântul „Yule”.

Ilustrațiile și lucrările de artă au fost complet omise, atât din cauza calității slabe a scanării, cât și pentru a face documentul mai ușor de imprimat.

Machine Translated by Google

Cuprins

1941

Introducere.....1
Hammer vol. 3; Din: Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 1, 1941
Sarcina „Germanische Leithefte”..... 3 Hammer vol. 3; Din:
Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 1, 1941 Reichsfuehrerul
nostru .....4 Hammer vol. 3; Din:
Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 1, 1941 Europa va deveni din
nou sănătoasă..... 6 Hammer vol. 3; Din: Germanische
Leithefte, volumul 1, numărul 1, 1941 Fluxul
eredității.....14 Hammer vol. 3;
Din: Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 1, 1941 Aud și
Delilah.....15 Hammer
vol. 3; Din: Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 1, 1941 Rieke
Gehrmann.....18 Hammer vol.
3; Din: Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 1, 1941 Un erou al
bătăliei din Iutlanda.....21 Hammer vol. 3; Din:
Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 1, 1941 Sub conducerea lui
Adolf Hitler.....24 Hammer vol. 4; Din: Germanische
Leithefte, volumul 1, numărul 2, 1941 Turn of Season, Turn of
Fate.....33 Hammer vol. 4; Din: Germanische
Leithefte, volumul 1, numărul 2, 1941 Solstițiul de vară
1941!.....37 Hammer vol. 4; Din:
Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 2, 1941 A Germanic
Mistress.....45 Hammer vol. 4;
Din: Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 2, 1941 Copilul și
căsătoria..... 49 Hammer vol.
4; Din: Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 2, 1941 Gândirea
germană.....50 Din: Germanische
Leithefet, volumul 1, numărul 2, 1941 Cererea unui
tată.....51 Hammer vol. 4; Din
Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 3, 1941
Din Ordinul de zi al unui Corp.....52
Hammer vol. 4; Din Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 3, 1941
Neutralitate și efort germanic.....54 Hammer
vol. 3; Din Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 3, 1941 Către
Primul..... 60 Hammer
vol. 3; Din Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 3, 1941 Dorință
germanică..... 62 Hammer vol.
4; Din Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 3, 1941 Calea mai
ușoară.....67 Hammer vol.
4; Din Germanische Leithefte, volumul 1, numărul 3, 1941

Machine Translated by Google

Multe lucruri.....71
Ciocanul vol. 4; Din: SS Leitheft, 15 ianuarie 1941 Tripla
pecete.....72 Ciocanul vol. 2;
Din: SS Leitheft, 15 ianuarie 1941 Băiatul
ei.....77 Ciocanul vol. 2;
Din: SS Leitheft, 15 martie 1941

1942

Houston Steward Chamberlain.....82 Hammer
vol. 4; Din: Germanische Leithefte, volumul 2, numărul 1, 1942 Țara
Libertății..... 84 Hammer vol. 4;
Din: Germanische Leithefte, volumul 2, numărul 1, 1942 loialitatea
finlandeză.....91
Hammer vol. 4; Din: Germanische Leithefte, volumul 2, numărul 2, 1942
Finlanda 1918/1919.....97
Hammer vol. 4; Din Germanische Leithefte, volumul 2, numărul 3/4, 1942
Cavalerii Casei Germane.....99 Hammer vol. 4; Din
Germanische Leithefte, volumul 2, numărul 3/4, 1942 Silezia
Superioară.....102
Hammer vol. 4; Din Germanische Leithefte, volumul 2, numărul 3/4, 1942
Testamentul vieții germanice.....106
Hammer vol. 2; Din: Germanische Leithefte, numărul 5, 1942
Yamato.....107
Hammer vol. 2; Din: SS Leitheft, martie 1942 Mai
degrabă diavolului în iad.....116 Hammer
vol. 2; Din: SS Leitheft, aprilie 1942

Frontul European din 1944.....124
Hammer vol. 2; Din: SS Leitheft, februarie 1944 Cine
se poate căsători tânăr?.....131 Hammer
vol. 2; Din: SS Leitheft, februarie 1944 Viața ta aparține
poporului tău!.....140 Hammer vol. 2; Din: SS
Leitheft, martie 1944 Trebuie depășit „punctul
mort”.....144 Hammer vol. 2; Din: SS Leitheft, mai 1944
Inima
eternă.....150 Hammer vol. 4;
Din: SS Leitheft, mai 1944 Mâinile
frânte.....153 Hammer vol. 3;
Din: SS Leitheft, mai 1944 Suflet și
trup.....162 Hammer vol. 2;
Din: SS Leitheft, iunie 1944 Mama Pământ -
Patrie.....164 Hammer vol. 2; Din: SS
Leitheft, august 1944 De același
fel.....166 Hammer vol. 3;
Din: SS Leitheft, august 1944

Machine Translated by Google

Medalia de Aur pentru Curaj.....175 Ciocanul vol. 3; Din: SS Leitheft, septembrie 1944 Să rămâi pur și să devii matur.....181 Ciocanul vol. 3; Din: SS Leitheft, septembrie 1944 A fost un tip pe măsură.....186 Ciocanul vol. 3; Din: SS Leitheft, octombrie 1944

Citate

NECUNOSCUTE.....191 Hammer vol. 3 Camaraderie neînțeleasă.....193 Hammer vol. 2; Din arhivele Curții SS Ultima voință a unui om SS.....195 Ciocan vol. 1 Comportamentul soldatului .....199 Ciocanul vol. 1 al Copilului..... 204 Ciocanul vol. 1

Dumnezeu trăiește doar în inimi mândre..... 207 Hammer vol. 1 Lifetree și Worldtree..... 213 Hammer vol. 1

Curaj pentru bucuria vieții.....219 Ciocan vol. 1 Întâlnirea ciudată a regelui Olaf .....224 Ciocanul vol. 1 Castelul Muntelui.....235 Ciocanul vol. 1

Kahlenberg 1683..... 236 Hammer vol. 1 Sângele fraților .....236 Hammer vol. 1 Prințul

Eugen..... 242 Ciocan vol. 1 Judecata Regelui.....250 Ciocan vol. 1 Lucrurile veșnice.....259 Ciocan vol. 1 Pomerania.....268 Ciocan vol. 1

Machine Translated by Google

Anul publicării

1941

Machine Translated by Google

Introducere

„Așa cum cunoașterea orbitei Pământului
în jurul soarelui a dus la o transformare fundamentală a
viziunea generală asupra lumii, la fel va fi și Consiliul Național
Mișcarea socialistă, bazată pe învățăturile sângelui
și rasă, duc la o transformare a cunoștințelor și
prin urmare, a perspectivei asupra istoriei trecutului omului și
viitor."

- Adolf Hitler

Această cunoaștere a semnificației fatidice a
Legile naturale ale sângelui și rasei formează ideea fundamentală a
SS. Este un ordin de bărbați nordici aleși, împreună cu membrii lor
clanuri.

Cu ajutorul legilor pe care le alege ea însăși, SS vrea
să aducă o contribuție vie la triumful ideii sângelui în Europa. Dorește
să păstreze și să stabilească ca un
exemplu ale celor mai înalte virtuți, cum ar fi loialitatea, curajul,
camaraderie și spirit nobil. Este o echipă care, în loialitatea germanică a
celor care urmează, este necondiționată
dedicat Führerului.

SS-ul este gardianul securității interne a
Reich și cea mai dură trupă de luptă împotriva forțelor externe

Machine Translated by Google

inamic. Lupta actuală este îndreptată împotriva forțelor care pun viața în pericol ale evreimii internaționale, aliatul său, lumea Bolșevismul și, de asemenea, engleza dependentă de evrei, lacomă și domnia banilor și a francmasoneriei.

Scopul actualului conflict tumultos este formarea unei Noi Ordini naturale și, prin urmare, durabile a Europa. Această Nouă Ordine a fost preluată de Reich, care se bazează pe dezvoltarea germanică mai amplă, în strânsă colaborare cu aliați curajoși.

Europa, însă, ar trebui să găsească fundația durabilă pentru un viitor splendid în comunitatea activă a destinului popoarele germanice. SS-ul luptă pentru această cauză nobilă. Și astfel, în SS-ul Führer-ului sunt adunați pentru luptă - lângă bărbați SS din Reich-ul german - etnici germani din toate părți ale lumii, în special din România și din restul din sud-estul Europei.

Pentru prima dată, voluntari din Flandra, Olanda, Elveția, Danemarca, Norvegia, Finlanda și Suedia a luptat și alături de oamenii SS din Reich-ul german.

Machine Translated by Google

Sarcina „Germanische Leithefte”

...ar trebui să propună în mod constant măreția și
linia comună a SS către acești tovarăși din
teritorii germanice vecine și, în plus,
a face cunoscute marile obiective și principii ale SS în
patria acestor oameni. Această publicație ar trebui să prezinte o
expresie clară a spiritului SS comun tuturor popoarelor germanice.
Prin urmare, va fi un apel constant pentru toți
care sunt suficient de siguri pe ei înșiși pentru a deveni adepți
de cea mai dură și puternică ordine din istoria germanică.

Machine Translated by Google

Reichsführer-ul nostru

Dintr-un discurs al Reichsführer-ului SS Heinrich Himmler
1935

SS-ul a fost format la ordinul Führerului în
popor german recent înviat.

Fiecare descriere a organizării, sarcinii și extinderii
a SS nu poate fi înțeleasă decât dacă se caută să
le cuprinde în interior cu sângele și inima sa. Aceasta
Nu se poate explica de ce noi, atât de puțini la număr, avem asta
puterea din noi.

Nu se poate analiza logic de ce astăzi fiecare dintre noi
cine poartă uniforma neagră, indiferent unde s-ar afla,
este purtată de puterea acestei comunități noastre - fie că este vorba
că stă pe calul de curse sau se duelează în
stadion, fie că servește ca oficial, fie că
conduce o funcție guvernamentală înaltă sau își îndeplinește datoria ca
soldat, sau fie că studiază operele germanului
spirit al neamului nostru - fiecare, poate nevăzut, trebuie să-și înfrunte
pământ ca un om.

Fiecare știe că nu este singur, ci mai degrabă că
Această forță fără precedent a câtorva sute de mii de oameni care au
jurat împreună îi conferă o forță incomensurabilă, așa cum știe că, în
calitate de

Machine Translated by Google

reprezentant al acestui corp de persoane de culoare al comunității sale,
trebuie să-i facă cinste prin cele mai bune realizări ale sale.

Așadar, suntem adunați și mărșăluim conform unor legi inflexibile, ca
un ordin național-socialist, marțial, format din oameni aleși.
și ca o comunitate jurată a clanurilor lor de-a lungul cărării
într-un viitor îndepărtat; ne dorim și credem că nu
vreau să fiu doar nepoții care au luptat mai bine, mai degrabă decât
strămoșii unor lumi îndepărtate
generațiile necesare pentru viața veșnică a germanilor-
Poporul germanic.

Machine Translated by Google

Europa va deveni din nou sănătoasă

Noi, oamenii, trăim într-o lume în care toată devenirea, viața, maturizarea și trecerea se desfășoară conform legilor naturii neclintite și dumnezeiești. Lor li se supun stelele, cerurile și pământul, marea și pietrele, precum și viața plantelor și animalelor.

Nimeni care posedă cele cinci facultăți ale sale se îndoiește că viața umană se desfășoară, de asemenea, după aceleași legi. La fel, și diferențele dintre oameni sunt determinate de legile eredității.

Într-o comunitate sănătoasă, cu o atmosferă naturală, de exemplu În viața țărănească, bolnavul este împiedicat să procreeze, iar cel sănătos se leagă din nou de cel sănătos. Numai viața de oraș mare, înstrăinată de natură sau economică considerații, din păcate, cauzează multe probleme sănătoase o persoană să se căsătorească cu o persoană bolnavă.

Apoi, însă, natura se răzbună pentru nerespectarea legilor sale: urmașii pot deveni bolnavici sau poartă în sine o tendință spre boală.

Țăranul care încă trăiește legat de natură a fost întotdeauna Se știe că, la fiecare specie de animal și plantă, liniile și rasele trebuie distinse, ceea ce nu poate fi

Machine Translated by Google

încrucișați fără discriminare. Asta ar distruge rasa.
Printre oameni există, de asemenea, diverse rase.
Inițial, strămoșii noștri respectau aceste bariere, creând
de către creator. Mai târziu, anumite aspecte spirituale și politice
tendințele au suprimat treptat sentimentul pentru naturalitate
diferențe dintre oameni. „Totul este la fel
„care are o față umană”, asta au spus ei la
timpul Revoluției Franceze. Liberalismul, marxismul
Socialismul și comunismul - acestea sunt reperele în
decăderea unei Europe indusă în eroare de evreime. Pentru
bolșevici, diferențele rasiale sunt doar prejudecăți care trebuie să fie
depășite. Toate acestea, însă, sunt o deviere umană
de legile divine ale naturii: o lipsă de loialitate față de alți
propriul sânge, care trebuie să aibă cele mai grave
consecințe asupra sănătății și culturii populare. Fizic
daune, tulburări psihologice și inferioritate de caracter
sunt adesea consecințele dovedite științific ale
amestec nedorit de rase.

Aceste tendințe spirituale, sau mai bine spus antispirituale,
provin din minți pervertite și străine din punct de vedere rasial. Acestea
învățăturile nu provin deloc din legile naturii.
Spre deosebire de ei, național-socialismul nu urmărește
să construiască un alt crez umanist, ci mai degrabă caută să
în primul rând, să recunoaștem clar ordinea naturală creată de
Dumnezeu. Numai această cunoaștere face posibilă conducerea din nou

Machine Translated by Google

omul indus în eroare înapoi la natural și, prin urmare, la sănătate
mod de viață. Prin urmare, național-socialismul respectă
diferențe date de natură între rase. Și asta
recunoaște barierele naturale.

Deci, un național-socialist vede și el o Europă a viitorului
complet diferit față de cum ar face-o un liberal. Fiecare
Național-socialiștii ar respinge instinctiv o pan-Europe
de tip american. SUA este un amestec de oameni
și curse. În Europa, diverse persoane au pe parcurs
dezvoltarea lor a luat diverse personaje populare, deoarece și alte rase
europene s-au amestecat între ele
- în proporții diverse în diferite părți ale Germaniei
și vecinii săi. Toți au în comun, însă,
o porțiune mai mult sau mai puțin mare de sânge nordic.

Această componentă nordică a sângelui este, așadar, cea care leagă
popoarele europene. O uniune mai strânsă a popoarelor germanice
este, prin urmare, nu numai posibilă, ci și dată de natură.
sânge mai mult sau mai puțin nordic prezent în celelalte state europene
folks este în principal de origine germanică.

Dacă Europa nu vrea să-și piardă astfel unicitatea,
atunci, mai presus de toate, stăpânirea rasei nordice trebuie să fie
asigurat. Rasa nordică, însă, a suferit cel mai mult
prin dezvoltarea civilizației din ultimii ani
secole. Așadar, rasa nordică a încetat aproape parțial să mai
se perpetuează în orașele mari. Această rasă valoroasă

Machine Translated by Google

a reprezentat și reprezintă nu numai în germani, ci și în toți ceilalți europeni, segmentul principal.
Acest fapt este deosebit de semnificativ, deoarece porțiunea din sângele său se află într-un declin constant.

Fosta, așa-numita civilizație europeană, a
a avut, de asemenea, un efect dăunător asupra sănătății oamenilor.
Cei bolnavi, slabi și lipsiți de talent sunt promovați cu toate resursele, în timp ce cei sănătoși au fost adesea nevoiți să...
suferă din cauza celei mai grave nedreptăți sociale. În natură, bolnavii și slabii sunt eliminați automat și doar cei puternici și sănătoși ajung să procreeze. Printre așa-zișii oameni cultivați, care au creat o lume nefirească
mediul în civilizația lor, această „selecție naturală”
lipsește.

Aici intervin măsurile național-socialismului
în joc. În ultima oră, ei împiedică ca albul
rasa piere în viitorul previzibil. Să desemnăm
partea unui popor bună din punct de vedere rasial și sănătoasă fizic și spiritual, cu conceptul cuprinzător de „sânge germanic sănătos”; deci toate măsurile de naționalitate
Socialismul care promovează această porțiune se numește
„măsuri pentru promovarea limbii germanice sănătoase”
„sânge”. Aceste măsuri din Germania național-socialistă au două direcții: în primul rând, previn dăunătorul și
în al doilea rând, promovează beneficiul.

Machine Translated by Google

Legea național-socialistă privind căsătoria prevede prezentarea documentelor de căsătorie înainte de căsătorie. În acest fel, pentru binele cetățenilor, căsătoria...
cei sănătoși cu bolnavi congenitali sau cei sănătoși cu persoanele cu boli contagioase să fie prevenite. Pe de altă parte, oferirea de credite matrimoniale foarte avantajoase, fără dobândă, facilitează căsătoria celor sănătoși.

Aceste măsuri menționate anterior ale Comisiei Naționale Statele socialiste, însă, au fost întotdeauna precedate, adesea de mulți ani, prin măsuri similare ale SS.

Omul SS este selectat și educat într-un astfel de mod că nu se va amesteca cu persoane de origine rasială străină sau cu persoane cu boli congenitale sânge chiar și fără aceste legi.

Dar și în alte domenii, SS dă un bun exemplu, mergând pe noi căi în avans. SS promovează întoarcerea omului la condițiile naturale de viață prin
nenumărate măsuri minore, de exemplu: promovarea construirea de locuințe unifamiliale, educație fizică și exerciții fizice, întoarcerea familiilor valoroase pe pământ prin promovarea unei noi țărănimi etc... SS-ul arată, prin legile ordinii sale și exemplul său, calea de-a lungul prin care se poate realiza o întărire a porțiunii de sânge nordic realizat. Ordine similare au existat deja, împrăștiate de-a lungul istoriei, de exemplu vikingii Joms din
Marea Baltică, Cavalerii Teutoni Germani din Est și

Machine Translated by Google

Prusia Occidentală etc. Și aceste ordine acceptau doar luptători valoroși, iar realizările lor erau în mod corespunzător spectaculoase. Dar aveau o lipsă:
și-au limitat legile la bărbați. Așadar, sângele lor prețios
nu a fost îngrijit în mod conștient. Dar la asta se rezumă, în cele din urmă, și anume că un popor, de dragul viitorului său, nu numai că își păstrează rezerva de valoroase
sânge, dar îl și crește.

Prin urmare, Reichsführer-ul SS, deja în timpul
perioadă dificilă de luptă din 1931, a dat SS-ului memorialul „Ordinul de logodnă și căsătorie". În acesta, bărbatului SS i se dă datoria de a-și alege soția în funcție de
aceleași îndrumări cu care a fost acceptat în SS.
Soția este apoi luată în clanul SS. Iată-o acolo.
obligată acelorași principii ca și soțul ei însuși.
Prin urmare, ea se bucură de aceeași onoare și de aceeași înălțime stima.

Prin urmare, SS se află în prima linie a luptei pentru conservarea și întărirea sângelui germanic și arată calea către un viitor al unui popor sănătos.
forță și înflorire culturală. Primul, creativ
Munca SS pentru aceste idei despre sânge a fost
recunoscut de Führer prin faptul că i-a încredințat
Reichsführer SS - consolidarea poporului german.

Machine Translated by Google

Din această respectare a legilor național-socialiste ale sânge și rasă dezvoltă o ordine care, pentru totdeauna, va asigura nu numai protecția Reichului, ci va deschide și calea în toate chestiunile importante ale umanității
viață. Devine gardianul comunității europene a destinului. Dar mai ales popoarele germanice sunt legate de acest ordin SS prin sângele lor comun. Cu mândrie, copiii copiilor noștri ar trebui să spună într-o zi despre noi:

„Ați pus temelia Reich-ului rasei noastre!”

Machine Translated by Google

Când călătoresc astăzi prin Germania și peste tot
văd copiii, micuțul nostru tânăr blond, apoi recunosc
scopul mișcării noastre: să ne extindem de la
prezentul înainte, spre viitorul german.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Fluxul eredității

Johann Sebastian Back, marele compozitor din Leipzig,
a cântat la orgă cu mare măiestrie în
Garnisonkirche din Potsdam pentru Frederic cel Mare și
oaspeții săi invitați. Bach și-a revărsat sufletul ca un
mare de nepătruns.

„Ce este muzica eternă, divină, maestre! Cum ai reușit să
„să dobândești harul?”

„Stră-străbunicul meu a fost maestru brutar și muzician, străbunicul
meu a fost tapiserier și muzician, bunicul meu a fost flautistul orașului
în...”
Weimar, tatăl meu a fost muzician la curtea orașului Eisenach, iar
unchiul meu organist în același oraș. Timp de aproape 300 de ani,
muzicieni cu acel nume
Bach au trăit în Turingia și Saxonia. Deci această trăsătură
a fost întotdeauna transmis mai departe.”

Machine Translated by Google

Aud și Delilah

Era pe vremea când norvegienii s-au stabilit în Islanda
și au trăit epoca lor eroică. Asta a fost cam unul
acum o mie de ani. În partea de nord-vest a insulei trăia un bărbat pe
nume Gisli, un om admirabil. Dar era disprețuit de cei puternici

oameni care îl invidiau, așa că a rătăcit
fără pace. Soția sa, Aud, a rămas alături de el în marea lui nevoie și l-a
îngrijit cu o loialitate nesfârșită. Dușmanii lui Gisli, însă, voiau să-l prindă,
așa că au încercat
prin vicleșuguri.

Liderul lor s-a dus la Aud și i-a spus: „Vreau să fac o
mă voi ocupa de tine. Aud, spune-mi unde este Gisli și îți voi da 300 de
mărci de argint. În plus, voi aranja o
„o căsnicie pentru tine care este mai bună decât cea actuală."

Ea a răspuns astfel: „Cel mai improbabil lucru, este că
mi se pare că îmi aranjați o căsătorie la fel de bună ca cea actuală. Dar
este adevărat: aurul este o avere pentru văduve
cea mai bună mângâiere, cum se spune. Lasă-mă să văd dacă banii tăi sunt la fel de
„abundent și atât de bun pe cât spui."

Așa că i-a turnat banii în poală. Ea s-a jucat cu
l-a numărat și i l-a arătat.
Gudrid, fiica ei adoptivă, a început să plângă.

Machine Translated by Google

Gudrid a ieșit afară, a alergat la Gisli și i-a spus:

„Mama mea adoptivă și-a pierdut acum rațiunea și vrea să...”

„Te trădez!” Gisli a spus: „Liniștește-te, atâta timp cât

Moartea mă amenință doar din partea lui Aud, nu trebuie să mă tem pentru mine

via ă."

Apoi fata s-a dus acasă și nu a spus unde este.

fusese.

Eyjolf numărase banii. Aud a spus: „Al tău

banii nu sunt în niciun fel mai puțini sau mai răi decât ai spus;

„Acum, îmi vei permite să fac cu ea ce vreau?”

Eyjolf a acceptat cu bucurie și a spus că se poate descurca cu asta.

așa cum își dorea ea.

Aud a luat banii și i-a pus într-o pungă mare. Apoi

S-a ridicat și l-a lovit pe Eyjolf peste nas cu punga

de argint atât de tare încât a fost imediat acoperit de sânge.

Ea a adăugat: „Ia asta ca pe o credulitate! Și fiecare

și ghinion! Ai crezut că o să-mi vând

soț al unui ticălos ca tine? Ia asta și insultă-l

și rușine, de asemenea! Toată viața ta ar trebui

Ține minte, ticălosule, că te-a lovit o femeie - și

„că nici măcar nu ai realizat ce ți-ai dorit!”

...Și bărbații au trebuit să se retragă de rușine... (Thule,

volumul VIII)

Machine Translated by Google

Și era un om în Israel, Samson, care avea
o putere incredibilă. Filistenii îl urau și încercau
să-l omoare. Întrucât nu au reușit în acest fel, ei
a încercat prin viclesug. S-au dus la amanta lui,
pe nume Dalila și i-a zis: „Convinge-l să trădeze
îți vom dezvălui secretul marii sale puteri. Atunci îți vom da
„Câte 1000 și câte 100 de monede de argint, fiecare dintre noi!”

Și Delila s-a dus la bărbatul ei și a încercat să descuie
secretul puterii sale, căci banii o atrăgeau foarte mult
mult. De trei ori a scăpat de ea, dar în cele din urmă a dezvăluit
totul pentru ea, pentru că o iubea foarte mult. El
a spus: „Părul de pe capul meu nu a fost niciodată tuns. Dacă ar fi fost
„tăiat, aș deveni la fel de slab ca oricare alt om.”

Când a aflat secretul, i l-a trădat lui.
dușmani. Au venit noaptea, în timp ce el dormea încrezător.
I-au tăiat părul, l-au apucat și i-au scos ochii înjunghiindu-i-i,
și l-au dus la închisoare.

Aud și Delilah - două lumi!

Machine Translated by Google

Fermieră: Transmițătoare de patrimoniu al națiunii

Rieke Gehrmann

Bazat pe o poezie de Ruth Geede

Când Rieke Gehrmann fusese măritată doar cu o cămașă
într-o noapte de toamnă, ea și soțul ei
hambarul a luat foc. Se putea vedea incendiul de la cinci kilometri
distanță, dar în timp ce animalele de la fermă mugeau, se putea auzi
vocea mereu optimistă a lui Rieke Gehrmann.
familie: „De ce vă plângeți? Casa noastră este
„încă în picioare, nu-i așa?”

Când, un an mai târziu, bolile vitelor și, odată cu acestea, o mare
calamitate au lovit întreaga regiune, Rieke Gehrmann a născut
primul ei fiu. Multe dintre animalele ei de preț și-au pierdut viața,
dar totuși a reușit să-și consoleze soțul: „Este
„Într-adevăr, o lovitură grea, dar la urma urmei, încă îl avem pe fiul nostru.”

Când Rieke Gehrmann era căsătorită de doisprezece
ani, atacându-i în același timp munca la fermă
an de an cu același spirit de neclintit,
hambarul fiind reconstruit de mult, le-a spus verișoarelor ei de la
oraș: „Să mă relaxez? Să mă pensionez? Să renunț? Niciodată! Am șapte
fii care tânjesc să fie crescuți!”

Războiul a venit când Rieke Gehrmann avea patruzeci de ani. Trei dintre
Fiii ei căzuseră victime pe câmpurile de luptă străine, dar, mereu mândră
și curajoasă, le spunea tuturor: „Al meu

Machine Translated by Google

Fiii au murit de cea mai bună moarte pe care o poate muri un om - luptând pentru Führer-ul lor și pentru poporul lor."

Când Rieke Gehrmann a împlinit cincizeci de ani, soțul ei a murit. cu care a împărtășit atâtea bucurii și tristeți de-a lungul anilor. Devenise însă prea bătrân și prea bolnav ca să mai poată munci, iar trecerea lui în neființă i se părea o parte la fel de importantă a ciclului cosmic ca toate celelalte evenimente ale vieții, și Ea și-a îndurat singurătatea cu tărie și credință în viitor.

Inevitabil, a venit o vreme în care orașul și industria și-au pus în practică vicleniile ispititoare, făcându-i pe mulți tineri de la țară să renunțe la fermă și să practice aratul ca mod de viață. Dar Rieke Gehrmann a reușit să păstreze și recrearea pentru băieții ei a unui cămin în care valorile reale erau iubite și cultivate. Drept urmare, toți fiii ei supraviețuitori au devenit fermieri ca și tatăl lor.

Chiar și atunci când trăsăturile lui Rieke Gehrmann au început să se se încrețesc și se estompează după o viață grea, dar bogată, de muncă la fermă, ea încă mai manifesta veselia inimii care orice bunică are nevoie de o casă de copii bine crescuți și copii promițători. Și pe măsură ce deveneau suficient de mari pentru a ajutor cu treburile casnice, Rieke Gehrmann a putut găsește tot mai mult timp să împărtășească din înțelepciunea ei cu generația care se ridică în casa ei.

Machine Translated by Google

Într-o zi însă, chiar și viața lui Rieke Gehrmann a ajuns la sfârșit și, murind, le-a spus fiilor ei: „Aur și argint, băieți, nu veți moșteni, deoarece întregul efort al vieții mele și toată investiția mea au fost puse în voi și în

„fermă. Îmi pare atât de rău...” Și pe măsură ce vocea începea să i se stingă, fiul ei cel mare a ieșit în față și, udându-i mâna cu lacrimi, a proclamat: „Mamă, toată viața ta a fost pentru noi și suntem mândri de ceea ce ai realizat.”

Sângele tău - aceasta este adevărata noastră moștenire. Așadar, noi, al tău fii credincioși, ne vom face și noi datoria de a duce mai departe lucrare nemuritoare.” Aceste cuvinte au fost ale lui Rieke Gehrmann

ultima bucurie.

Machine Translated by Google

Un erou al bătăliei de la Iutlanda

Bătălia s-a terminat. Fântânile de apă se prăbușesc, nori groși de fum alunecă pe suprafața apei.
Ultimele valuri ale colosului blindat de 25.000 de tone rostogolește-te prin mare, care a fost biciuit de scoici.

Se vede distrugerea bătăliei: „Luetzow” se află cu prova adânc în apă; „Seydlitz” este listare, vopseaua se arde pe motorul exterior și de la coș de fum, flăcări uriașe și violente care se ridică constant în sus la fel de înalt ca și catargul. Pe „Seydlitz” explodase un obuz scoate o foaie mare de blindaj din turela din spate. Acest roșu-lovit, metalul strălucitor a căzut apoi în turelă pe cartușe, care au luat foc și au izbucnit în flăcări. Căldura este incredibil. Tot oxigenul din turela adâncă a fost consumați și toți cei de acolo sunt morți.

Flăcările ard de la puntea a șaptea în al șaselea. Cartușele din depozitele de pe și etajul șase a luat foc.

Coloane groase de fum! Totul e alb-incendiat! Un Comanda vine prin tubul vocal și telefonul de la puntea de comandă: inundați camerele de muniție! Dacă focul

Machine Translated by Google

Dacă ajungi la camerele de muniție, întreaga navă va exploda! Niciun răspuns. Toată lumea e moartă! Focul ajunge la al cincilea punct. Aceleași flăcări creează o asemenea căldură încât Pereții de oțel încep să strălucească. Din nou, ordinele sunt transmise: „Inundație! Inundație!" Toată lumea de pe navă știe: dacă focul ajunge în camerele de muniție, „Seydlitz" va zbura în bucăți. Toată lumea întreabă: Au fost camerele de muniție inundat?

„Nu, nu există niciun răspuns!" Acum 1400 de bărbați stau în picioare camere închise, fiecare așteptând momentul în care camerele cu muniții vor exploda și vor fi transformate în atomi. Nimeni nu îndrăznește să-și părăsească stația; acestea sunt secunde și minute de cea mai cumplită anxietate! Apoi vine pomparul Mueller. El știe că există o supapă de rezervă pentru inundație pe puntea blindată din pupa.

În timp ce stă în fața punții blindate, vede că este fierbinte și strălucitor. Lângă el sunt cinci marinari și fierari, care vor să riște același pas: „Nu putem traversa, puntea blindată e fierbinte!" Și Omul pompei vede că puntea este într-adevăr fierbinte. El știe că soarta lor va fi decisă în câteva secunde.

Lângă el este cazanerul cu papuci de lemn: „Dă-mi papucii tăi de lemn!" Pompierul Mueller îi trage peste pantofi și se grăbește să traverseze cartierul blindat. punte.

Machine Translated by Google

Pantofii iau foc. El stă în fața inundației.

supapă. Vrea să deschidă ultima supapă care va inunda camerele de muniție - salvarea finală a navei - o singură strângere! 1400 de oameni așteaptă această strângere, care va hotărăsc viața și moartea. Pompierul Mueller se uită fix la supapa de inundație și vede: este fierbinte și strălucitoare!

Și își spune: Încă stai pe „Seydlitz”, 1400 de camarazi sunt încă în viață sub tine, tu trebuie să-i salvezi, trebuie să riști să te agăți de cei încinși supapă! Omul cu pompa, Mueller - mai întâi a țipat, apoi a apucat-o tare și s-a întors - apoi a apucat-o din nou și a întors-o încă o dată până când degetele sale goale au început la propriu gătit.

Pompierul Mueller salvase „Seydlitz-ul” și 1400 de camarazi germani!

Machine Translated by Google

Liderul Partidului Național Socialist Muncitoresc Danez:

Sub conducerea lui Adolf Hitler

de Frits Clausen

Când au sunat clopotele păcii după primul mare război, puternicul impuls de viață, care fusese atât de ținut în frâu mulți ani de război, trezit din nou în oameni.

Acum, tot ce fusese ratat din cauza Războiul trebuia să fie compensat, acum totul pe care o distrusese trebuia să fie reconstruită. Un viitor fericit ar trebui să permită uitarea amintirii ororilor sale, iar o afirmare plină de bucurie a vieții ar trebui să usuce lacrimile suferinței. Dar părea că - odată cu mulți bărbați curajoși și capabili, pe care războiul i-a măturat departe, și odată cu numeroasele femei puternice pe care le frânsese - toată puterea care ar fi trebuit să alcătuiască acest viitor pierise și ea.

Tânărul, care visase să i se permită să se prezinte puterea lor, acum în schimb trebuiau să experimenteze mizeria șomajului. Bărbații care s-au străduit să-și extindă gospodăria de acasă și locul de muncă trebuia să recunoască faptul că angajarea și salariul fusese deja ipotecat și că ei ei înșiși trebuiau să plătească acea ipotecă. Bătrânii și bolnavii, care speraseră în sprijinul și ajutorul tinerilor și dintre oamenii puternici, trebuiau să cerșească pentru a muri de foame și nevoi.

Machine Translated by Google

Sângerarea războiului a continuat în mod sângeros
revolte și lupte, în care compatrioții s-au opus
conațional. O nouă ură și o nouă ostilitate au crescut printre
oamenii. Forțele care neagă și distrug, care
se făcuseră stăpâni în timpul războiului, nu au făcut-o
își pierd stăpânirea chiar și după sfârșitul ei.

Visul fericirii s-a transformat într-o vânătoare neliniștită
pentru profit. Dorința pentru un viitor măreț trebuia să facă
o cale pentru cerințele zilei. O putere a banilor insensibilă, care
nega viața, pusese o strânsoare asupra
oameni și creat din afirmarea vieții, din oboseala vieții, astfel încât
un număr constant tot mai mare de oameni să se adapteze voluntar
le-a pus capăt vieții. Puterea banească insensibilă a generat o
la fel și generația lipsită de sentimente și care tăgăduiește viața, care -
în loc să-și fixeze privirea peste marea adâncă a eternității
și nesfârșitul - a fixat-o pe finitul lumesc și legat de pământ și astfel
a rupt podul care le lega, prin lanțul etern al generațiilor, de
eternitate.

Cu o frivolitate oarbă și o indiferență irresponsabilă, popoarele
Europei s-au apropiat de declinul lor și
anihilare. Acest lucru nu s-a întâmplat doar în acele țări
care participase la conflictul sângeros, nu numai
a avut loc printre oamenii care fuseseră învinși, mai degrabă
de asemenea, printre cei care nu au participat la
luptă deloc.

Machine Translated by Google

Șefii de stat responsabili și politicienii de frunte
nu a vrut să vadă și să rupă o dezvoltare în
pe care forțele care neagă și distrug pretutindeni
dețineau influența dominantă. S-au confruntat cu toate
eforturi anti-viață și subversive fără sentiment sau acțiune.

Conducătorii s-au străduit doar să dea impresia că sunt
propria indispensabilitate prin participarea la numeroasele
congrese și conferințe internaționale care au marcat
perioada postbelică sau vizitând numeroasele locuri inutile
negocieri parlamentare. Și în timp ce acestea
negocierile parlamentare erau încă în curs de desfășurare,
forțele care neagă s-au făcut stăpâni nelimitati în
una dintre cele mai mari și bogate țări din lume.
Peste munți de cadavre și mizerie indescriptibilă, ei
a transformat în realitate cuvintele lui Friedrich Engels, că
„distrugerea generală este prima condiție prealabilă pentru ca lumea să fie
revolu ie".

Din imperiul a cărui formă fundamentală fusese odată
create de spiritul viking nordic, ei iar și iar
și-au declarat drept scop dorința de a stinge și
distruge tot ce face acest spirit și celelalte forțe formative
din lumea creată. De aici, ei au îndrumat
creșterea partidelor comuniste din toate țările, care, așa cum
au informat ele însele lumea în timpul alegerilor lor mondiale
Congresul din anul 1928, erau doar secțiuni ale unui mare
partid comunist care cuprindea întreaga lume.

Machine Translated by Google

Aici au organizat Armata Roșie, a cărei sarcină era să șteargă violent unicitatea popoarelor și tot ceea ce fusese creat în materie de valori prin această unicitate în diferitele țări.

Și una chiar le-a primit mesagerii în aceste țări și una le-a permis șefilor de stat să zguduie
mâinile acestor mesageri, care erau încă roșii de la
sângele celor mai apropiate rude ale acestor șefi de stat.

Însă, așa cum omul de frunte al Europei s-a confruntat cu această evoluție, orbit și iresponsabil, tot așa au apărut forțe în toate țările care s-au revoltat împotriva lor. Multe dintre numele celor care au încercat să schimbe această evoluție au fost uitate și mulți nu au fost niciodată uitați.
știu; pentru încercările lor de a combate distrugerea
au rămas blocați prea devreme sau au luat-o pe căi false.

Așadar, victoria finală a fost refuzată corpului liber german victorios, deoarece guvernul Reich-ului democratic-marxist de atunci - cedând presiunii democrațiilor mondiale - i-a forțat să abandoneze lupta.

O rezistență puternică a apărut în Italia, unde caporalul
Benito Mussolini, care fusese grav rănit în
război mondial, a construit mișcarea fascistă pentru lupta
împotriva prăbușirii.

Într-o perioadă în care Republica Roșie comunistă avea
fusese deja declarat în sudul Germaniei și Ungariei, iar stăpânirea sovietică părea să fi fost pe deplin asigurată în

Machine Translated by Google

Rusia, și-a adunat formațiunile de luptă fasciste și a condus
la Roma, unde a fost numit ministru-președinte
de către rege. În timpul reconstrucției unei puteri de stat puternice și
energice, Mussolini a reușit să-și adune poporul din numeroasele
partide și prăpastii care se aflaseră
a sfâșiat-o. Scopul său era să trezească din nou puternicii
forțele de construire a statului ale marii Rome antice. El a văzut
colaborarea dintre capitalul mondial și marxism și efectele acesteia în
marile loje secrete ale francmasoneriei.

În Germania, Adolf Hitler a luptat împotriva acelorași dușmani și
împotriva sursei lor evreiești comune. El a continuat
din ideea că conținutul vieții oamenilor trebuie să fie
regenerat.

El a dat poporului german sarcina de a reflecta asupra sa
puterea originală.

El a trezit această putere într-o societate a cărei majoritate
forțele fuseseră deja adânc îngropate de forțele subversiunii... într-un
popor în care toată lumea se opunea deja tuturor... într-un stat ale
cărui fundații fuseseră deja zdruncinate de o iminentă criză comunistă...

revoluție. Puterea populară nou trezită de el
a fost atât de puternică încât nu numai că a învins subversivul
forțe din propriul său popor, ci mai degrabă ar putea anihila
îi răspândeau peste tot unde amenințau Germania și Europa din alte
țări.

Machine Translated by Google

Când generalul Franco a trezit la viață aceste forțe în
Poporul spaniol în anul 1936, pentru a opri distrugerea
comunistă și crima roșie care bântuia țara, Legiunea Condor
a lui Adolf Hitler, împreună cu aliații spanioli și italieni, a putut
asigura victoria. Adolf Hitler nu numai că și-a trezit poporul la

conștientizează necesitatea unei soluții pentru
multe cerințe ale vremii; el a condus-o la recunoașterea
cerințelor eterne ale vieții. El a trezit din nou în poporul său
visul și dorința de a se strădui să se extindă prin timp și spațiu;
a trezit voința de a da formă acestei viziuni asupra vieții în
interiorul timpului și spațiului. El știa cât de strâns este omul
legat de clanul său și cum certitudinea rezidă tocmai
aici pentru a putea construi un pod către viitor. El știa
că această recunoaștere a marelui miracol al vărsării de sânge
Relația și ereditatea conduc la înțelegerea acelei legi divine
care determină viața și care este cea mai înaltă expresie
al fiecărei comunități umane.

Prin această recunoaștere, chemarea lui Adolf Hitler a
crescut mult dincolo de o simplă misiune germană; el este mult mai
mai mult decât protectorul teritoriilor europene în
sens general. El este marele descoperitor și arhitect al
popoarele europene și nu în ultimul rând acei oameni a căror
rudă strânsă de sânge cu propriul său popor el însuși
atât de adesea puternic stresată.

Machine Translated by Google

Deci misiunea sa este valabilă și pentru Danemarca.
dezvoltarea din Danemarca nu diferă câtuși de puțin de
cea din alte țări europene, iar dacă Danemarca
aparține acelor țări care în timpul Primei Lumi
Războiul a adus bani, la fel a fost și perioada postbelică aici,
amprenta șomajului, a crizelor economice, cu
falimentele și licitațiile lor forțate, nevoile sociale,
creșterea criminalității și a sinuciderilor și o rată a natalității în scădere.

Și în această țară s-a încercat oare să se bareze acest lucru
dezvoltare. S-a încercat schimbarea legilor în acel loc
a înființat noi partide politice, ale căror scopuri și căi au fost însă uitate;
s-a încercat desființarea vechilor partide
petreceri; dar bărbații care au întreprins acest lucru au murit în sărăcie
și uitate.

Unul a creat mișcări și a pregătit masive
transformări de stat, fără a putea însă
eliminăm forțele care neagă și distrug și fără
putând preveni ca aceeași distrugere să se apropie
Danemarca, care fusese planificată pentru popoarele europene,
dacă Adolf Hitler nu ar fi învins aceste forțe.

Dacă Danemarca, însă, ar experimenta din nou o
trezire, atunci nu trebuie atribuită exclusiv
apărarea externă - pe care Adolf Hitler a creat-o pentru noi,
de asemenea, împotriva forțelor distrugerii - mai degrabă acestei mari
misiunea de a arăta și poporului nostru calea către colecție
a valorilor sale originale.

Machine Translated by Google

El este, de asemenea, pentru timpul nostru, singura forță imaginabilă care poate forma o figură a lui Odin în Danemarca din trupul neînsuflețit al lui Ymir, astfel încât atât spiritul, cât și voința să își găsească o expresie comună într-o figură disponibilă. El nu numai că ne-a arătat nouă, danezii, calea înapoi către viziunea subliniată asupra vieții din epoca eroică, ci mai degrabă ne-a condus tineretul către o
o nouă luptă împotriva inamicului mondial în acel război
teatrul unde am primit odată simbolul nostru național, Dannebrog, de către puternicele forțe ale cerului. De asemenea, el a trezit în noi credința că, încă o dată, pot apărea opere de artă și arhitectură frumoase, similare cu cele care încă atestă strădania poporului nostru prin spațiu.

și visului său de-a lungul timpului - în contrast cu acele vieți-
monstruozități negătoare și moarte produse în golul nostru
timp.

Numai prin acest mare efort în viață putem noi, danezii, să fim din nou ajunge la acea viață dreaptă, bucuroasă și activă aici pe pământ,
pe care Grundtvig îl cântă și să mergem din nou în pașii drepți ai nobililor noștri părinți, să trăim din nou cu aceeași valoare în castel și colibă și să vedem din nou cu ochi care erau
creat să privească spre cer, treaz pentru tot ce e frumos
și grozav aici jos, și totuși intim cu
o dorință profundă și plină de splendoarea eternității.

Machine Translated by Google

Marele poet norvegian Henrik Ibsen le-a scris...
prietenul său, scriitorul din Schleswig-Holstein Strodtmann, despre
legătura interioară a Scandinaviei cu nou-apărutul
Reich-ul German:

„Consider umanitatea scandinavă doar ca pe o
etapă intermediară către o uniune a întregului, marelui
„Trib germanic."

„Dacă aș fi crezut că, până la urmă, vom sta nemișcați cu un
societatea scandinavă izolată, atunci nu aș mai fi niciodată
„mi pun condeiul pe cerneală pentru a promova acest lucru."

Machine Translated by Google

Schimbare de anotimp, schimbare de soartă

Flacăra arde după flacără, până se stinge,
Focul primește viață ca o sămânță de foc -
Și omul transmite scânteia mai departe.
Flacăra folclorică nu se stinge niciodată.
- Din Edda

Timp de milioane și milioane de ani, planeta noastră a fost orbitând în jurul soarelui, în jurul mamei întregii vieți pământul nostru.

Dar numai prin a vedea, a căuta și a spiritul înțelegător al omului nordic a făcut nobilul, eternul ordinea sistemului solar intră în conștiința umanitate.

În solstițiile de vară și de iarnă, ei recunoșteau legea nemiloasă a „morții și devenirii” și a afirmat-o cu o acceptare sfidătoare.

Duminicile erau zilele lor de sărbătoare, dar solstițiul era sfânt pentru ei. În nopțile solstițiului de vară, ei se aprindeau focuri pe înălțimi ca semn al voinței de viață și al creației-voință opusă forțelor nopții și negării.

Pentru ei solstițiul de iarnă - cu revenirea constantă lumina - era un simbol al eternității vieții luptate.

Machine Translated by Google

Așa că și-au ordonat viața în cadrul
ordine divină. În această credință, ei purtau semnul solar,
svastica, ca simbol al lor sfânt.

Cu această credință și sub acest semn, indo-germanicii
oamenii au intrat în lumina istoriei acum 5.000 de ani.

Oriunde s-au dus în călătoriile lor îndepărtate, haosul
s-au retras în fața ordinii, pământul a înflorit și
rodnicia și recolta le-au binecuvântat calea.

Fie că au pătruns în stepele îndepărtate ale
nordul Rusiei ca purtători de torță ai ordinii umane sau
state formate în Asia, indiferent dacă au cântat cel mai mult
cântece frumoase pentru lumină precum perșii arieni sau precum
Elenii au aprins focul olimpic, indiferent dacă au sărbătorit
festivalul omului invincibil din Senatul Roman
și de aici să creeze un imperiu mondial; unde al lor
focuri arse, a fost o schimbare a sorții din noapte întunecată în
zi senină.

„Și omul transmite scânteia. Flacăra populară nu se aprinde niciodată.”
se stinge.”

Tinerii au continuat vechiul obicei al
focul solstițiului de-a lungul drumului lor, generație după generație,
ca purtători ai ordinii sfinte și ai luminii culturii.

Poporul germanic intră în istorie.

Machine Translated by Google

Cimbri și teutoni, vandali și șvabi și
multe alte triburi germanice introduc o nouă eră strălucitoare în
perioada achiziționării de noi pământuri.

Într-o luptă de peste o mie de ani,
construind omul germanic luptă împotriva dezordinii și împotriva
forțelor distrugerii din Europa.

Forța sa țărănească nativă creează din mlaștină și pădure virgină
bogăția câmpurilor Europei. Din
puterea spirituală a omului germanic creativ izvorăște
mai presus de toate, culmea culturii europene. Dar numai măreția
eroică a războinicilor germanici apără comunitatea de viață a Europei
în bătăliile decisive împotriva
masele populare nomade din apropiere și din apropiere, care atacă constant
Asia Centrală.

Loial acestei tradiții fatidice, cea mai puternică și mai unificată forță
a umanității nordico-germanice ,
Reich, astăzi conduce lupta nemiloasă a existenței pentru
Viața Europei.

Sub conducerea puternică a Ducelui, Italia acoperă
flancul sudic al continentului într-o luptă încăpățânată: pentru
Astăzi, forțele întunericului s-au ridicat din nou împotriva
purtătorii voinței-cultură a umanității.

Lovită de orbire, plutocrația anglo-saxonă de
dansul său în jurul Vițelului de aur trădează onoarea sa
propriul sânge germanic.

Machine Translated by Google

Corupte de otrava bolșevismului evreiesc, masele milioane de sovietici duc o luptă crâncenă pentru o lume revoluție, pentru revolta celor inferiori.

Cu severitatea legilor naturii, puterea lumina este chemată la decizia împotriva terorilor veșnice noapte.

Zi sau noapte -
Viață sau moarte -

Cu flăcări arzătoare, strămoșii noștri au afirmat puterea de lumină și viață.

Și ar arde și flăcările noastre, ale lor descendenți.

Machine Translated by Google

Solstițiul de vară din 1941!

Niciodată în istorie nu a existat o armată atât de masivă forța s-a adunat la solstițiu pentru bătălia fatidică, ca noaptea senină de 21/22 iunie 1941.

Seriozitatea sfântă i-a cuprins pe toți cei care au recunoscut ce era era vorba despre: existența sau inexistența sângelui arian și prin urmare, a culturii europene însăși. De la Marea Arctică până la Marea Neagră, coloanele germane și ale aliaților săi armatele s-au izbit de masele inamice. Oribilul imagine a pericolului mortal care amenința oamenii din Europa a devenit vizibilă:

Mase enorme ostile în nenumărate armate sovietice, cu un arsenal gigantic de arme, erau pregătiți pentru se năpustesc în inima Europei, când loviturile Forțele armate germane i-au lovit.

După primele bătălii victorioase de la Bialystok și Minsk, din Salla, Smolensk și în Ucraina s-au luptat, cunoașterea șocantă era clară că lumea nu avusese niciodată mai văzut așa ceva.

Ceea ce fusese adunat împotriva Reich-ului și a Europei era o bandă enormă de oameni însetați de sânge și inferiori - dar încăpățânate - creaturi.

Machine Translated by Google

Dacă hunii și călăreții lui Ginghis Han ar fi fost flagelul umanității care a cuprins Europa, apoi în această luptă, tineretul eroic al Europei a privit în privirea insidioasă a unui brutalizat sistematic și monstruozitate animalizată.

Rusia, țară bună și frumoasă, pe astfel de mâini!

De patru ori în istorie s-a încercat integrarea acestei țări mari în sfera europeană cultură.

Primii aducători de cultură au fost indo-germanicii oameni. Munca lor creativă este atestată chiar și astăzi de clădirile lor nordice (movile de piatră) și acestea supraviețuiesc în movilele lor funerare ca un monument etern.

Dar puterea lor nu a fost suficientă pentru a liniști mase populare sălbatice în spațiul enorm.

Mii de ani mai târziu, în secolul al II-lea î.Hr., noi mesageri ai moralității și culturii europene a pătruns în zona dintre Dieper și Nistru.

Erau oameni germanici din familia populară a Goți.

Din nou, proprietarii de pământuri și războinicii germanici a cucerit necultura ținutului vast. Într-un efort de multe secole au extins marele imperiu al Goții de la Marea Baltică până la țărmurile Mării Negre și

Machine Translated by Google

Mările Caspice, cu zonele sale larg dispersate și independente centre de așezare.

Pământul părea să fi fost câștigat pentru europeni comunitate de viață.

În această perioadă, însă, amestecul rasial din epoca romană Imperiul mondial luase deja forme amenințătoare.

Și din nou, poporul germanic nu era numeric suficient de puternic - și nu suficient de conștient de posibilitățile forței lor combinate - pentru a avans simultan împotriva Romei și pentru a-și acoperi flancul estic împotriva maselor populare din Asia.

Așadar, acest imperiu gotic a căzut victimă asaltului Hunii în secolul al IV-lea.

Noaptea și o liniște adâncă s-au lăsat din nou peste acest ținut întins.

Au trecut secole.

Apoi, însă, spiritul focului nordic a condus noi triburi la o creație semnificativă.

Chiar înainte de sfârșitul timpurilor marilor germani achiziționarea de noi teritorii, în jurul anului 860, vikingii din nordul a pătruns în țara nerăscumpărată și a creat o Statul viking.

Nowgorod și Kiev au devenit capitalele acestui imperiu și centre economice de cea mai mare importanță. câmpurile au dat din nou roade, agricultura și comerțul au înflorit.

Machine Translated by Google

Ținuturile bogate din Asia de Est și Apropiată și
Țările europene s-au completat printr-un comerț intens în acest spațiu natural de viață.

Totuși, o nouă furtună distrugătoare se contura în
griul îndepărtat al stepelor întinse ale Asiei:

Ginghis Khan și-a extins puternicul imperiu mongol
de la Oceanul Pacific până la Silezia. În 1224 Kievul a fost
cucerit. Și când armatele sale au mărșăluit spre
sud și vest, lumina acestei creații promițătoare a
Vikingii au fost stinși.

Resturile sângelui său au fost absorbite în
Populația slavă. Timp de secole, pământul a dormit din nou
amurgul lipsei de cultură.

În jurul anului 1700, nobilul rus și mai târziu țar,
Petru cel Mare a încercat să conducă Rusia în stil european. Dar numeric mult prea mare
mica forță creativă a germanilor din Baltică și
tot din Suedia, era, desigur, pe termen lung imposibil să se ofere acestei țări gigantice o conducere fermă
stat.

Încercarea a durat două secole. Dar această stare
a rămas o fațadă moartă. În spatele ei se ascundea
lipsa de formă a zecilor de grupuri etnice, care fuseseră amestecate într-un amestec colorat în timpul epocii populare
rătăciri din Asia spre Europa.

Machine Translated by Google

Acest amestec popular, afectat de sălbăticia
cursele de stepă, a fost de-a lungul istoriei sale sfâșiată între
cultură și lipsă de cultură, între disciplină și
nedisciplină și între evlavia smerită și fărădelegie.
Aceea a fost arma crimei potrivită pentru veșnicie
Evreu împotriva umanității ario-nordice a Europei.

Ca urmare a sacrificiului de sânge al guvernării ruse
straturi în cel de-al Doilea Război Mondial, calea către subumanitate și
evreilor era deschis, astfel încât bolșevismul putea triumfa în
1917.

Sângele nordic rămas a fost măcelărit, iar
începuturile culturii europene eliminate.

Milioane de oameni au căzut victime ale acestei evreiești-
Bolșevic [1] intoxica ie.

Ceea ce s-a întâmplat apoi în Rusia poate fi doar ilustrat
cu un exemplu despre un animal:

Animalele noastre de companie au apărut - mai mult sau mai puțin multe
generații în urmă - de la animale sălbatice prin intermediul
măsuri de reproducere.

Dacă îi lași să devină din nou sălbatici timp de mai multe
generații sau le pune pe mâini rele, ei vor fi în rândul lor
sălbăticia devine și mai sfâșiată și mai ciudată decât ele
se aflau în sălbăticia lor naturală.

[1] Un cuvânt scurt și ilizibil se află între „bolșevic” și „intoxicație”
în textul lui Karl Hammer.

Machine Translated by Google

Conform acestui principiu, sub conducerea evreiască, poporul rus a fost împins intenționat în forță, sălbăticia haitelor.

Aceasta a fost imaginată de demonul diabolic al evreimii, un o haită puternică de milioane de asiatici făcuți sălbatici ar trebui să sfâșie separat de popoarele Europei.

Doar într-o lume fără suflet, lipsită de limbajul nordic-germanic oameni, a crezut Iudeea că este posibil să se realizeze acest întuneric stăpânirea lumii.

Avem exemple în cea mai recentă perioadă din statele de frontieră violate Lituania, Letonia și Estonia.

Începând din iunie 1940, sovieticii nu numai că au șters întregul strat conducător ariană, ucigând zeci de mii în acest proces, dar în Lituania și Albul În Rusia, a început și ea, direct la granița cu Germania Reich, pentru a stabili kirghizi, kalmuci, tătari și membri ale altor triburi nomade.

Europa trebuia să devină nomadă, iar un peisaj cultural bogat ar deveni, după un atac de jaf, o sălbăticie lipsită de oameni.

Mai fatidic ca niciodată, Europa s-a opus înainte de vechea sarcină de a lupta împotriva forțelor distrugere.

La fel ca popoarele Europei în timpul marilor perioade istorice deciziile din trecut au rămas, sub conducerea

Machine Translated by Google

Bărbații germanici, hotărâți să se apere împotriva
dușman comun, așa că marșează și în aceste zile, cel mai bun
o parte din tineretul european de partea Reichului către
o victorie și o întorsătură a sorții.

Niciodată înainte în istorie poporul germanic
a avut un lider atât de mare precum avem noi astăzi bunul
norocul de a avea.

Scopul acestei lupte este însă finalul
depășirea pericolului etern dinspre est.

Ceea ce au făcut popoarele indo-germanice, goții și vikingii
nu a putut fi realizat pe termen lung, asta trebuie acum realizat
adus la o decizie și asigurat pentru totdeauna.

Acum mai bine de o mie de ani, vikingii au creat
imperiul lor ordonat în zona din jurul orașului Nowgorod și
Kievul, eroic și pe cont propriu.

În aceeași zonă se luptă astăzi - cu același curaj
și în cadrul forțelor armate germane - o
Diviziune germanică care poartă numele Viking cu
mândrie, pentru o întorsătură europeană a sorții.

Machine Translated by Google

Arhiepiscopul de Canterbury, Primatul
Biserica Anglicană a declarat în decembrie 1936:

„Vă avertizez împotriva pericolului nelegiuirii. Este doar prea bine cunoscut faptul că în Uniunea Sovietică o mare populație umană comunitatea este devorată de o comunitate agresivă necredința și de învățăturile anticreștine ale luptă de clasă. Trebuie să fim vigilenți pentru a preveni „acest spirit să pătrundă și în poporul englez.”

La sfârșitul lunii iulie 1941:

„Din păcatele sacrificiului, sunt profund mișcat de splendida bravură și putere a poporului rus, care arborează sus steagul civilizației în lupta împotriva fascismului. Sunt convins de victoria voastră finală.”

Machine Translated by Google

AUD

O amantă germanică

din Gislasaga

Acum Aud Vesteinstochter a devenit soția lui Buehl
și a depășit ferma împreună cu Asgerd. Șaizeci de capete
o grămadă de vite stăteau în grajd. Nu a durat mult până când oamenii
au observat că, dintre toate femeile islandeze, ea era cu siguranță
prima când venea vorba de grijă și capacitate. Din
comportamentul ei i-a putut fi recunoscută inteligența și
hărnicia și experiența ei în multe lucruri.

Dar s-a demonstrat și că nu a devenit niciodată arogantă.
Mai presus de toate celelalte femei, ea era dreaptă și prietenoasă cu
subordonații ei, iar ea era și generoasă.

Gisli Thorbjoernson zâmbea adesea inconștient când
A văzut-o pe Aud la lucru; s-a încălzit și s-a bucurat
cu ideea că ea devenise soția lui. Căsătoria lui
cu ea a fost o viață calmă și caldă împreună, o grijă reciprocă
și creând pentru întărirea clanului.

În exterior, nu se observa prea mult din această legătură profundă:
căci Gisli și Aud erau amândoi cumpătați și rezervați în exprimarea
sentimentelor lor, așa cum învățaseră de la ai lor
strămoși conform manierei germanice autentice.

„A pune mâinile în poală înseamnă a le pune în locul nepotrivit!”,
spunea Aud adesea, râzând de tinerele ei servitoare. Iar tinerele
servitoare roșeau dacă Aud

Machine Translated by Google

i-au prins visând, apoi au lucrat cu
dublu entuziasm. La început, probabil unul sau altul
a mormăit, dar mormăielile au încetat curând.

Cum să nu muncești și tu, când însăși soția
da un astfel de exemplu bun.

Aud s-a trezit cu mult înainte de zori ca să pregătească iaurt și să
coace pâine.

Erau mulți alți chiriași la Buehl; toți își doreau
a deveni plin.

Și cât de bine știa Aud Vesteinstochter cum să
pregătește mâncarea!

Micuța bucătăreasă Hrefna a ajutat-o de bunăvoie.

Alte treburi casnice au venit după munca de la început.

Când bărbații au apărut în hol, deja era
terci de ovăz aburind pe masă și aroma de
pâine proaspăt coaptă umplută cu cameră largă.

Aud i-a îndemnat să contribuie. Glumele zburau de colo colo.

Da, a existat un spirit bun de fericire reciprocă la
Buehl!

Unul a început cu bucurie munca zilnică și fiecare cu bucurie
Sarcina începută decurge bine.

Munca exterioară era împărțită între muncitorii de la fermă,
dar acasă, Aud și Asgerd supravegheau sarcinile
servitoarelor, frecatul și curățenia, coacerea pâinii
și preparate din mied și mâncare.

Machine Translated by Google

Vara, se culegeau fructele de pădure și se strângeau plantele de grădină. îngrijire - iarna femeile torceau și țeseau.

Haine frumoase și colorate au ieșit de sub picioarele lui Aud mâini pricepute. Uimiți, ceilalți au văzut cum trăgea ea fir de aur după fir de aur prin mătasea roșie a unui rochie de festival. Uneori își îndrepta cuvintele către servitoarele și să le roage să-i povestească despre patria lor, despre părinți și frați/surori.

Se înțelegeau bine, servitoarele și stăpâna lor. Deseori Hrefna și Thorgard și Vigdis vorbeau despre cum diferit, era un Bruehl de la Aud Vesteinstochter încoace a condus și administrat acolo ca soție.

Machine Translated by Google

„Aștept putere de la acest om; el menține”
demnitatea legii. Dar numai prin har domnește femeia.”
- Friedrich Schiller

Machine Translated by Google

Copil și căsătorie

de Friedrich Nietzsche

Ești tânăr și îți dorești un copil și o căsătorie.

Dar eu îți spun: ești tu un om care ar trebui să dorească o copil?

Ești un învingător și un autobișnuit,

Stăpânul simțurilor, conducătorul virtuților tale?

Așa că te întreb.

Sau animalul și pofta vorbesc din dorință?

Sau singurătate? Sau nemulțumire față de tine însuți?

Vreau ca victoria și libertatea ta să-și dorească un copil.

Ar trebui să construiești un monument viu în victoria ta. și eliberarea ta.

Ar trebui să construiești dincolo de tine însuți. Dar mai întâi, pentru mine tu trebuie să fii zidit și tu, pătrat în trup și suflet.

Ar trebui să procreezi nu doar înainte, ci și în sus!

Fie ca grădina căsătoriei să te ajute în acest sens.

Machine Translated by Google

[TITLU ADĂUGAT DE EDITOR]

Gândirea germană

de Kurt Eggers

Gândirea germană nu elaborează teorii nerealiste și speranță pentru miracole, ci mai degrabă prețuiește omul conform importanța sa pentru comunitate.

Măsoară viața individului în raport cu viața întregul popor.

Măsoară prezentul cu măsura viitorului prezent.

Deci valoarea individului devine mică înaintea măreției comunității.

Deci valoarea personalității devine mare în având în vedere efectul său exemplar asupra comunității.

Machine Translated by Google

Cererea unui tată

Un birou SS a primit următoarea scrisoare de la
tatăl unui soldat SS olandez grav rănit:

„Middelburg, 24 septembrie 1941”

„Confirm prin prezenta primirea - și vă mulțumesc pentru - scrisoarea celor 15 al din această lună. Vă pot informa că am primit o scrisoare de la fiul meu în care m-a informat că ochiul său stâng a fost atât de avariat încât nu mai poate
„nu mai vedem cu asta.”

„Totuși, este vesel și vesel. Am citit iar și iar în scrisorile lui că prețul pe care l-a plătit pentru
Führer, nu este prea sus. Dar observ în scrisorile sale o teamă și o cerere: teama de a fi declarat inapt pentru
datorie. Dorința lui este să continue să lupte pentru Europa regenerare."

„Fiul meu, Hans, are o singură dorință: să nu fie concediat,”
ci să-și continue datoria undeva ca soldat.”

„Dorința noastră ar fi ca Hans să fie aici în permisie pentru o perioadă.” scurt timp. Felul în care este decupat Hans-ul nostru, cel mai rău lucru ceea ce i s-ar putea întâmpla ar fi să fie concediat ca
inapt pentru serviciu. Prin urmare, vă rog să faceți tot posibilul pentru a preveni acest lucru.”

Machine Translated by Google

Din ordinea zilei unui Corp

de către Generalul Comandant

După una dintre cele mai aprige bătălii de pe frontul de nord-est din Jelnja, grupul Foerster al motocicletei 1./SS batalion - care avea misiunea de a păzi compania flancul stâng - a fost constatat după cum urmează:

Liderul grupului, SS-Unterscharführer Foerster, cu mâna lui pe inelul de detonare al ultimei grenade de mână, împușcat în cap.

Primul pușcaș, SS-Rottenführer Kialber, cu mitralieră încă la umăr și un glonț în țeavă, împușcat în cap.

Al doilea pușcaș, SS-Sturmmann Buschner, și al treilea pușcașul SS-Schuetze Schyma, mort în vizuinile lor.

Mesagerul solo, SS-Sturmmann Oldeboershuis, îngenuncheat mort la mașina lui, cu mâna pe volanul, căzând în momentul în care era ar trebui să preia mesajul final.

Șoferul SS-Sturmmann Schwenk, mort în mașina sa vizuină de vulpe.

Dintre inamici, unul a văzut doar morți - zăcând pe jumătate încercuiește poziția grupului - în jurul grenadei de mână gamă.

Machine Translated by Google

Un exemplu al conceptului de „apărare”! În semn de respect stăm în fața unui asemenea eroism!

Am propus ca aceste nume să fie publicate pe pagină de onoare a armatei germane.

Machine Translated by Google

Neutralitate și efort germanic

„...și spun clar acest lucru - vreau să știu și să aud
nimic de neutralitate... dacă ajung la o graniță, trebuie să
Declară-te rece sau cald, căci Dumnezeu luptă împotriva
diavolul aici. Dacă vrei să mă ții de Dumnezeu, atunci vino
pentru mine. Dar dacă preferi să te ții de diavol, atunci tu
cu siguranță trebuie să lupte împotriva mea. Tertium non dabitur,
Nu există o a treia opțiune, asta e sigur. Ce fel de lucru
„Este asta - neutralitate? Nu înțeleg.”

- Gustav al II-lea Adolf, regele Suediei, către Georg Wilhelm
din Brandenburg, în anul 1630.

În aceste săptămâni și luni se decide destinul Europei pentru viitor.
Voluntari germanici cu instinct sănătos din ținuturile germanice ale
continentului nostru
au decis să lupte de partea Reich-ului. Dincolo
că popoare întregi s-au adunat cu curaj pentru lupta pentru Europa,
chiar și cei care nu sunt înrudiți direct prin sânge cu poporul german,
dar care sunt strâns
legați de acesta ca vecini sau printr-o istorie comună.

Pe de altă parte, au existat și există state ale căror
poziția nu a fost inițial clară. Au sunat și au sunat
ei înșiși „neutri”.

Machine Translated by Google

În decursul timpului, a devenit clar că chiar și

Atitudinile lipsite de culoare ale acestor alții nu erau în întregime așa

neutru așa cum a apărut la început; căci atunci când lucrurile au devenit serioase, ei

decis parțial pentru Anglia și evrei, prin urmare împotriva

Europa și noua sa ordine. Straturile plutocratice conducătoare

dintre acești oameni „neutri” nu s-au gândit niciodată cu adevărat la

rămânând neutri. Ei deja, cu mult înainte de

izbucnirea războiului, renunțarea la suveranitatea lor națională

prin faptul că și-au pus mai întâi teritoriile la dispoziția

avansul spiritual al dușmanilor Reichului; adică au renunțat la

serviciile de știri, presa și radioul și au tolerat organizațiile de

spionaj aliate pe frontul lor

teren „neutru”.

Onoare, mândrie și independență - ce au făcut aceste lucruri

Ar fi rău cu ei dacă ar fi lăsat farfuriile lor pline intacte!

Cât de mândri pot fi, pe de altă parte, acei bărbați și

femei care, în ciuda tuturor persecuțiilor,

deja pe atunci afirma ideile noului

mileniu în acele meleaguri!

Dar ceea ce adversarii lor ideologici de acolo numeau

neutralitatea, era în cel mai bun caz autoamăgire. De obicei, însă,

a fost încercarea de a înșela cu viclenie Reich-ul și

propriii lor ai. Niciunul dintre cei care îi spărgeau de fir nu credea într-o

succesul pe termen lung al acestei politici iluzorii. Cu mult timp înainte

și-au adunat curajul pentru „decizia dificilă” - „căci

Machine Translated by Google

„de dragul poporului lor” - să părăsească țara, avioanele lor erau pline și pregătite. Acest zbor jalnic a fost doar concluzia logică a întregii lor activități, la fel ca ocuparea de către armata germană a teritoriilor pe care le ocupaseră
induși în eroare. Așa că oamenii lor abandonați, în nevoia lor, au trebuit să
să facă primul pas pentru a-și înțelege situația. Asta înseamnă că au trebuit să recunoască faptul că, cu ajutorul propriilor lor plutocrați, ei fuseseră pur și simplu atrași în război planurile Marii Britanii ca pioni. Au trebuit să continue recunoaște că Anglia le-a respectat independența și le-a lăsat pâinea în coșuri doar atâta timp cât aceștia erau încă utili ca pioni. Această recunoaștere trebuie
au fost amare. La fel de amare cum este întotdeauna când trebuie recunoaște o eroare fundamentală asupra căreia s-a încercat
construiește întreaga sa existență.

Cercuri largi în zonele „neutre” ocupate sunt încă prezente neînclinat să înțeleagă măcar parțial situația.
De ce și pentru ce se întâmplă această stare zadarnică de încăpățânare și iritare? Pentru că dușmanii noștri au reușit - într -un fel - să -i „neutralizeze” cu adevărat pe acești oameni. Și anume, ei le-au luat viziunea asupra contextului lor istoric, germanic
origine, pentru propria lor demnitate, pentru realitatea politică și pentru o relație europeană autentică de putere. Prin faptul că ei
au fost ajutați în ultimii ani de emigranții evrei
din Germania. Împreună cu ei, au reușit să

Machine Translated by Google

o paralizare completă a gândirii politice în micile democrații de origine germanică: fiecare dezvoltare independentă și lipsită de prejudecăți a gândirii politice
opinia de acolo a fost stinsă până la cea mai mică rămășițe. Dorința sănătoasă în sine de posesiuni, instinctul sănătos de achiziție și prosperitate, nu mai erau menite doar pentru susținerea vieții, ci erau ridicate la rangul de conținut și scop al vieții însăși.

Așadar, onoarea și mândria trebuiau să fie atrofiate. Oricine în aceste ținuturi, care se mândreau cu posesia „libertății și a drepturilor omului”, și-au asumat libertatea de a gândi și acționa diferit față de sistem,
decât „societatea” sau decât masele, a fost boicotat și ruinat economic. Așadar, spiritul comerciantului s-a ridicat și a sufocat orice amintire a originilor eroice ale
Popoarele germanice, precum și voința pentru o decizie clară. Unu a trăit doar pentru ziua respectivă și și-a băgat capul în nisip. Prin urmare, nici pe departe nu se putea crede că într-o zi, și chiar în viitorul apropiat, deciziile vor fi luate.
a cerut pe care nu-l putea ignora sau cumpăra cu plăcere bani.

Că acest spirit de neglijență și dezonoare nu a infectarea completă a oamenilor este dovedită de bărbații și femeile curajoși care deja de foarte devreme și-au oferit bunurile și sângele lor pentru victoria unui

Machine Translated by Google

Național-socialismul în țările lor. Nu în ultimul rând acestea au fost cercuri țărănești, deci oameni care nu trăiesc ca niște insecte de o zi, ci mai degrabă care sunt obișnuiți să privească peste mai multe generații, fie că este vorba de plante, fie că este vorba de creșterea animalelor sau fie cu ei înșiși de la o fermă ereditară la alta. Acești național-socialiști nu numai că au susținut că neutralitatea avusese loc nu a existat niciodată cu adevărat pe aceste meleaguri și că aceste meleaguri fuseseră legate de Marea Britanie. Nu, aceste Naționale Socialiștii au mers mai departe: legăturile spațiale ale pământurilor lor, înțelegerea mai profundă a conexiunilor istorice și a relației autentice de putere europeană i-au condus la următoarea recunoaștere: Neutralitatea este în acel moment imposibil din punct de vedere moral atunci când un popor înrudit cu sânge luptă pentru viața sa și a fraților săi. Conform acestei recunoașteri, mii de voluntari din aceste popoare germanice teritoriile învecinate Reich-ului s-au revărsat apoi pe front. Sângele lor, care curge pentru lupta comună, va lega într-o zi indisolubil statele germanice împreună. din nou.

Noi, germanii și „neutri”, trebuie însă să reflectăm și Încearcă să-ți imaginezi următoarele: Cum s-ar comporta cu onoarea și stima acestor oameni „neutri” dacă aceștia voluntarii nu ieșiseră din rândurile lor?! Aceștia voluntarii au prin eforturile lor și ca primii

Machine Translated by Google

au deschis porțile pământurilor lor pentru a permite intrarea unui destin nou, măreț. Prin poziția lor clară pentru Reich ca centru dătător de viață al continentului, ei și-au eliberat poporul de o condiție veche de secole de
izolare și feminizare. Acești voluntari au luat
grija ca istoria pământurilor lor să fie în viitor mai mult decât o istorie a bucuriei materiale a vieții. Întregul popor „neutru” va fi într-o zi - dacă vor
recunosc acest război ca fiind punctul decisiv de cotitură în viața lor și istoria vieții - recunosc sincer că eroismul și simțul de sacrificiu al tinerilor lor fii a fost cea mai mare faptă din istoria lor din ultimele secole.

Machine Translated by Google

Către Primul

De la primul discurs al comandantului de atunci al I./SS Nordland primilor voluntari danezi ai batalion la 25 iunie 1940:

Voi, național-socialiștii danezi, vedeți-vă între voi și în Germania același sânge. Sângele, rasa sunt mai puternice decât limba și etnia.

Limba și etnia ar trebui să trăiască în continuare, libere și fără constrângeri, într-o nouă Europă condusă de germani, dar ei nu ar trebui niciodată să-i mai dezbine pe oamenii germanici sau chiar să-i facă îi transformă în dușmani.

Acesta este începutul unei noi, mărețe ere.

Ai înțeles asta.

Vrei să lupți alături de dușmanii de moarte ai svastica, împotriva evreimii din întreaga lume și numeroasele puteri induse în eroare de aceasta.

Ești primul dintre reprezentanții Nordului Germania, care - spre onoarea poporului tău - a găsit calea către Germania, campioana în luptă.

Ai mândria și onoarea de a servi și de a lupta în garda sa sub cel mai mare om al tuturor timpurilor, sub Adolf Hitler!

Machine Translated by Google

Într-o zi, copiii și nepoții vor spune despre tine:
„Ei aparțineau puținilor care inițial recunoscuseră motivul pentru
care se lupta această luptă mondială și
care nu a trădat sângele fraților germani cu un
neutralitate lașă.”

Machine Translated by Google

Dorință germanică

În fiecare bărbat germanic autentic, vechiul viking
dorul este încă viu și astăzi; căutarea măreției
aventura vieții, lupta de dragul luptei.
Această dorință de aventură îl împinge pe omul germanic să
conduce corabia vieții sale spre culmile periculoase
existență pentru a contesta acolo așa-numita soartă către o
duel. În lupta cu soarta, inima dovedește cum
Puternic este și sufletul războinicului care a plecat
să lupte împotriva cât de mult este de sânge nordic.

Propria inimă, a-ți găsi propriul suflet este, prin urmare,
scopul final al acestei dorințe germanice. Ceea ce noi
aduce acasă din călătoria în măreție
aventură este ceea ce numim și astăzi în limba noastră -
experien ă!

Cel care nu a pornit niciodată în marele război al
Prin urmare, pământul nu va intra niciodată în posesia acelui lucru
experiență care te face mai inteligent, mai matur,
și mai puternic. De aceea, omul nordic disprețuiește
„Bărbatul din spatele sobei” de ce se agață de fusta unei femei
și care nu se poate „întoarce niciodată de departe”.

Dorința autentică de aventură nu trebuie confundată cu
cu dorința de pradă. Adevăratul războinic nu

Machine Translated by Google

profanează-i inima de dragul pradei: învingătorului îi revin, desigur, bunurile celui învins!

În cântecele eroice ale rasei noastre nordice, niciun bărbat nu este celebrat ca exemplu de viață curajoasă care realizează stimă pe baza bunurilor lor, mai degrabă cei care, fără grijă, au riscat saltul în necunoscut, care au început lupta și care au fost capabili să

să le cântărească inima.

Ținuta cu care au dat sabia decisivă lovitura - sau dacă întâlneau un dușman superior - o primeau singuri a fost demn de interes.

Măreția inimii unui om a fost dovedită prin sfidare, în rebeliunea „Cu toate acestea" împotriva mediului înconjurător. Și oricine a fost capabil să-și pună pecetea voinței asupra mediul înconjurător, chiar dacă în moarte, era un „erou". Acest ideal i-a permis lui Beethoven, într-o perioadă în care surditatea (cea mai gravă soarta unui muzician!) i se abătea din ce în ce mai mult, să vorbească cuvintele rebele și mândre: Vreau să întind mâna în fălcile sorții!

Bărbatul care ripostează, care îndrăznește să se revolte împotriva unui condiția care caută să-l îndoaie sau să-l frângă este stăpână, nu crearea destinului său.

Dorința germanică pentru încercări a dat naștere dorinței creative de aventură, din care vikingii

Machine Translated by Google

și-au întreprins expedițiile de război - nu distructive, ci dimpotrivă,
aducătoare de cultură și creatoare de stat.

În lupta pentru cunoaștere, germanii
cercetători și descoperitori, artiști și savanți au
au creat operele lor magnifice, fără de care astăzi nu ar exista cultură,
nici viață comunitară, nici
civiliza ie.

Omul Nordului este împins să facă fapte pentru a
să-și dovedească ființa, pentru a-și dezvolta punctele forte. În acest sens
sens își câștigă „veșnicia". Căci, așa este scris în
Edda , „eterne sunt singurele fapte celebre ale
„mort"! Fără proces nu există nicio posibilitate pentru o faptă care
dovedește valoare. Fără un efort periculos, nicio confirmare
a autenticității dorinței care atrage!

Cine devine un exemplu pentru camarazii săi printr-o faptă
confirmatoare, trăiește în memoria lor,
rămâne de neuitat, posedă faima faptei și este
prin urmare, „etern". Dorința germanică culminează în exigența unei
„eternități" în această lume, care este legată de soarta rasei. Omul
nordic nu poate lupta decât pentru propria sa
rasă, și în această luptă rasei, iubește, mori și fii etern.
Fiecare aventură, fiecare pregătire de război, fiecare risc, numai
are sens dacă servește dezvoltării forței rasei și, prin urmare, în analiza
finală, urmărește

Machine Translated by Google

scopul de a deveni roditor. Acesta este aspectul pozitiv
sensul neliniștii creative, germanice.

Există, de asemenea, neliniștea instinctivă, distructivă a
nomazii, o dorință de aventură care nu are nicio influență
puncte forte creative: găsim astfel de vânători de pradă printre
Orientali, în primul rând printre evrei. Îi disprețuim
din cauza mândrei conștiințe de sine a rasei noastre,
care mânuiește sabia pentru a îndeplini sarcini.

Acest război ne-a oferit nouă, oamenilor germani, mari avantaje
sarcini creative. În fața noastră se află Europa, care trebuie să fie
eliberat din diviziunea sa, din „somnul său magic” - în
care a fost scufundată de puteri oculte, internaționale -
dacă vrea să devină o nouă patrie pentru noi.

Râdem cu dezgust de neînțelegerea
oameni blocați ieri, care nu sunt capabili
înțelege sensul acestei lupte și cine
poate vor să ne considere „nebuni”.

Știm că suntem puternici în credința noastră, că suntem din
timpul care va veni, mâine și poimâine va
ne aparține, că viitorul este al nostru. Nu vrem milă,
mai degrabă dreptate! De aceea am devenit soldați
al Führerului, care întreprinde Noua Ordine a Europei de la
punctul de vedere al drepturilor tinerilor.

Printre strămoșii noștri, era deja considerat a fi o
onoare să ni se permită să luptăm sub conducerea unui lider eroic. Noi

Machine Translated by Google

sunt fericiți, nu doar că li se permite să trăiască într-o perioadă care este caracterizată de cea mai mare revoltă eroică a oameni germanici, ci să fie soldații Führerului care a dat sabia dorinței germanice.

Ceea ce ieri era încă un vis, astăzi a devenit realitate. Dacă ieri încă tânjeam după încercare și faptă pasională, atunci astăzi Führerul ne-a dat oră istorică de încercare. Știm că Europa viitoare va fi la fel de puternică cât va exista voința germanică de putere, trezit de Führer, rămâne viu și treaz.

Și depinde de noi să-i facem iar și iar pe ai noștri dorurile noastre, dorința noastră de aventură, pregătirea noastră și confirmarea noastră de a ne revărsa în lupta pentru viață-dreptul rasei noastre.

Machine Translated by Google

Calea mai ușoară

Într-un orășel din... exista o unitate de oameni SS.

Schleswig-Holstein. Acești oameni fuseseră călițide
multe lupte. Soțiile și copiii lor au trăit conștient în conformitate cu
legile ordinului, care le-au fost date de Reichsführer-SS. Unul

Într-o zi, un tânăr pe nume Kretzschmer a venit la
ei și li s-a cerut să se înroleze în unitate. Dar oricine dorește
pentru a se înrola în SS trebuie mai întâi verificat dacă
personalitatea este potrivită cerințelor ordinului.
Kretzschmer a recunoscut că un proces era în curs de desfășurare.
împotriva lui. Dar era ferm convins de achitare.
Prin urmare, liderul unității SS, Brodersen, a amânat cererea până la
decizia instanței.

După câteva săptămâni, Kretzschmer a raportat din nou. El
a prezentat decizia instanței - o achitare clară. La
În același timp, însă, soldatul SS Petersen, care locuia în
aceeași zonă ca și Kretzschmer, a apărut în fața unității
lider și a spus: „Lider de unitate, trebuie să-l respingem pe acest om; în
„Îmi dau seama că e un laș.” Această acuzație era severă și
Liderul unității, Brodersen, s-a întors brusc spre
Petersen și spuse tăios: „Onoarea Sa a fost din nou
stabilit, instanța a decis și l-a achitat.

Machine Translated by Google

Cum vrei să-ți justifici judecata severă?
Petersen a văzut că liderul unității, care era bine cunoscut
pentru firea sa deosebit de dreaptă, era supărat din cauza lui
obiecție. Dar ținuta lui era fermă și privirea îi era liberă
așa cum a răspuns: „Conform legilor statului, Kretzschmer a fost
achitat; dar conform
„Din cauza legii nescrise a SS-ului, trebuie să-l găsesc vinovat."

Apoi Petersen a relatat ce aflase despre
Kretzschmer cu doar câteva ore mai devreme:

„Știi că acum câteva luni acest pericol
colegul său Josef Mamzak s-a mutat la Neumuenster - dintre care
nu era niciodată clar dacă aparținea roșiilor sau
reacționarilor. Chiar dacă suntem aici o jumătate de zi
călătorie departe de Neumünster, avem cu toții
totuși am auzit de atacul acestui Mamzak împotriva
Gertrud Jensen. Conform probelor instanței,
Kretzschmer nu se afla la 50 de metri distanță de locul faptei.
infracțiunea. De aceea, procurorul a presupus că
Kretzschmer participase la atac. Între timp,
Kretzschmer și-a putut dovedi nevinovăția în această privință.
și de aceea instanța l-a achitat. Pentru stat și
publicul larg, acesta a fost sfârșitul problemei, dar
nu pentru noi, oamenii SS! Căci, ca un om decent, Kretzschmer
Trebuie să o fi ajutat pe fată. Nu a făcut asta. Prin urmare,
„E un laș."

Machine Translated by Google

Conducerea liderului de unitate Brodersen era, cu calm și sub toate aspectele circumstanțe, să-l audieze mai întâi pe acuzat înainte de a judeca. Prin urmare, l-a chemat pe Kretzschmer. Trebuia să a recunoscut că băuse cu Mamzak cel vulgar și spunând povești josnice despre femei. După ce au plecat s-a despărțit imediat de el. Într-adevăr, a auzit mai târziu fata țipă, dar pentru că Mamzak era cunoscut ca un un bărbat violent cu un cuțit, nu se simțea egal cu el. Prin urmare, el a mers pe propriul drum.

Liderul unității a rămas calm în aparență. Răspunsul său a fost rece și respingător: „Kretzschmer, soarta te-a pus în în fața unei decizii în acel moment: să merg pe calea dificilă fără să-ți faci griji pentru pericolul pentru tine și să stai în picioare de către fată sau să alegi calea mai ușoară pentru a te proteja propriile oase. Recent, la conferința conducerii Reich-ului, Reichsführer-ul ne-a spus din nou că omul SS trebuie să alege întotdeauna calea mai dificilă. Nu ai putea „fă asta, de aceea te respingem.”

Machine Translated by Google

Nu păcătuiești împotriva loialității și onoarei doar atunci când cineva, prin inacțiune, își permite onoarea propriei persoane sau a SS-ul să fie afectat, mai ales dacă nu se face nimic respectă onoarea altora sau batjocorește lucruri care sunt sfânt pentru ceilalți sau nu stă bărbătește și decent pentru cei absenți, cei slabi și cei lipsiți de apărare.

- Reichführer-ul nostru, 1935

Machine Translated by Google

Multe lucruri

de către Reichsführer-ul SS

Multe lucruri pot fi iertate în lumea asta, așa îl învățăm pe omul SS, dar un lucru nu poate fi niciodată iertat: lipsă de loialitate. Cine încalcă loialitatea, se exclude din societatea noastră.

Acest lucru se întâmplă deoarece loialitatea este o funcție a inimii, nu a minții. Mintea poate greși, iar acest lucru este uneori dăunător, dar niciodată nu este ireparabil. Inima, pe de altă parte, trebuie să bată mereu în același ritm, iar când se oprește, un om moare în același fel în care moare un popor - atunci când aceasta încalcă loialitatea.

Vorbim aici despre loialitate de orice fel: loialitate față de Führer și, prin urmare, față de guvernul german și

Poporul germanic, înțelepciunea și căile sale; loialitatea față de sânge, prin urmare, față de strămoșii, unchii noștri și față de clanul sau etnia noastră; loialitatea față de camarazii noștri; și, în final, loialitatea față de legile neschimbate ale bunei vieți - ale curățeniei și cavalerismului.

Un om păcătuiește împotriva loialității și onoarei nu numai atunci când permite pasiv ca propria onoare sau a Schutstaffel-ului să fie compromisă, ci mai presus de toate, atunci când nu respectă onoarea altora, când ridiculizează lucruri pe care alții le consideră sacre sau când, în mod lipsit de virilitate și indecent, nu reușește să ia apărarea celor slabi, neajutorați și a celor care nu sunt prezenți să se apere.

Machine Translated by Google

Tripla Sigilare

de Dorothea Hollatz

Din cauza volumului mare de muncă, cineva a trebuit
a neglijat să o pregătească pe tânăra soție pentru apariția soțului
ei, care fusese dus la spital, grav rănit, în timpul campaniei
împotriva Angliei, sau
pentru a-i explica suficient natura rănilor sale.
Când asistenta a deschis ușa camerei, pe care a
împărțită cu alți doi bărbați răniți, soția stătea în picioare
neajutorați printre paturi, căci toți cei trei bărbați își bandajaseră
capetele și nu le putea vedea fețele. Asistenta a ajutat-o
arătând spre fereastră și arătând spre plăcuțele cu nume de la
capul fiecărui pat, unde se putea citi cine zăcea ascuns în spatele
mumificării. Și astfel
Soția a trebuit să creadă, din cauza numelui locului, că
silueta nemișcată din fața ei era soțul ei,
pe care călătorise două nopți să-l viziteze. S-a aplecat asupra lui,
l-a chemat încet și și-a pus mâna pe partea dreaptă a lui
mână. S-a auzit o mișcare, un obturator a trecut prin
corp, dar a rămas tăcut. Și-a luat a doua mână
de sub pături. Amândoi erau nevătămați. Asistenta i-a împins
soției un scaun spre pat și a rugat-o să nu se mai înșele.
să rămână în cameră mai mult de zece minute.

Machine Translated by Google

În timp ce soția își ținea ambele mâini pe soțul ei și

Nu a îndrăznit să pună nicio întrebare, pentru că se temea că nu va primi niciun răspuns și poate mai mult pentru că trebuia să-și recunoască tovarășul de viață și tatăl ei.
doar prin mâinile lui, nu prin ochii, gura sau vorbirea lui, o frică teribilă i-a apărut în inimă că ar putea fi luat de lângă ea pentru totdeauna și poate că nu era deja tot ce-i trebuia
acolo. Voia să-l întrebe pe celălalt bărbat, de cealaltă parte
din cameră, ce se întâmplase cu soțul ei, dar asta
celălalt bărbat, precum și al treilea, zăceau nemișcați cu
capetele bandajate și nimic nu indica dacă, sub bandajele lor groase, puteau auzi sau vorbi. Așa că ea
a stat o vreme și nu a știut ce să facă.

Soțul rănit, care a simțit nevoia și
neputința soției sale, a ridicat mâna și a bătut cu inelul de trei ori în farfuria de sticlă a nopții sale
masă, care, după cum s-a dovedit imediat, era aceeași
ca o cerere, ceva de genul: „Ajută-mă, tovarășe, știi că încă nu pot vorbi.”

În orice caz, cele trei bătăi au fost urmate de o
voce umană, chiar dacă greu de înțeles, din partea
peretele opus, iar din învelișurile albe a ieșit o
voce, scurtă și disciplinată, ca și cum ar executa un ordin:
„Trebuia să vă informez că am fost împușcați cu toții în...”

Machine Translated by Google

față.” Și abia auzit, a mormăit după aceea: „Acum
nu mai suntem frumoase.”

În același timp, ca și cum ar fi fost un acompaniament al acestor cuvinte fatidice, mâna soțului ei și-a pipăit drumul în susul lui brațul soției, peste umărul ei spre cap și
și-a tras fața în jos spre mâna lui. Și astfel, ghemuită în palma protectoare și de încredere, inima ei s-a liniștit
din nou, și ea a început să vorbească.

Ea vorbea la întâmplare despre lucrurile mici, nesemnificative evenimente din viața de zi cu zi; nu plănuise să vorbească despre niciunul dintre aceste lucruri, poate cu excepția veștii că micuțul se simțea bine. A vorbit despre mărul din
grădina din față, de vremea de afară, de sănătatea lui
despre mica pasăre canar de acasă și despre legarea ultimei ediții a lui Goethe. Că o fetiță i se născuse unui prieten și că trandafirii înfloreau în
parc. Vorbea fără pauză, încet, aproape ca un cântec,
și nici măcar nu știa dacă l-a auzit. În orice caz, presiunea mâinii lui pe a ei părea să trădeze faptul că el
i-a absorbit cuvintele.

Când a văzut că timpul se scursese, a simțit
obligat să-i spun acum, în sfârșit, esențialul, să facă
l-a făcut să înțeleagă lucrul important și i-a șoptit că acum îl iubește cu adevărat, că nu ar trebui să
îngrijorează-te de răni sau cicatrici, că o cicatrice adevărată este

Machine Translated by Google

potrivit pentru un om din tărâmul lumii și alte asemenea. Trebuia să facă cu adevărat
un efort de a spune asta la fel de încet și aproape indiferent, dar
Știa cât de mult îi plăcea. Și când mâna lui
din nou simțită prezența ei, ca o mulțumire sau un salut,
și-a pus buzele în palma deschisă și a sărutat-o de trei ori
ori, repede și ca într-un joc, ca să nu
a percepe șocul ei. Cealaltă mână a experimentat același lucru,
și apoi și-a pus ambele mâini împreună și s-a ridicat.

***

Când a plecat, a lăsat în urmă un alt bărbat, care
a privit din nou spre viitor cu speranță și fericire.
Purtarea soției a dat sacrificiului bărbatului
semnificație finală și măreață. Din ea a crescut puterea și
vindecare. Loialitatea soției sale îi redase
curajul de a trăi.

Machine Translated by Google

Cel mai bun camarad al bărbatului este camarada (feminină).

- Gorch Fock

Machine Translated by Google

Băiatul ei

de EK

Era primăvară când i-a venit vestea că băiatul ei
a fost printre cei dispăruți în acțiune.

Castanul de sub fereastra bucătăriei nu
știe ceva despre suferință și moarte. A înflorit
bucuros, în ciuda lacrimilor mamei. Vecina
a încercat să consoleze cât mai des și cât mai mult posibil.

„A lipsi nu e nicidecum la fel de rău ca a cădea, doamnă.”
Schroeder. Privește doar: Într-o zi, Willi al tău va veni.
acasă cu fluierul lui vesel! S-a întâmplat des. Doar
săptămâna trecută de către doamna Wendlowski: Max al ei, care era și el
dispărut, fusese rănit doar la picior și luat
prizonier până când bravii noștri băieți l-au eliberat din nou...”

Femeia în vârstă a dat din cap.

„Mi-a promis, Willi al meu. Se va întoarce, el.”
a spus. Dacă nu de Paște, atunci de Rusalii, și dacă lucrurile încă
nu sunt liniștiți până atunci, atunci cu siguranță când castanele
toamnă, din care a cioplit întotdeauna corăbii pentru copiii tăi.
„Vă amintiți, doamnă Richter?”

„Da...” a șoptit vecina, apoi a fugit.
din calmul rigid al femeii mici cu părul gri.

Trei luni mai târziu, doamna Schroeder încă aștepta
pentru băiatul ei. Nu credea că putea fi mort.

Machine Translated by Google

Înainte, ea mergea la gară doar duminica.
și s-a așezat pe banca din fața platformei
orele după-amiezii, pentru a aștepta ceva ce
ar aduce din nou bucurie în viața ei singuratică.

Willi tot avea să ajungă aici într-o zi și avea să fie
foarte încântat că a fost luat. Poate că ar fi
a fost bolnav de mult timp sau rănit.

Astăzi, femeia confuză și-a purtat rochia de duminică în
mijlocul săptămânii. Astăzi a fost ziua de naștere a băiatului ei.
În camera lui era o vază cu flori, măsuța lui
și cărțile fuseseră aranjate și lenjerie proaspătă pusă pe
pat.

Păcat că banca de la gară era deja
ocupată astăzi. Mama Schroeder se întorcea și se îndrepta
înainte entuziasmat în fața peronului. Chiar atunci, un tren
sosit dinspre vest. Ea se uita la mulțimea de călători
cine a intrat pe poartă. Dacă s-ar întoarce acasă
astăzi, la 25 de ani al ziua de naștere, Willi-ul ei, apoi totul
ar fi bine. Toată singurătatea, toată dorința, toată așteptarea și
îngrijorându-se pentru singurul ei copil...

Cineva a lovit-o pe femeia mică și slăbită. Grea
Bagajele au zăngănit și au început să alunece, un baston a lovit
pământul tare, și o voce a strigat: „Tinere calm,
nu cădea!”

Dar mama Schroeder deja se agățase și
ținută strâns. Un soldat gri ca tărâmul era lângă ea, cu haina

Machine Translated by Google

șifonat, șapca lui decolorată, deasupra umerilor slăbiți
rucsacul încărcat sus, un mop blond și ochi de copil,
albaștri, limpezi, cercetători, cu brațul bandajat și muncit cu greu
târând un picior.

„Willi!”, bâlbâi mama Schroeder, nesigură.

Surprins, și-a ridicat capul. Un zâmbet jenat
a apărut pe fața lui subțire. „De unde îmi știi numele?”

Ea îl ținea încă de braț. Vocea era ciudată.
Dar capul, capul iubit cu ochi strălucitori, dragă Ceruri,
ochii erau într-adevăr ai băiatului ei.

„Ar trebui... ar trebui să te ajut să cari ceva?”

Acum chiar a râs. „Dacă vrei, mamă mică,
Căldura te slăbește, atunci când ai fost într-o
spital pentru mult timp. Dar mă înșeli, micuțule
„mamă, chiar dacă numele meu este Willi.”

Ea nu a răspuns deloc. A mers lângă el și
a cărat pachetul făcut din pânză gri. El a făcut doar
progres lent și adesea trebuia să-l sprijine.

„E în regulă să fii ridicată așa. Mulțumesc, mamă.”
Dacă ați fi atât de amabil și mi-ați spune în ce tren merg...
Ar trebui să merg la Karlshorst. Nu știu cum să mă descurc.
aici. Un văr de-al meu are linii în Karlshorst. Unde ar trebui
„o dată, dacă nu mai ai casă, ci ai concediu, poate pentru
totdeauna... pentru mâna mea... uită-te la ea, mamă!”

Machine Translated by Google

„Mamă mică” a auzit ea. Degetele i-au alunecat peste încheietura rigidă, mângâind, cu grijă. „Vino, vino „Băiete. Doar pe stradă aici și apoi suntem acolo.”

A ridicat privirea, cu îndoială. „Suntem deja la Karlshorst?

„Nu, băiete, acolo e acasă!”

"Acasă?"

A repetat cuvântul de neconceput. Ce se întâmpla Ce se întâmplă cu femeia aceea ciudată? Poate că nu era perfect corect în minte? Dar felul în care vorbea și s-a uitat la el, nimeni nu-l privise vreodată în felul acesta întreaga sa viață săracă și orfană.

„Dar eu sunt, de fapt, altcineva...”

„Haide, omule!”, a insistat ea doar, iar lacrimile i-au curs șiroaie. după o lungă amorțeală pentru prima dată într-o stare de calm, râu mântuitor. „Willi al meu lipsește, iar astăzi este casa lui ziua de naștere. I-am pus lenjerie proaspătă pe pat și i-am copt o prăjitură cu cireșe. Și, ei bine... ei bine, m-am gândit că am vrut... hai, băiatul meu, tu n-ai mamă și eu n-ai fiu. Asta merge bine împreună."

Așa că tânărul soldat ciudat și fără adăpost a mers și el. A mers ca un învingător, în ciuda piciorului șchiop.

Mama Schroeder avea ceva de care să aibă grijă și de care să dragostea, iar acesta este cel mai necesar lucru pentru o femeie.

Machine Translated by Google

Anul publicării

1942

Machine Translated by Google

Houston Steward Chamberlain

Houston Steward Chamberlain s-a născut în septembrie 9, 1855 în Southsea, lângă Portsmouth, Anglia. Tinerețea sa și-a petrecut inițial șederea la Versailles. După ce a trecut prin mai multe șederi în diverse țări, în special în Elveția, a locuit în Germania din 1885. În anul 1908, Chamberlain s-a căsătorit cu Eva Wagner, fiica cea mică a lui Richard Wagner. În 1909 s-a mutat la Bayreuth, unde a locuit până la moartea sa, pe 9 ianuarie 1927.

Prin educație și profesie, Chamberlain a fost un om de știință natural. Ca atare, el a scris prima lucrare fundamentală lucrări despre rolul raselor umane în cursul istorie. Prin această lucrare, el a dobândit și o evaluare lipsită de prejudecăți a esenței germane și a misiunii sale politice în lumea. Faptul că aceasta era vocea unui străin, mai ales cea a unui englez rezonabil dintr-unul dintre familiile proeminente ale insulei, au sporit greutatea scrierilor sale. Cu ele, Chamberlain a luat-o înainte timpul său și a rămas, de asemenea, neînțeles în Germania de la începutul secolului. Adolf Hitler a scris în În 1924, în „Mein Kampf”, birourile oficiale ale guvernului german au trecut cu indiferență cu cunoștințele unui anume steward Chamberlain din Houston.

Machine Translated by Google

Acest fapt nu l-a putut zdruncina pe Chamberlain mai mult decât Ghinionul Germaniei în cel de-al Doilea Război Mondial. Până la moartea sa, a rămas convins de marea misiune a Reich. În opinia sa, numai în Reich putea exista cu adevărat va apărea un adversar mare și eficient împotriva evreimii mondiale și, prin urmare, va începe salvarea oamenilor rămași.

Machine Translated by Google

Țara Libertății

de Houston Steward Chamberlain

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, unul dintre puținii englezi liberi, Stewardul Chamberlain din Houston a scris următoarele sub titlul Viziunea germană asupra lumii:

Este cel mai semnificativ faptul că o soluție rezonabilă, complet Englez englez cu convingeri liberale, care, totuși, avea cunoștințe imense și profunde - John Stuart Mill - afirmat pe la mijlocul secolului al XIX-lea al secol:

„Numai în Germania se știe ce libertate are” „spiritul este!” Vă rog să rețineți bine: „doar în Germania!” Acesta a fost un înțelept sincer! El confirmă ceea ce cei mai buni germani au știut și au spus cu toții, dar ceea ce mulți dintre noi - seduși de pasiunea politică, induși în eroare și daltoniști mintal - nu știu, nu înțeleg și nu vreau să recunosc: că singura Germania de pe pământ este refugiul unui libertate autentică... Această libertate este adusă pe pământ de anumiți oameni ca o proprietate a sufletului. Nu poate fi acordată sau luată.

Omul este liber, nu devine liber - decât dacă opinii ca o „devenire” a dezvoltării seminței spre înflorire, care este probabil încetinită sau suprimată de

Machine Translated by Google

obstacole externe. Niciun om nu poate oferi libertate altuia, dar îi poate arăta calea către ea.

Onorabilul nostru Klopstock dă germana corectă definiția conceptului atunci când spune: „Oricine însuși „Când gândește și rareori imită, este un om liber.” Un infailibil Semnul acestui concept german de libertate interioară, adevărată este respect necondiționat pentru libertatea fiecăruia dintre noi omule... Goethe spune: „Mă pot bucura doar de omul acela care știe ce este util pentru sine și pentru ceilalți și cine lucrează pentru a-i stăpâni capriciile.”

Acesta este punctul important! Căci dacă John Stuart Mill spune că numai în Germania se înțelege ce libertate al spiritului este, atunci putem adăuga: că este pentru că numai în Germania consideră capriciul ca fiind opusul lui libertate și recunoaște capriciul ca distrugător al libertate.

În plus, este foarte semnificativ faptul că Goethe spune: „lucrează” pentru a-i înfrâna capriciul... Acelea merită să fie numiți liberi cărora li s-a dat tendința de a lupta împotriva propriul lor capriciu: pentru orice libertate adevărată - a individului precum și a totalității - se sprijină pe panta stâncoasă a auto-control și autodirecție. ...libertatea germană nu poate fi dăruită, ea se află ca o trăsătură a sufletului și trebuie câștigată prin luptă interioară și maturizare interioară; este o faptă, o o purtare durabilă... este o viziune asupra lumii trăită. diferențierea acestei libertăți germane este evidentă,

Machine Translated by Google

Oriunde s-ar putea căuta o comparație: francezul, de exemplu - din moment ce și-a alungat hughenoții și și-a ucis nobilimea franco-germanică - nu știe deloc ce înseamnă conceptul de „libertate”; mai degrabă, îl vede pur și simplu ca pe nelimitatea capriciului individului, deci exact opusul adevăratei libertăți.

Oricine a călătorit în Franța a găsit acolo, în toate
zone, răspândind licențiozitatea.

În plus: cine vrea egalitate - și aceasta este pasiunea dominantă a francezilor - nu poate vrea libertate; căci egalitatea este domnia impusă a voinței nivelatoare a majorității mute, în interzicerea oricărui element diferențiator, special.
fiin ă.

Mult mai interesantă este însă comparația
cu englezii în mare parte înrudiți cu sânge , care și astăzi (1914), în mijlocul confuziei predominante, par celor mai mulți a fi bunul exemplu de oameni liberi - și care se consideră totodată atare. O analiză atentă aparține dovezii că englezii sunt mult în urma germanilor și, în realitate, posedă doar o aparență înșelătoare de influență politică.
libertate. Ca toți oamenii care călătoresc pe mare - cum ar fi locuitorii și din zonele de coastă germane - cele formate cu adevărat
Englezii posedă în mare măsură caracteristica încrederii în sine; este un sentiment de „a sta pe propriile picioare” și de autosuficiență. În cele din urmă, aceasta se întoarce la obiceiul luptei zilnice împotriva factorilor distructivi.

Machine Translated by Google

elemente. Așa se nasc curajul, vigilența și perseverența. Doar un prost poate nega că acest popor a avut, are și va continua să aibă oameni splendidi - căci circumstanțele date îi vor dezvolta constant.

Un poet scoțian din secolul al XIV-lea[al] secolul a cântat: „Libertatea înseamnă să „fie lăudat mai mult decât tot aurul de pe pământ". Așadar se vede că cel mai nobil concept de libertate ar putea au fost produse din astfel de tendințe naturale. Dar istoria a îndrumat lucrurile diferit. În timp ce Germania a trecut prin cea mai dificilă școală de teste cu care s-a confruntat vreodată un popor și a avut mai mult decât ample oportunități de a învăța cum să „limiteze capriciile", Anglia, înconjurată de mări protectoare, a experimentat exact opusul: de îndată ce s-a calmat pe dinăuntru, întreaga lume s-a deschis pentru jaf și reprimare. Principiul călăuzitor era de atunci încolo: englezii ca popor liber, toți ceilalți popoare pradă dăruită de Dumnezeu - fie pentru azi, fie pentru mâine. Din acel moment, politica Angliei a fost în esență o jafuri. Dar am văzut că - conform viziunii germane asupra lumii - libertatea precondiționează și respectul libertății celorlalți: deja de aici se demonstrează că un astfel de popor tâlhar poate să nu fie cu adevărat liber.

Guvernul său parlamentar, mult lăudat, a servit întotdeauna domnia unei minorități: parlamentului nu i s-a permis niciodată să dirijeze afacerile externe și nici nu are un

Machine Translated by Google

voce decisivă în ceea ce privește declarațiile de război sau tratatele de pace; o clică foarte mică de gentlemeni mai mult sau mai puțin întunecați conduce astăzi despotic, oameni care sunt în strânsă dependență de puterile bancare și de presa complet putredă și criminală.

Oricât de incomplete ar fi lucrurile în statul german (al 1914), se înalță ca niște munți deasupra englezilor în respectul uman, demnitatea umană și libertatea umană. Încă de la început, englezul a înțeles prin libertate lipsa îndatoririlor față de stat, nimic mai mult. Deja în perioada de glorie a marii revoluții engleze, acea operă principală „domnia supremă a statului”

„adunările populare” (Lilburne, 1643) au declarat că serviciul militar forțat nu ar trebui introdus niciodată, pentru că ar suspenda libertatea. Orice morală
Prin urmare, lipsește legătura dintre individ și totalitate. Pe această bază, nici individul, nici poporul nu ating adevărata libertate. Acesta este și motivul pentru care englezii permit cu bucurie ca bătăliile lor să fie purtate de străini - în Europa, de obicei, de germani, în Asia de
indienii; englezul era indiferent la orice, deoarece atâta timp cât își putea aduce înapoi comorile incomensurabile în spatele zidului de valuri din jurul insulei sale, în siguranță. Istoria expansiunii imperiului englez este probabil cea mai imorală cunoscută din istoria lumii. Cel mai respingător lucru este obligația pentru ipocrizie, care a

Machine Translated by Google

a fost ridicată la rang de lege a vieții. Căci, așa cum valurile îi protejează lingourile de aur, așa a fost și voința de a jefui acest stat s-a baricadat în spatele unui ocean de minciuni, până când chiar și majoritatea oamenilor onești nu mai știu care este adevărul.

Ceea ce trăim în acest război (1914) cu uimire și șoc - campania minciunilor împotriva
Germania - este doar ultimul fruct otrăvit al secolelor de practică. Pentru tot ce am auzit și auzim despre Irlanda, India, Africa, China și Egipt - totul este o
minciună. Când întreaga existență a statului se bazează pe minciuni, unde ar trebui libertatea - fie ea a individului, fie ea a poporului - Englezul individual este încă la un nivel înalt
grad iubitor de adevăr, nobil, amabil - dar totuși
obligat la minciună. Prin urmare, el este un slujitor lipsit de orice adevărata libertate a spiritului, care trebuie să rămână mereu cu linia comandată în toate chestiunile publice de religie
și stat.

Cât de mare este libertatea germană prin comparație! După cum s-a menționat deja adesea, o putem rezuma ca libertate, ca fiind adevărat. Libertatea este sinceritate. Oricine
cu adevărat, asta înseamnă complet conform esenței sale, este în totală armonie cu natura sa, el este liber.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Loialitate finlandeză

de Yrjoe von Groenhagen

Nu este o coincidență faptul că cineva atribuie omului nordic loialitatea ca trăsătură specială a sa. La fel ca natura simplă și serioasă, așa sunt și oamenii ei: simpli, clari, acționanți orientat, prin soarta dură puțin cam dur și deliberat, dar, în același timp, plin de umor și mai presus de toate: loial. Solidă și infailibil de fatală este loialitatea unui mare om și patriei.

O experiență personală ar trebui să arate cât de profund tradiția și spiritul părinților sunt înrădăcinate în Țărani finlandezi.

Clanul nostru deținea o proprietate într-o zonă fertilă și frumoasă din sudul Finlandei. În anul 1888, bunicul meu, ca ultimul dintre noi, a fost înmormântat lângă biserica medievală a sat. Câte s-au întâmplat de atunci până în prezent. Lupte grele pentru patrie, iarna războiul din iarna anilor 1939/1940 - și apoi reconstrucția și înflorirea unei noi țări care a devenit independentă. Așa s-a întâmplat că abia îmi mai puteam aminti de vremea și lumea bunicului meu.

În 1942, în timpul serviciului militar, regimentul meu a fost staționat nu departe de moșia mea ancestrală

Machine Translated by Google

strămoși. Așa că, într-o după-amiază liberă, am făcut brusc
decizia de a merge acolo. Doi camarazi voiau să
însoțește-mă. Poate că erau încă țărani în viață
cine l-a cunoscut pe bunicul meu? M-am gândit în special la
bătrânul Saari, despre care îmi scrisese tatăl meu. Al lui
Clanul nostru a servit timp de multe generații pe proprietățile noastre. La
La intrarea în sat a văzut un bătrân stând pe
pod, fumând o pipă și privind gânditor în
distanța. Avea deja 80 de ani, dacă nu chiar mai mult,
dar era la fel de solid ca un copac care își dăduse rădăcinile atât de mult
atât de adânc în pământ încât nicio furtună nu l-ar putea doborî. M-am dus la
l-a întrebat dacă un țăran pe nume Saari mai era
în viață și, dacă da, unde l-ar putea întâlni cineva. Profundul său
ochii așezați sub sprâncenele albe aruncă o privire mormăită
la mine. Fața lui s-a înăsprit în fața acestor străini și ne-a privit pe
toți trei cu neîncredere.
„Atunci ce vrei de la el?”

„Vrem doar să-l vizităm și să vorbim cu el.”

„Despre ce?” mârâi vocea dură.

„Ei bine, dacă trebuie neapărat să știi! Numele meu este
Groenhagen și cu mine vrem să știm dacă mai există țărani
„... aici care l-a cunoscut pe bunicul meu.”

Ca și cum o cortină întunecată i-ar fi căzut de pe față, a zâmbit, da
radia de bucurie.
„Dumnezeule”, cuvintele i-au ieșit repede din gură. „Eu, eu

Machine Translated by Google

sunt Saari - și tu - tu ești din Groenhagen! Că eu
ar trebui să experimenteze așa ceva! Am crezut că tu
ați murit cu toții, pentru că niciunul dintre voi nu a venit aici. Cum
„Mă bucur că va fi soția mea! Haide, haide!" Ne-a dus acasă,
aproape sărind de bucurie. Și soția lui a izbucnit în lacrimi
de bucurie: cu cât mă privea mai mult, cu atât mai abundentă
au curs.

A trebuit să ne așezăm și să vorbim cu bătrânul în timp ce
Soția a aranjat mesele în „camera domnilor". Pentru mine
surpriză, am văzut doar trei locuri puse la masă - pentru mine
tovarăși și eu.

„Și tu? Nu vei mânca și tu?"

„O, nu. Vom privi și ne vom distra doar ca și cum
atâta timp cât îți este bun la gust."

Nu am așteptat să fim invitați din nou, ci am mâncat cu
poftă bună. Bătrânii stăteau unul lângă altul,
se legăna înainte și înapoi și ne privea fericit.

Vestea sosirii noastre s-a răspândit ca focul în paie
satul, datorită bătrânei. Nu a durat mult
înainte să vină o bună duzină de țărani bătrâni, care mânuiesc
cunoscutul meu bunicul. Mâinile grele ale țăranilor bătrâni
întinse spre mine cu bun venit și lacrimi limpezi de bucurie
alergau pe fețele bătrânilor onești și cu inimă caldă
oameni. Fiecare adusese cu el câte o amintire din
amintirea strămoșilor mei - de asemenea, păstrată cu grijă

Machine Translated by Google

fotografii și imagini din ziare și
reviste, în care vedeau cu mândrie unul dintre „ai lor”
Groenhagens.

Bătrânii stăteau în jurul meu. În ciuda rugăminților mele, eu
nu i-am putut convinge să ia un loc în același timp
masă. Conform vechiului obicei, mi-au oferit mâncare și
băutură, cea mai bună pe care au avut-o. Masa a fost ca un ospăț.
Totul îmi era disponibil, pentru că același sânge
curgea în mine ca în bărbatul pe care îl iubiseră și
respectați în tinerețea lor.

„Și acum, tinere, vom merge la mormântul fiului tău.”
„bunic.”

În fața mea nu era mormântul unui om uitat.
Piatra de granit era netedă ca nouă și strălucitoare
flori creșteau în jurul lui. Nu puteam ascunde cât de mișcată eram
a fost.

„Dar, Saari, cine a avut grijă de mormânt?”

Bătrânul s-a uitat la mine și s-a văzut că a făcut-o.
nu am înțeles întrebarea. „Cui îi pasă? Nouă, ai mei
eu și soția mea, desigur. Soția mea spală și lustruiește
piatră în fiecare primăvară și în fiecare duminică aducem piatră nouă
flori.”

Bunicul meu murise în anul 1888. De când
La începutul secolului, nimeni din familie nu avea

Machine Translated by Google

am putut avea grijă de mormânt. Trecuseră treizeci de ani, eu
era rușinat.

Ar trebui să-i mulțumesc? Saari n-ar fi înțeles.
Fapta lui i se părea atât de evidentă încât era
inutil să discutăm despre asta. Pur și simplu mi-am întins mâna în tăcere
bătrânului, lui și soției sale și i-am promis că voi
reveni.

Câțiva ani mai târziu, slujitorul loial s-a întors acasă la acea
mare armată. Lângă mormântul bunicului meu se află o
piatră simplă cu inscripția:

Veikko Saari

Machine Translated by Google

Starea Europei în secolul următor va fi din nou...
să cultive virtuțile bărbătești: pentru că cineva va trăi în
pericol constant. „Datoria militară universală” este deja
astăzi antidotul particular împotriva efeminației
idei democratice: care izvorăsc din lupta dintre
națiuni.

- Friedrich Nietzsche

Machine Translated by Google

Finlanda 1918/1919

Sus, în cel mai nord-est al zonei mai mici de atunci
Europa, micul popor al finlandezilor, care până atunci era
sub jugul rusesc, s-a revoltat în 1917 după
Izbucnirea bolșevismului în Rusia.

Prin urmare, a afirmat clar Europa și a devenit cea mai importantă
bastion nord-estic împotriva Asiei.

În 1918, libertatea deja câștigată era, în special, asupra
coasta de sud-vest a Finlandei, amenințată de puternice
Invaziile bolșevice.

În această perioadă, poporul german, suferind de o
blocada internațională evreiască a foametei, lupta foarte
bătălii grele în vestul, estul și sudul Europei,
precum și în Orientul Apropiat și Africa.

Germania nu a putut privi cu curaj poporul finlandez
afirmând Europa, fiind din nou livrată într-o nouă
robie.

Germania nu le putea permite bolșevicilor, deja
respinsă din sud-estul Mării Baltice, pentru a câștiga acum un
țineți controlul asupra nordului Mării Baltice.

În plus, o înaintare a sovieticilor în nordul
Finlanda ar fi pus o legătură cu Anglia prin nord
Suedia și nordul Norvegiei - pentru vremurile viitoare și

Machine Translated by Google

alte circumstanțe politice - în sfera

posibil.

Ceea ce înseamnă asta a fost învățat temeinic de către

Oameni Waffen-SS staționați în extremul nord.

Sfidând toate trucurile germanilor contemporani

Partidul marxist și funcțiile guvernamentale, Supremul

Comandamentul Armatei Germane a decis să ajute Finlanda.

Generalul Ludendorff a rezumat motivele pentru aceasta - pentru

Viitorul Europei este atât de decisiv - decizie cu următoarele

cuvinte: „Am luat toate deciziile mele cu mintea mea;

decizia de a ajuta Finlanda am luat-o cu mintea mea

și cu inima mea!”

Machine Translated by Google

Cavalerii Casei Germane

Cavalerii teutoni nu numai că au cucerit teritoriile de-a lungul cursul inferior al râului Vistula, inclusiv Prusia Orientală; au adăugat și provinciile baltice din nord-est, Pomerania și noua provincie din vest către ei bunuri.

Acești cavaleri și-au asigurat inițial teritoriul militar. Dar bărbații care știau să mânuiască sabia erau și administratori capabili și mai presus de toate experți în agricultură. Știau că plugul trebuie să urmeze sabie dacă teritoriul lor statal urma să fie câștigat și păstrat pentru germanitate.

Faptul că Prusia Orientală ar putea rămâne germană prin secole chiar și în cele mai dificile condiții, încât mai ales în timpul dictatorialului Tratat de la Versailles nu a renunțat la etnia sa, poate fi mulțumită activitățile de colonizare ale acelor țărani care și-au înființat fermele sub protecția Cavalerii Teutoni.

La 170 de ani de la prima deschidere a canalului de est al Germaniei provincii, terenul ordinului adăpostea deja 750.000 oameni. Adică, măsurat în raport cu transportul

Machine Translated by Google

și condițiile economice prealabile ale acelei vremuri, un realizare fără precedent.

În timpul înființării și dezvoltării noului sate, ordinul a folosit bărbați întreprinzători care au condus țăranii, împreună cu familiile lor, din Reich teritoriu.

Pentru eforturile lor, acești bărbați au primit concesiuni mari de terenuri precum și funcția de primar al satului, care era moștenite de urmașii lor.

Adesea primeau și așa-numite privilegii utile, precum licența de vânzare a substanțelor intoxicante sau moara satului.

Țăranii au obținut fermele a două „hufen" flamande, ceea ce înseamnă 30 până la 35 de hectare. Un sat în mod normal era formată din zece așezări. Fiecare dintre ele poseda un proprietar; acestea erau ereditare conform legii germane.

La început, fermele erau scutite de taxe. Proprietarii lor nu erau obligați să plătească bani sau produse naturale ordinul. Țăranii erau obligați la serviciul militar în miliție și a trebuit să contribuie la construcție și întreținerea fortificațiilor. Responsabilitatea pentru efectuarea la timp a livrării după expirare din anii liberi, pentru îndeplinirea serviciilor publice, și pentru pregătirile și îngrijirea profesională a câmpurile, se odihneau în grija primarului satului.

Machine Translated by Google

Pe cât de simple erau, în esență, reglementările relațiilor administrative, pe atât de fără precedent erau obstacolele cu care se confruntă țăranul german de acolo sus - fără mijloacele utile ale prezentului, departe de patria mamă și pe cont propriu - a trebuit să depășească. Nu numai că a trebuit să defrișeze pădurile, să usuce mlaștinile și să dezacidifice pajiștile, dar, dincolo de asta, a trebuit să devină stăpân peste nesiguranța pământului străin și peste neîncrederea și ostilitatea locuitorilor săi.

Dacă totuși consolidarea economică și populară creșterea acestei zone a avansat atât de rapid, iar dacă la un moment dat cinci sate au fost fondate și ocupate de țărani în zece zile, atunci aceasta este o mărturie a spiritului întreprinzător al țăranii din toate triburile germane precum și la realizarea organizatorică și militară a Ordinului Cavalerilor Teutoni.

Machine Translated by Google

Bătălia pentru Annaberg
21 mai 1921

Silezia Superioară

Amenințată din două părți de piloni și cehi, Silezia s-a extins mult în est după cel de-al Doilea Război Mondial.

Este un ținut pur german; câmpurile sale rod din belșug produce, minele sale de zinc și cărbune aparțin Europei cel mai mare.

O Silezie în mâini germane ar împiedica guvernul polonez atacuri împotriva Prusiei de Est și de Vest, precum și atacuri împotriva Saxoniei de către cehii controlați pe atunci de Aliați.

Această pană germană era deja, prin însăși poziția sa, de importanță decisivă pentru apărarea unei linii de rulare de la Stettin la Berlin, Leipzig și Munchen.

Bineînțeles, polonezii și cehii erau conștienți de acest lucru importanța strategică a Sileziei.

Și astfel, în momentul celei mai mari epuizări a Germaniei după cel de-al Doilea Război Mondial - și sub protecția Trupele aliate staționate acolo - părți din Silezia au fost sfâșiate îndepărtate de cehi și polonezi chiar înainte de populare-plebiscit. Chiar și provincia prusacă Posen - prin virtutea poziției sale și lărgirea unei fortificații a pană germană în potopul slav - a fost furată de la Reich și dat Poloniei fără plebiscit.

Machine Translated by Google

Inamicii fuseseră dezamăgiți de rezultatul
plebiscitul din zonele de frontieră din estul Sileziei Superioare.
În ciuda celei mai cumplite terori dinaintea plebiscitului, de departe
Cea mai mare parte a populației a decis pentru Germania.

Soldații tineri și bătrâni, care se întorseseră din
Războiul Mondial, abia începeau să-și construiască o viață nouă
fundație ca țărani, în fabrici sau în
universități.

Chiar în mijlocul acestei lucrări pașnice a venit
vestea că liderul polonez Korfanty - pentru a treia oară, dar de data
aceasta cu sprijinul guvernului său și al
armata poloneză - întreprinsese un atac împotriva - încă
Germană - Silezia. Intenția lui era să cucerească toată
Silezia pentru Polonia, care pe atunci - fără nicio armată
protecție - părea neajutorată împotriva polonezilor
poftă de jaf.

Acesta ar fi fost momentul pentru un așa-numit
Guvernul Reich-ului german să cheme la arme. Dar roșul
și conducătorii reacționari din Berlin au început să se dezlănțuie
în fața încruntării ambasadorului francez. Fără
acțiune, la început au lăsat lucrurile să-și urmeze cursul.

„Silezia Superioară, da, toată Silezia este în pericol!”, a răsunat
ca un strigăt prin pământurile germane, în ciuda tăcerii
presa roșie-reacționară.

Mulți dintre noi nu văzuserăm încă acest ținut magnific.

Machine Translated by Google

Importanța economică și strategică a acestei societăți germane
brațul care se întindea spre est, era însă deja
instinctiv clar pentru noi. Marile bogății ale pământului și
rolul său economic, pe de altă parte, a fost mai puțin decisiv
pentru noi, tinerii soldați.

A fost o chestiune de onoare.

Așa că au venit voluntari din toate părțile Germaniei,
în special din Bavaria, Hamburg și chiar Silezia.

Între timp, însă, presiunea din partea Aliaților asupra
Guvernul de la Berlin se mărise atât de mult încât
a încercat să împiedice formarea unităților de voluntari.

Numai cu cele mai mari dificultăți și utilizarea fiecăruia
trucul au fost unitățile și indivizii capabili să ajungă la
zonă contestată.

Echipamentul lor era extrem de deficitar. Mai presus de toate,
armele grele de infanterie și artileria au fost aproape în totalitate
lipsesc. Soldați bătrâni și experimentați din cel de-al Doilea Război Mondial
aveau alături voluntari tineri, abia pregătiți,

Dar toți erau posedați de o singură voință - mult mai mult
decât simpla apărare, pentru a anihila inamicul care
pătrunsese deja atât de adânc în pământul german.

Împotriva instrucțiunilor stricte ale celor prea temători
Guvernul sistemului berlinez, batalioanele de voluntari
au mărșăluit în pozițiile lor de pregătire în timpul nopții
20 mai - 21 mai.

Machine Translated by Google

Annabergul a fost luat în timpul unor lupte grele. De acolo, oamenii au văzut departe în pământ, în sud, spre Cosel, râul Oder și în est spre vastul curs superior Zonele industriale din Silezia.

Înălțimea dominantă era în mâinile germanilor, vechile reper al întregii Silezii!

Efectul asupra polonezilor a fost zdrobitor. Perioada de Raidurile poloneze împotriva teritoriului Reich-ului au luat sfârșit.

Peste toată Germania - care în anii precedenți avusese a experimentat degradare după degradare - cu toate acestea, prima rază dulce de soare a strălucit prin întuneric giulgiul de nori.

Machine Translated by Google

Testamentul vieții germanice

Fiecare război este o vărsare de sânge din cel mai bun sânge. Mulți
victoria armelor a fost simultan o înfrângere devastatoare
din puterea vieții și din sângele unui popor.

În acest sens, moartea din păcate necesară a
cei mai buni oameni, oricât de regretabil ar fi, nu sunt cei mai răi
parte.

Mult mai rea este absența copiilor necrescuți
în timpul războiului de către supraviețuitori și după război de către
mort.

Cel mai mare cadou pentru văduva celui căzut este întotdeauna
copilul bărbatului pe care l-a iubit.

Nu vrem niciodată să uităm că victoria sabiei
și sângele vărsat de soldații noștri nu ar avea un
scop, dacă victoria copilului și colonizarea
noul pământ nu a urmat.

Din ordinul Reichsführer-ului SS

din 28 octombrie 1939 pentru întreaga SS și poliție

Machine Translated by Google

Yamato

de Kazuichi Miura

Yamato este numele unei provincii japoneze. Deoarece soldați japonezi excepționali au provenit din această zonă zonă, numele Yamato a devenit un simbol al curaj și îndeplinirea datoriei. Nimic nu poate fi pur și simplu preluat de la un popor străin la propriul popor. Dar noi poate învăța din exemplul japonez cum curajul și curajul își are rădăcinile în sentimentul religios.

S-a întâmplat în anul 1932, conform orarului occidental, ca un Maior japonez, rănit în timpul luptelor pentru Shanghai, și-a pierdut cunoștința și a avut astfel ghinionul să cadă în mâinile inamicului. După aceea a fost eliberat de trupele japoneze care avansau și luat Într-o zi, presa a relatat că un maior s-a sinucis exact în locul unde fusese luat prizonier.

Ce ne spune acest eveniment? Pur și simplu pentru că el a avut rănit și inconștient, ofițerul fusese luat prizonier; a fost aceasta o rușine pentru un războinic? De ce și-a sfârșit viața în loc să lupte pentru patria sa, și slujind-o cu cunoștințele, experiența și curajul său

Machine Translated by Google

și spirit? Numai din spiritul Yamato, acel spirit al omului japonez, poate fi explicat comportamentul său.

În sagele din vestul Japoniei, tradiția spiritului puternic al cavalerului este deosebit de vie; fundamentul
Educația spirituală a cavalerului-saga poate fi găsită în cartea „Hagakure”, o lucrare despre codul cavalerului, unde este scris: „Dacă trebuie să alegi între două căi - viață sau moarte - alege-o pe cea de-a doua.” Maiorul,
care a purtat această învățătură adânc în sine, a mers
calea morții. Dar de ce ar trebui cineva să caute moartea?

În codul cavaleresc al războinicilor japonezi de astăzi, „Senjinkum” sau învățăturile taberei de război, este
scris: „Trăind, nu ar trebui niciodată să porți rușinea „prizonier; după moarte nu ar trebui să lași în urmă reputația proastă a vinovăției și a calamității.” Din vremuri de demult, în Japonia este considerat o mare rușine să trăiești în captivitate;
cineva ar trebui să moară primul.

În războiul modern - cu excepția vremurilor de demult - anumite circumstanțele în care cineva este capturat pot fi inevitabile. Cu siguranță se poate fi de părere că cineva
nu trebuie neapărat să moară după ce cineva și-a făcut treaba datorie cu arme moderne extrem de avansate - da, făcută
ce e mai bun al cuiva - și că acea persoană își servește țara mult mai bine rămânând în viață și îndeplinindu-și chemarea - fie că este vorba de război sau pace. O astfel de opinie are o anumită justificare;

Machine Translated by Google

dar soldatul japonez gândește diferit: dacă trăiește mai departe
în rușinea captivității, asta înseamnă că nu a luptat pentru
moartea, că încă avea posibilitatea să lupte mai departe și este cuprins
de cel mai profund regret că nu a făcut-o
luptă până la moarte pentru Tenno, patrie și popor.

„Fie pe mare, unde apa mării îmi botează trupul,
fie pe uscat, unde mușchiul îmi acoperă oasele în munți,
doar cu marele conducător vreau să lupt
fără să mă gândesc la mine.”

La fel ca acest cântec străvechi, pe care îl cântăm din nou și
din nou, aduce la exprimare, este complet de neconceput
că soldatul se întoarce la viață. Lord Nelson a spus la a sa
moarte: „Slavă Domnului, mi-am făcut datoria”; japonezii, însă, nu luptă
doar de dragul datoriei, ci în
pentru a-și sacrifica viața. Erwin Baelz, unul dintre cei mai buni
autoritățile din Japonia, relatează una dintre propriile sale experiențe
din perioada războiului ruso-japonez: un japonez
o cunoștință l-a vizitat împreună cu fiul său, care în următoarea zi
trebuia să se prezinte pe front în dimineața aceea. După
tânărul plecase, Dr. Baelz a conversat cu ai săi
cunoștință despre război; bătrânul i-a spus că
își pierduse fiul cel mare cu patru ani mai devreme în timpul
Rebeliunea Boxerilor și acum își trimisese secundul la război. El
a continuat spunând că stema familiei sale onorabile va fi acum

Machine Translated by Google

nu mai avea pe nimeni care să-l ducă mai departe, pentru că nu mai avea fii. Baelz i-a spus mângâietor: „Nu toți cei care merg pe front sunt sortiți să cadă; cred că fiul tău se va întoarce cu mare onoare militară.” Bătrânul tată
clătină din cap și răspunse: „Nu, fiul meu intră în luptă pentru a găsi moartea unui erou, nu pentru a „se întorc viu.” Erwin Baelz a remarcat: „Au fost cuvinte calme, potrivite unui filosof.

Această atitudine este adevăratul motiv pentru care Japonia a nu a pierdut niciun război anterior și în războiul actual din Marea Britanie Și Asia de Est a obținut astfel de succese minunate.
nu este altceva decât o faptă hotărâtă - în cel mai mic submarine imaginabile - atacă și scufundă cele mai puternice nave de război ale flotei americane. Autodistrugerea aviatoarelor japoneze are scopul de a se considera parte a încărcăturii de bombe și de a se arunca în inamic, în
pentru a-și îndeplini chemarea. Pe 12 decembrie al de anul trecut, Cartierul General Imperial a raportat că nouă din zece avioane navale s-au autodistrus cu succes.
Acest spirit eroic este cel care protejează Imperiul Japonez;
Acest spirit eroic a permis armatei japoneze aflate deja în anii 1274 și 1281 - cu doar 50.000 de oameni împotriva mongolii mult superiori, care numărau aproximativ 150.000 de oameni - să-i învingă zdravăn și să le combată
un atac teribil. În războiul sino-japonez din 1894/1895

Machine Translated by Google

și războiul ruso-japonez din 1904/1905, victoriile strălucitoare ale Japoniei au fost produse de acest spirit. Și acei soldați, de asemenea, care luptă astăzi în spațiul nesfârșit al Pacificului pe uscat, pe mare și în aer, sunt cu toții pregătiți
să-și apere patria până la sfârșit și să intre în
rândurile zeilor.

Cei care numesc un astfel de spirit fatalism și îl consideră o desconsiderare fără sens a prețioasei vieți umane sunt departe de a înțelegerea spiritului de soldat japonez. Îndrăzneala
Faptele de arme ale soldaților japonezi sunt manifestări ale acestui spirit puternic, care lucrează pentru continuarea și onoarea Reich-ului, pentru dreptate și pentru pace adevărată.

Ar fi, de asemenea, o greșeală de neiertat să vedem
cea mai mică urmă de brutalitate primitivă în acest spirit.
Dragostea japonezului pentru flori este binecunoscută. Estetica sa, însă, nu-i permite să caute floarea.
singur, ci mai degrabă prețuiește uniunea organică a frunzelor și ramuri; de aceea el nu taie niciodată floarea, ci
o lasă pe crenguță. Civilizația japoneză nu numai că le-a dat oamenilor săi o mare disponibilitate pentru sacrificiu, ci și
compasiune sensibilă. Această compasiune se manifestă în comportamentul soldatului japonez față de inamic,
mai ales cel capturat. Iată un exemplu convingător din Evul Mediu: În 1184, în cursul
un război civil amar, splendidul războinic Kumagai l-a învins

Machine Translated by Google

un cavaler din tabăra inamică, Atsumori, și, conform obiceiului de război din acea perioadă, i-a luat capul. Atsumori avea abia 20 de ani, iar Kumagai - profund tulburat de moartea sa prematură - a pus deoparte sabia, l-a părăsit pe cavaler
castă și a devenit preot, pentru a-și petrece viața ca atare rugându-se pentru bunăstarea sufletului celui care
cel căzut.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, voluntarii japonezi servind în armata canadiană a ajuns în serviciu pe
frontul de vest; printre ei se afla și un voluntar pe nume Isomura, care în timpul unui atac a dat peste un german rănit. Prin gesturi, bărbatul rănit l-a lăsat pe Isomura să se simtă
știa că avea o sete teribilă și, fără ezitare,
Isomura i-a dat să bea din propria lui canistră, care mai avea încă o cantitate mică de apă prețioasă.
Între timp, a apărut un soldat britanic, care a atacat
germanul rănit cu baioneta sa. Isomura a aruncat
s-a așezat între ei și a strigat: „Nu vedeți că omul este grav rănit?” - „Și ce dacă?”, a răspuns
Britanic, „rănit sau nu, fiecare inamic ucis este al nostru”
„Unde este caritatea ta creștină?” - „Am lăsat-o la
„acasă când am plecat la război”, a răspuns britanicul.

De asemenea, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, voluntarul japonez Morooka a auzit despre un adversar extrem de tânăr - pe care îl atacase cu baioneta - strigă

Machine Translated by Google

„Mamă!” Când a auzit acest cuvânt, a știut că poate
nu și-a îndreptat baioneta împotriva acestui dușman a doua oară
și astfel a făcut omul, deși rănit,
a fi mântuit și mai târziu a se întoarce în patrie.

Japonezii consideră într-adevăr că este sub demnitatea lor să fie capturați, dar totuși au o profundă compasiune pentru prizonierii pe care îi iau ei înșiși. În cursul războiului ruso-japonez, mulți ruși

prizonieri au fost luați de Japonia și niciunul dintre ei nu va gândesc fără recunoștință la tratamentul generos cu care au fost tratați în Japonia. Un astfel de comportament față de inamicul rănit a fost întotdeauna considerat o virtute
în Japonia. Din istoria lor este clar că coreenii
participanți la invazia mongolă și care au căzut în mâinile japonezilor nu meritau un tratament special, dar au găsit totuși o primire umană. Împăratul
Kora chiar a considerat potrivit să-și exprime recunoștința pentru astfel de tratamentul într-o scrisoare către guvernul japonez. Trebuie amintit aici că invazia mongolă a reprezentat o amenințare mortală pentru Japonia și poporul său. În epoca ruso-japoneză
Războiul dintre Prima Divizie și a Doua Armată Japoneză
avea sarcina de a avea grijă de primii prizonieri ruși. Un
Inspecția a fost ordonată cu scopul de a-i familiariza pe soldații japonezi cu uniformele, insignele și
însemnele adversarului. Mulți dintre soldații din

Machine Translated by Google

o companie, însă, nu a participat la
inspecție. Următoarele considerații au fost luate în considerare ca fiind
motiv: A fost o rușine să fii luat prizonier ca soldat,
și era insuportabil să fii nevoit să-ți arăți fața în fața
inamic ca prizonier; samuraiul înțelege
sentimentele samuraiului și îl scutește de această umilință.
Acesta a fost motivul pentru care soldații nu au participat la
inspecția prizonierilor ruși. Inamicul
ofițerii care dăduseră ordinul de a-i ucide pe toți japonezii, chiar și
prizonierii, s-ar putea să nu fi înțeles acest comportament al
soldații japonezi.

Într-un teatru de operațiuni al războiului actual din Asia de Est Extinsă,
Filipine, la începutul lunii ianuarie, o serie de
Civilii japonezi au fost masacrați de trupele americane; în
În istoria Japoniei, astfel de atrocități nu apar.

Japonezii luptă astăzi pentru patrie și pentru toți
locuitorii Asiei de Est, ei luptă împotriva unui sacrificiu dificil -
luptă aprigă în care își impun cele mai dificile cerințe
față de ei înșiși; cu toate acestea, au o profundă compasiune
pentru semenii noștri și, din cauza acestei situații, în
cursul luptelor, multe evenimente notabile și emoționante
va apărea, ceea ce va intra în istoria
război și acolo mărturisesc spiritul Japoniei,
Yamato Tamashii.

Machine Translated by Google

Și dacă avem loialitate,
și nimic altceva în lume,
asta e de ajuns și nimeni
stă în fața noastră.

Nimeni nu ne poate huli,
niciun dușman nu poate ține pasul,
moartea nu poate secera
cu tăietura sa dură.

În tine și în mine și în toți,
crește devreme și târziu,
și la mijloc, unde cădem,
acolo este semănat.

Și dacă avem loialitate,
și nimic altceva în lume,
asta e de ajuns și nimeni
stă în fața noastră.

- Hans Baumann

Machine Translated by Google

Mai degrabă Diavolului din Iad...

de Gerhart Schinke

O zi de toamnă a alunecat în întinderea cețoasă a
mare. Ultima lumină a căzut dintre copaci și deja întunericul și-a început marșul peste ținut. Seara a venit umedă și rece. Pe fereastra larg deschisă a sălii regelui său stătea Ratbod. Un foc ardea în șemineu
și își arunca lumina asupra siluetei înalte. Trăsăturile feței sale colțuroase erau serioase, a cărei privire se pierdea în cenușiul cețos al serii lipsite de bucurie.

Regele a repetat în gândurile sale norocul și
suferința din zilele din urmă. Povara era grea asupra lui umeri. Bărbatul singuratic își judeca singur și pământurile sale și trebuia să ducă greutatea
nenorocire singură prin nopți.

Bătălia de la Wyk-de-Duerstede fusese pierdută. Venire generațiile vor tângui despre asta ca despre toate bătăliile, vor rețineți evenimentul ca fiecare eveniment din războaiele dintre oameni. Dar
Nu vor ști niciodată ce gânduri le ardeau în minte
a omului care a văzut floarea neamului său murind înainte de a fi timp! Nu vor ști niciodată cum i-a frânt inima când și-a lovit sabia strălucitoare în capetele blondelor
războinici care au luptat în rândurile inamice.

Machine Translated by Google

Regele frizon și-a întors capul și s-a uitat fix după
mult timp în foc. Cu mâna ridicată la frunte.
Din marea de flăcări au ieșit siluete care stăteau
în fața ochilor lui. Era într-adevăr imaginea lui Aldgisl.
regele mort stătea ca și cum ar fi fost viu în fața lui. O conversație
cu el a început:

„Ai vrut să rupi ostilitatea cu prietenie când
i-ai permis lui Willibrord, preotul, să intre în țară. Tu
spera că se va ține de ceea ce promisese.
mesagerul credinței străine nu a făcut decât să promoveze neliniște și
a semănat ură. El a distrus Frisia. Apoi am luat
la sabie și chemat la război împotriva dușmanului care
amenința libertatea țării. Liber ar trebui ca Frisianland-ul să fie
fii liber ca valurile limpezi ale mării, liber ca
tunet când răsună peste păduri. Dar prea mare era
numărul inamicului. Inamicul a triumfat,
„Auzi, mortule, ai triumfat!”

Disperarea vorbea din cuvintele lui.

„Tribul sângerează! Puterea scade în fața...”
de zece ori mai puternic, pentru că domnul din Roma dedică mereu
noi armate pentru cucerirea puterii, inamicul
pătrunde în țara noastră pentru a distruge libertatea
Nord!"

Multă vreme s-a așternut tăcerea în cameră.

Machine Translated by Google

Imaginea regelui mort apărea mai clar în față
a ochiului dureros.

„Trebuie să păstrez libertatea țării, să salvez viața”
poporul de la forța străină. Da, ar trebui să semene și să construiască,
să semănați în pământ fertil și protejați câmpurile
de inundațiile mării. Țara Frisiei ar trebui să rămână,
Digurile nu ar trebui să se scufunde!

„Da, rege, Țara Frisiei ar trebui să trăiască! Scopul tău a fost
la fel ca al meu. Ai încercat să împaci inamicul când
ai văzut că a venit în număr superior. Eu, sfidător
i-am oferit sabia mea. Nu suntem amândoi fii ai mării, vlăstari
ai aceluiași pământ? Cine i-a arătat patriei
natura originală? Willibrord îți cântă un cântec. Cel/Cea/Cei/Cele
preoții mă blestemă, pentru că le-am opus rezistență când
au venit să-i păcălească pe ai mei. Așa că au agitat
Armata franceză a intrat în țară și acum îngroapă recolta
sângele care curgea prin săbiile noastre.

„Ascultă-mă, Aldgisl, vreau să-ți urmez exemplul... dacă pot.”
Episcopul de Sens ar trebui să intre în Frisia. Eu însumi
„Vreau să primesc botezul! Căci Țara Frisiană trebuie să trăiască!”

Regele a scos sabia din teacă, a pășit
în lumina flăcării și a ținut lama în
lumină. Sabia era încă ascuțită, dar nu ar trebui să fie
a repetat că un mic grup de războinici sfidători se opune unui
forță inamică superioară cu arme. De dragul vieții, el

Machine Translated by Google

era hotărât să ofere pace. Și repulsia cu care îl disprețuia pe zeul răstignit s-a risipit în această oră de
disperare.

***

Avea să devină o victorie a crucii când regele frizonilor, care sfidase învățăturile
biserică atât de mult timp, a primit botezul din mâna lui episcopul. Mâinile preoților - viclene și calculate - pregătiseră totul foarte bine. Acolo era locul pe care episcopul îl alesese pentru botez (fără rugăciune
casa se afla în Frisia, în care actul sfânt putea
au fost efectuate); o dimineață senină a căzut pe pământ.
Bărbați și femei se adunaseră pentru a vedea spectacolul oferit de biserică. Crucea de lemn, ridicată
de către slujitorii bisericii, a stat sus. Willibrord, cel
Episcopul de Utrecht a venit împreună cu aliatul său, Wulfram de Sens, și cu un alai de-al doilea. Triumfător și în tăcere, mesagerul Romei a mers spre locul elevat
unde urma să aibă loc botezul regelui. În față
din toți ochii s-ar turna apa botezului
peste capul regelui, iar poporul ar fi martor cum până și cel mai sfidător rege a acceptat credința crucii.

Machine Translated by Google

Nechezatul cailor și bătăitul copitelor
a anunțat sosirea sa. Lângă el călărea Grimoald,
soțul fiicei sale. Războinici cu sulițe și cuvinte au urmat. Când regele a
sărit de pe cal
și s-a îndreptat spre episcopi, care își ocupaseră deja locurile de-a lungul
laturilor crucii ridicate, întreaga mândrie a nordului îi strălucea în ochi.
Un
Războinicul neînfrânt voia să-și plece capul. Inflexibil era
privirea lui spre bărbații și femeile care stăteau tăcuți
în cerc pe măsură ce se apropia de cruce.

Wulfram, episcopul de Sens, a început acum să vorbească
tare ca să se audă de departe:

„In nomine patris et filii et spiritus sancti! Vezi, este a
„Un timp măreț care se apropie prin reprezentanții lui Dumnezeu pe
pământ. Regii și domnii puternici încep să audă mesajul mântuirii!”

Cu entuziasmul convertorului, el a strigat
cuvinte:

„Bărbați și femei din Frisia, ca rege al vostru astăzi
îl acceptă pe Mântuitor și devine creștin prin
botez, așa și voi să vă aruncați la picioarele
Dumnezeului atotputernic, care și-a trimis fiul pe pământ pentru a
curăță-ți și vina și să te salveze de vinovăție și
„blestem!”

Machine Translated by Google

Niciunul dintre cei care stăteau acolo nu a înțeles sensul cuvintelor. Preoții stăteau în cireșe în spatele episcopului care vorbea, cu o privire umilă spre
sol. Soldați franci înarmați stăteau de pază în dreapta
și la stânga. Crucea se înălța înalt ca o teribilă
amenin are.

Privirea lui Ratbod rătăci spre episcop, se opri asupra robei colorate, apoi se ridică și întâlni privirea neclară a
delegatul Romei, s-a întors din nou și a confirmat
i-a arătat din nou cât de diferit este un rege de un preot. În spatele frunții înalte apărea gândul: O barieră de netrecut îi separă pe regii Germaniei
de la preoții Romei.

Episcopul a amestecat propoziții latinești în discursul de botez. Cuvintele ceremoniei au zburat ca niște păsări de noapte confuze pe teren și nu au găsit nicăieri...
inimile ascultătorilor. Așadar, efectul lor s-a pierdut, precum
fum de tămâie. Punctul culminant al ceremoniei părea să fi trecut. Privirea lui Ratbod a concentrat grupul de oameni cu siguranță și fermitate, cărora le lipsea respectul, la fel cum lui se.

Preotul a înfățișat sfințenia celor botezați și
a pictat chinurile infernale ale celor condamnați care nu voiau să audă cuvântul Marelui Preot din Roma. Acum
Wulfram de Sens s-a întors către Ratbod însuși:

Machine Translated by Google

„Ia, așadar, Rege, apa botezului, pentru ca tu, eliberat de toate păcatele, să poți intra într-o zi în rai odată cu mulțimi de credincioși, să stea la dreapta Celui omniscient Dumnezeu din veșnicie în veșnicie, în timp ce toți aceia merg în iad, care mor nebotezați.”

Apoi, vocea lui Ratbod l-a întrerupt pe episcopul care vorbea.

El a întrebat în limba strămoșilor săi: „Ai

spus, preote, că voi merge în rai dacă voi...”

să mă las botezat? Acum spune-mi, preote, unde sunt părinții mei, care sunt morți și nu au mai fost niciodată „botezat?!”

Teroarea s-a răspândit printre rândurile grupului de preoți, pentru că actul sfânt fusese atât de neașteptat întrerupt. Episcopul, complet cuprins de entuziasmul conversia, a scos cuvintele:

„Toți sunt cu diavolul în iad, pentru că ei”

„au murit ca păgâni!”

Apoi Ratbod a lovit cu piciorul tigaia de lut cu apa sfințită încât a căzut la pământ și s-a spart în bucăți. Și și-a aruncat cuvintele libere în fața preotului:

„Atunci vreau să vă spun, preote, că aș prefera să merg la părinții mei și diavolul în iad decât cu voi, preoții, cer!"

Machine Translated by Google

Anul publicării

1944

Machine Translated by Google

Frontul European

Cu cât acest război îi afectează mai tare pe europeni, cu atât mai mari sunt energiile pe care le trezește în acești oameni și se pune în mișcare. Ideile guvernamentale demodate dispar sub impactul acestui război ca și cum nu ar fi existat niciodată. Asortimentul artificial de state din Tratatul de la Versailles este zdrobit, și sub suferință și lacrimi se naște o nouă eră.
Noi înșine suntem doar un val în potopul care pune în mișcare popoarele Europei. Ideile de rasă și socialism zguduie popoarele Europei și le împing spre noi forme de viață statală. Sub

impactul expansiunii bolșevice și meschinitatea atacurilor de bombardament ale inamicului, oamenii din
Europa este apropiată irezistibil una de cealaltă și o
Se naște un sentiment de comunitate care nu a existat niciodată înainte, în vremurile trecute ale singurei prosperități aparente din Europa. Ar fi greșit să comparăm starea Europei cu cea în care se afla atunci când francezii
Revoluția și Napoleon au zguduit statele și popoarele.
Pe atunci, valurile unui potop revoluționar au lovit un
o Europă demodată, lipsită de idei, sub conducerea cancelarului reacționar Metternich, și a distrus sistemul insuportabil și gol al unui amestec de state europene

Machine Translated by Google

sub conducerea austriacă. Europa de astăzi nu se află într-o condiție de simplă conservare și apărare a trecutului. Prin faptul că a devenit conștientă de
tradiție germanică, aceasta sparge granițele statale demodate și aduce oamenii laolaltă. Lumea veche este reprezentată de inamicul din vest și din est. Capitalismul și marxismul sunt doar vârfurile bolnave ale concepției demodată despre scopul vieții și despre valoarea omului.
Noua Europă este purtată de energia
ideea revoluționară a socialismului și rasei. Se găsește astfel simultan într-o stare de apărare și atac: atac, pentru că se opune unei lumi bolnave și demodată cu
unul mai bun. Socialismul nu este doar o problemă internă programul Reichului, care aspiră la o ordine umană pe baza realizării, dar conține și - privit dincolo de stat - programul unei Noi Ordini a
popoarele europene pe baza liberei dezvoltări
a valorilor lor populare și pe baza istoricului lor
realizare.

Puterea ideii Reich

În rândurile Waffen-SS luptă astăzi olandezi,
Flamandi, valoni, scandinavi, estonieni și
Letonii și în curând și alți oameni își vor îmbrăca copiii treziți tineri în aceeași uniformă și astfel formează comunitatea europeană

Machine Translated by Google

Fațadă sub simbolul SS, care s-a născut din
nevoia acestui moment și formează temelia unei
ordinea care vine în Europa. Oricine ar fi putut avea îndoieli cu privire
la punctele forte ale ideii este corectat atunci când
întâlnește astăzi olandezi sau estonieni din Waffen-SS, care sunt
campioni mai fanatici și mai hotărâți ai
ideea Reichului decât mulți germani din interiorul Reichului. Prin urmare
întâlnim recunoașterea faptului că serviciul acestor oameni în
Estul este baia de oțel a ideii Reich. Bărbații care
au luptat acolo cu Reich-ul SS-ul german împotriva bolșevicilor și au
aruncat totul în urmă, toate prejudecățile care încă îi împiedică pe
contemporanii lor care
nu am împărtășit experiența unică și dificilă de pe front. În
Lupta împotriva celui mai dificil adversar al nostru, ideea Reichului, în
toată frumusețea sa radiantă, renaște. Se naște un sentiment european
de comunitate care nu mai cunoaște
ezitările politicienilor blocați în vechiul stat
teorii. Acești lideri SS voluntari europeni și oameni SS sunt avangarda
frontului european. Le place
patria lor și pentru că iubesc această patrie
și îi sunt loiali în adâncul sufletului, își doresc ca premiu
război o lume nouă, organizată de un Reich puternic care
singurul este capabil să-și salveze patria și să protejeze trupul viu al
poporului său. Cu siguranță, acești oameni sunt
minorități în rândul popoarelor lor. Istoria lumii, însă, este

Machine Translated by Google

întotdeauna făcută de puținii oameni care au curajul să îndrăznească noul. Ezitanții vin abia mai târziu. Trebuie să parcurgi istoria familiei unui astfel de voluntar pentru a simți cât de puternică este influența ideii Reich-ului acest tânăr. Există, de exemplu, un Fleming. El luptă în rândurile Waffen-SS. Tatăl său este un administrator colonial belgian de rang înalt și acum se află în serviciul englez; bunicul său a fost membru al Corpului Belgian parlament, un reprezentant fanatic al culturii franceze împotriva opoziției flamande din propria patrie. Nepotul îmbrățișează Reich-ul și pe Adolf Hitler. Ce ruptură de epocă se declară! Ce atracție puternică este posedat de personalitatea Führerului! Cum puternic vorbesc sângele și ideile Reich-ului, încât tinerii acestor popoare se declară gata să moară pentru acest Reich, din care au trăit strămoșii lor separate timp de decenii, da, timp de secole!

Sarcina europeană a SS

Prin urmare, SS-ul se dezvoltă din ce în ce mai mult în Sarcina europeană: Aceasta adună tineretul european trezit în lupta împotriva bolșevismului și a plutocrațiilor evreiești. Oricine ar putea crede că SS-ul, prin urmare, își pierde caracterul original sau se abate de la strictul principiile Reichului nu au nicio înțelegere a

Machine Translated by Google

ideea revoluționară a național-socialismului, care se extinde peste granițele statelor naționale. Nimeni în Europa de astăzi nu crede, indiferent de cum s-ar putea termina războiul, în revenirea la sistemul statal artificial de la Versailles, care
își datorează existența exclusiv interferenței engleze în afacerile europene. Este de înțeles că, prin impactul acestui război, aparența unei dezvoltări istorice, care adesea a durat doar câteva decenii, este ștearsă

și acum rădăcinile comune ale familiei europene a
oamenii ies din nou la iveală. Faptul rătăcirii germanice și al fostei așezări germanice dintre
Marea Baltică și Marea Neagră până la Oceanul Atlantic
și Africa de Nord a format unitatea de sânge a Europei
și i-a creat pe acești oameni să apară pe aceeași temelie.

America și Anglia nu au un program autentic pentru
Noua Ordine politică a continentului european. Ei
văd Europa deja astăzi doar ca pe o colonie, pe care o consideră
Bolșevismul are la fel de puțin de oferit Europei în ceea ce privește ideile. Marxismul nu recunoaște niciun popor real, la fel de puțin cum poate accepta conceptul de sânge
în dicționarul său. Numai național-socialismul afirmă
rădăcinile fiecărui popor autentic. Știe că numai cel care este
Loial patriei sale poate fi loial Reich-ului. Socialismul revoluționar al lui Adolf Hitler înseamnă pentru Europa
nu doar o reglementare a relațiilor Europei

Machine Translated by Google

oameni unii către alții pe baza luptei actuale.
Numai din viziunea asupra lumii asupra acestei mișcări reiese
forța creatoare a bogatei plenitudini a legăturilor posibile ale
popoarelor și națiunilor Europei cu conducerea unei
un Reich puternic. Trebuie să vedem clar că o ordine interioară
și una exterioară a Europei nu poate izvorî decât din
profunzimile viziunii național-socialiste asupra istoriei. SS-ul
formează deja astăzi cercul de fier al acelor oameni care tânjesc după
inimi pasionate pentru Noua Ordine a Europei sub
conducerea unui centru germanic puternic. Fără participarea
acestor oameni, noul nu poate apărea. Este ca și cum
continentul nostru ar fi zguduit de o febră puternică; este
durerea nașterii unei noi ere, care vrea să apară din
temelia comunității de sânge a familiei popoarelor europene
și a unei ordini socialiste a vieții lor comune.

Oricare ar fi calea pe care soarta ne-ar duce spre acest scop,
și indiferent de eșecurile care ne-ar mai aștepta, scopul în sine
rămâne fix. Este singurul scop pentru care merită să trăim și
să luptăm. SS-ul știe că
totul trebuie făcut pentru ca tovarășii din
Estul european crește împreună cu acesta într-un
o comunitate de luptă, la fel ca cele din vest.
Tratament inteligent, o mare măsură de abilitate trebuie să fie
folosit pentru atingerea acestui obiectiv. SS rămâne

Machine Translated by Google

fără compromisuri în principiile sale, în îndeplinirea sarcinilor sale practice, creativ și generos. Trebuie să fie suficient de flexibil pentru a trata fiecare popor conform naturii și istoriei sale. Trebuie să fie sarcina noastră să formăm comunitatea europeană tinerii se unesc într-un front dur și hotărât. Inamicul occidental nu este gata să moară pentru o lume superioară, pentru că nu o recunoaște. Inamicul din est a adus oamenilor doar opresiune și degradare.

Dacă există valori umane inalienabile, atunci acestea sunt apărat de frontul armatei germane. De partea noastră stă o idee nouă. De partea noastră trebuie să înclinăm în cele din urmă balanța sorții, dacă rămânem fermi și conștienți de întreaga responsabilitate istorică a acestei lupte.

Machine Translated by Google

Cine se poate căsători tânără?

de J. Mayerhofer

Când tinerii SS din cameră au început să vorbească despre fete, de obicei nu era foarte potrivit. Astăzi a fost diferit. A fost o conversație serioasă și așa a rămas.

Asta se datora faptului că unui coleg de cameră mai în vârstă i se dăduse o carte pentru Crăciun, care conținea diverse povești serioase despre viață înțelepciuni, dintre care unele le-a transmis mai departe tinerilor spre a reflecta asupra lor. Era o carte scrisă de Lower School, în vârstă de 80 de ani Autorul saxon Gustav Frenssen intitulat „Vorland". The

Autorul se referea la pământul încă necâștigat din fața digurilor, „pământul nou", dar dincolo de acesta și la aspectele rasiale și morale viitorul poporului nostru.

Hans, camaradul mai în vârstă, i-a prins pe tineri - care adesea vorbeau frivol despre femei și dragoste - la o oră favorabilă. Era duminică după prânz, momentul „liniștii dinaintea furtunii", înainte de a pleca în oraș. Hans
Citește-le mai întâi asta:

„Tânărul T. voia să se căsătorească și i-a spus unui prieten: «Eu»" am un văr cu 3000 de mărci. Apoi a plecat și

s-a căsătorit cu ea. Tânărul B. și prietenul său au văzut două fete mergând în fața lor în drum spre dans. Ei
a decis că prietenul lui o va alege pe cea scurtă pentru dans și vin și îl lua pe cel înalt, pe care mai târziu îl va

Machine Translated by Google

căsătorit. Tânărul S. își dorea o soție. Într-o zi a văzut o
a deschis fereastra și a ajuns să se căsătorească cu fata care avusese
l-a lăsat deschis. Tânărul R. tânjea inițial după
vecină din stânga, dar când ea a fugit de el,
El a luat-o pe cea din dreapta. Ceea ce se leagă
în acest fel este numit sacrament de către catolici
biserică - în germană bună asta înseamnă un secret al lui Dumnezeu
voință. Protestanții spun: „Ceea ce Dumnezeu a pus laolaltă...” Eu
cred că acestea sunt simple coincidențe - și jumătate dintre ele
nefericite - care li se întâmplă tinerilor care
nu sunt învățate corespunzător de părinți, profesori sau stat,
și care ei înșiși, deși adulți, nu au
le-au deschis ochii.”

„Voi mergeți cu toții în sat în fiecare duminică”, s-a întors Hans
și le-a spus: „și dacă sergentul-major n-ar fi acolo, ați fugi în fiecare
zi la femei, pe care le faceți
nici măcar respect deosebit, cu puține excepții. Doar
amintește-ți circumstanțele în care v-ați cunoscut și, dacă prin
prin intermediul tău poți extrage de la săteni
judecată: „Oamenii SS știu ce vor cu fetele.”
Nu doar vor..., ci sunt și selectivi
și au gust și un simț al curățeniei, care este pe jumătate
„de caracter.” - Această sau alta calitate, altfel, „Nu
Mul umesc'."

Hans le tăiase la dimensiunea potrivită. Dar, de asemenea,
le-au maturizat interior în același timp. Apoi, ei

Machine Translated by Google

au oferit critici bazate pe ceea ce știau unul despre celălalt.
Cei care treceau mai mult sau mai puțin testul se bucurau să-i lase pe „cei prinși” să se descurce în glumă. „Vinovații” se lăsau ciufuliți fără să se împotrivească sau să-și frece urechile și mai roșii decât erau deja de jenă. Hans era încântat de bunăvoința tinerilor, care putea fi influențată de cuvinte energice.

„Acum ascultați acest pasaj”, a spus el și a citit
o altă secțiune:

„Tânărul, chiar și mai profund și mai serios
unul, are între 24 și 28 de ani - când alege
partenerul său pentru tot restul vieții sale - în faptul că încă nu era
matur, încă inconștient de propria esență și încă o face
nu cunosc viața și lumea. Toți cei care cunosc
întreaga viață umană știe că un bărbat de 37 de ani este un om complet diferit decât un bărbat de 27 de ani.”

„Din moment ce este așa - potrivit lui Frenssen - tânărul de 27 de ani ia cele mai importante decizii din viața lui - cea mai importantă decizie din viața lui... știi care este aia?
- și de obicei nu recunoaște ceea ce este cu adevărat valoros
tinere femei, cele care stau acolo în culori simple,
frumoasă, puternică, liniștită și profundă, creată de natură și
rasă special pentru a fi mamele și crescătoarele rasei noastre; mai
degrabă, ele tind mult mai mult, conform dorințelor lor
natură imatură, față de cei care strălucesc colorat

Machine Translated by Google

cu mici talente și trucuri, care le abordează cu
mici farmece superficiale.

„Când acești bărbați de cea mai valoroasă specie s-au căsătorit,
maturizați în decursul anilor, ei recunosc, mai mult
în mod clar, de la an la an, genul de femei care sunt
valoroase, tânjesc după ele și le doresc sau le vor avea în curând
aventuri amoroase secrete. Și aceste fete valoroase, pe de altă parte
pe de altă parte, deoarece experimentează că nu sunt selectați
de către tineri, și ei înșiși nu pot și nu fac
vor să trăiască fără iubire și sunt, conform părerilor lor
propria natură valoroasă, atrasă de aceste lucruri valoroase,
bărbații maturi, să le satisfacă dorința de iubire. Și astfel,
în acest fel, pe de o parte, acești oameni valoroși
trăiesc în căsnicii distruse, ceea ce le dăunează foarte mult
productivitate și, pe de altă parte, aceste valori
femeile fie trăiesc fără iubire, într-o nemulțumire constantă,
sau rămân (majoritatea) pe toată durata înfloririi și
perioadă fertilă a vieții lor, o persoană iubită fără copii. Aceasta
situația este plină de probleme din punct de vedere uman,
și de cel popular, unul de mare rău.”

„Plin de probleme din punct de vedere uman și
„din cel popular de mare rău”, repetă Hans cu
accent.

După ce a terminat, s-a păstrat liniștea o vreme.
Dar apoi cineva a luat cuvântul: „Dar nu putem aștepta atât de mult?”
Câți ani ai, Hans? Spre sfârșitul anilor treizeci? Aproape...

Machine Translated by Google

„vârstă mijlocie! Reichsführer-ul SS, însă, dorește să ne căsătorim tineri!”

„Mă așteptam la această obiecție”, a răspuns Hans. „Autorul Frenssen nu a vrut să spună că nu ar trebui să te căsătorești înainte de 37 de ani, ci mai degrabă vrea ca tânărul să depună toate eforturile, cât mai curând posibil, pentru a deveni conștient de adevăratele valori umane, ceea ce merge, în mod firesc, mână în mână cu munca ta asupra ta. «Omule, devino esențial!» a spus un a spus odată un om important.

„Credeți că Reichsführer-ul a vrut să vă căsătoriți tânăr ca să vă puteți căsători prost? Și ca să vă deschideți ochii abia după aceea? Credeți că Reichsführer-ul v-a dat permisiunea de a fi frivol? V-ați amăgi singuri. Este o scrisoare de încredere! Reichsführer-ul crede că voi, ca oameni SS, sunteți suficient de demni și maturi pentru a lupta pentru Germania și, dacă este necesar, să muriți. Dar dacă vi se poate cere asta, atunci vi se poate încredința și că veți da Germaniei o nouă viață. Reichsführer-ul nu intenționează să aprobe fiecare aventură amoroasă primitivă. El crede, atunci când vă dorește o căsătorie timpurie,...”

despre Germania, despre copii, dar gândește și mai presus de totul despre valoarea acestor copii! Dacă astăzi avem sute de beneficiari ai Frunzelor de Stejar, mii de Cavaler Destinatari ai Crucii și alte sute de mii soldați decorați - pe lângă materialul brut, pe care și noi le avem - atunci doar gândește-te unde sunt toate acestea

Machine Translated by Google

vine de unde vine! Ești astăzi așa cum te-au creat părinții tăi, adică așa cum au fost părinții tăi. Viitorii băieți
și fetele, bărbații și femeile, vor fi așa cum le crești, adică așa cum ești tu și așa cum sunt fetele tale.

„Și, din moment ce timpul unui soldat în război nu permite risipă, așa că nu trebuie să-ți irosești timpul. - Poți
Vorbește serios cu prietena ta despre astfel de lucruri, așa cum acum știu eu să vorbească cu tine? Dacă nu, dacă sunt prea proști sau prea blânzi pentru asta, atunci lasă-i bucuroși să plece. - Dar dacă devin serioși și liniște când le spui asta și dacă se uită în tine
ochii, atunci ceva este acolo. Dar nu încetați niciodată să testați „pe ei și, prin urmare, pe voi înșivă, iar și iar.”

Unul dintre tineri a spus: „Îmi este foarte greu să rezolva corect această decizie importantă din viață
alegerea potrivită a soției. Și astfel consider ideea lui Frenssens despre doar „Căsătoria târzie e foarte bună.” Apoi au fost aduse permisele în cameră.

„Pregătiți-vă, băieți”, a exclamat Hans, „Avem aceeași „O cale pentru o cale, ca să putem termina conversația.”

Au ieșit din cazarmă în aer liber.
Ninsoarea proaspătă căzuse și pământul mirosea foarte pur.
Au coborât împreună un deal pe care își așezau locuințele
se aflau, în fața lor, un peisaj bogat integrat
a cărui viață nemuritoare zăcea protejată sub o zăpadă cristalină pătură.

Machine Translated by Google

„Nu există nicio îndoială că tocmai omul nordic
se maturizează mai târziu decât omul din est sau din sud,
mai ales dacă prin maturitate se înțelege și maturitatea caracterului, a
spiritului și a soliditățiI. Trupul și sufletul sunt, conform credinței
noastre, în esență unul și, prin urmare, aparțin împreună. În sine și prin
sine, o căsătorie ulterioară este naturală pentru omul nordic valoros.
Dar nu trebuie să vă spun că astăzi ne aflăm în cea mai dificilă luptă
pentru existența noastră rasială de la începutul istoriei poporului
nostru. Părinții și bunicii noștri aveau, în general, prea puțini

copii, oamenii ostili, pe de altă parte, aveau patru sau cinci
de ori mai multe! Și acum, în decurs de o jumătate de secol, un al doilea
război deja ne ia sacrificii din sânge. Așadar, trebuie să scurtăm
intervalul de timp dintre generații. Noi
nu am de ales și altfel nu e de înțeles
considerații ar trebui să prevină acest lucru. Trebuie, dimpotrivă, să
urmăm ca tânărul, deja de timpuriu, să cunoască
și își ia datoria în serios. Și o îndeplinim
prin ajutor reciproc în această sarcină. Cei cu caracter similar
printre bătrâni și tineri trebuie să fie alături unii de alții
cu sfaturi și cu acțiune. Primul este, desigur, al
cel mai pasionat interes pentru voi înșivă, și anume
recunoașterea faptului că sarcina alegerii soției este singurul lucru
asta e foarte important, ca totul să meargă bine
de la sine. Fundamentul alegerii soției, însă, este
egalitatea prin naștere, adică apartenența la aceeași rasă,

Machine Translated by Google

și în cadrul aceleiași rase sau rase, de asemenea, compatibilitate în ceea ce privește cele mai importante trăsături de caracter și de spirit."

„Tineretul de astăzi la 20 de ani, dar și din cauza timpului- motive determinate, este atât de neclar și nedecis în „chestiuni de dragoste și căsătorie", a continuat Hans. „Dar cum poate fi diferit atâta timp cât mass-media a fost inundată atât de mult timp cu atâtea idei frivole despre aceste lucruri pentru a satisface curiozitatea și pofta maselor nechibzuite? Poate fi diferit dacă fetele noastre se vopsesc și se dau aere după exemplul vedetelor de cinema? Poate fi diferit atâta timp cât băiatul german crede că fata lui trebuie să arate exact ca o vedetă de cinema sau alta și invers, dacă fata germană își alege „tipul" dintre vedetele de cinema? Poate tineretul să înțeleagă ce este sentimentul nordic dintre băiat și fată, dintre bărbat și femeie, dacă toată ziua se vorbește doar despre ciripit și fluieră hituri stupide, se fredonează și se târăsc, în loc să cânte cântece de dragoste și populare germane, să danseze german și să cultive o viață socială germană plină de viață? Abia atunci când vom avea din nou o cultură populară comună, naturală și o viață comunitară naturală - curățată de străin - în

clanuri, sate și orașe, când totul funcționează împreună pentru a promova și a veghea asupra iubirii corecte a tineretul poporului, când se celebrează din nou căsătoria devin sărbători populare semnificative, atunci chiar și Tinerii de 20 de ani probabil știu cam ce fac

Machine Translated by Google

ce ar trebui să iubească și ce ar trebui să evite și vor ști, de asemenea, ce înseamnă responsabilitatea față de strămoși, egalitatea nașterii și educația în familie. Și vor găsi aceleași idei printre rudele și cunoștințele lor, la fel cum a fost cu strămoșii noștri cu milenii în urmă. Citiți în sage, acolo aveți „imaginile unor vremuri mai bune” pe care le cântă cântecul nostru de loialitate! Sunteți chemați să treziți din nou aceste imagini scufundate la o nouă viață, prin faptul că produceți copii de o asemenea valoare, numai cu care ivirea lumii
o astfel de cultură formată în stil nordic poate fi realizată. Și nu

„Nu uitați, pentru că aveți nevoie de mame care să reușească să crească copiii în spiritul unei astfel de culturi și să păstreze folclorul viu care îi aparține.”

Hans își terminase predica de duminică. S-a oprit, iar grupul a făcut același lucru cu el. Au privit în depărtare și au descoperit zăpada în apropiere. Mâinile lor calde au prins-o și curând bulgărele de zăpadă au fost...
zbor.

După o bătaie intensă cu bulgări de zăpadă, și-au luat rămas bun și au plecat fiecare pe drumul lui. Unul dintre tineri a rămas cu Hans și probabil că amândoi s-au atins
la mult mai multe întrebări.

Machine Translated by Google

Viața ta aparține poporului tău!

de H. Kl.

În jurnalul și lucrurile unui soldat SS care a ucis
pentru sine, următoarea propoziție este adesea repetată: „Viața mea
„nu mai are valoare!” Ce a vrut să spună prin asta și a făcut
are dreptul să vorbească așa?

Bărbatul SS avea 21 de ani. Iubirea lui - care avusese
l-a legat cu două fete diferite, una după alta,
nu era de un fel frivol. El căutase o soluție valoroasă
o soție egală, care i-ar oferi o viață sănătoasă
copii într-o căsnicie durabilă. A renunțat la prima fată
când examenele medicale au arătat clar că fata
ar rămâne infertil. Dar apoi, când o nouă iubire dragă
îl legase de o altă fată, a aflat el în spital
că el însuși din vina sa devenise steril.
De atunci, sentința despre lipsa de scop a lui
viața era adesea repetată în scrierile sale și că el avusese
a pierdut tot ce trăise, tot ce iubise și pentru care luptase:
perpetuare în copiii săi.

Ceea ce vrea acest om SS să realizeze prin intermediul său
sinucidere? A vrut să se revanșeze pentru autoprovocata sa
infertilitate sau dorea să scape de o existență fără copii,
care i se părea săracă și goală?

Machine Translated by Google

Vom lăsa cu plăcere psihiatrilor examinarea acestor întrebări. Pentru noi, oamenii SS, în acest caz, ca în toate cazurile de sinucidere, o singură întrebare este necesară și importantă: Fapta a ajutat sau a rănit poporul?

Nimeni nu poate nega că fapta SS-istului menționat aici a cauzat daune serioase poporului. Căci prin ea nimic nu a fost ispășit sau reparat. Dimpotrivă: SS-istul nu numai că și-a lipsit poporul de

urmași, dar prin propria sa moarte a lipsit-o și de el însuși și de propria sa forță de muncă și de luptă. Prin urmare, și-a sporit vina.

Pot exista cazuri în care o mare vinovăție poate fi doar ispășit prin moarte. Apoi, există cazul în care continuarea vieții persoanei vinovate poate însemna o povară insuportabilă pentru comunitate. În toate celelalte cazuri există o singură ispășire și împăcare, și anume efortul total al vieții pentru comunitate.

Prin ordinul său din 19 martie 1939, Reichsführer-ul SS a luat în mod clar o poziție de sinucidere. Se spune:

„Cel mai mult 15% din sinucideri sunt comise din motive..." care poate fi acceptată, de exemplu sfârșitul vieții după o crimă care dăunează comunității și pătează onoare. 85% dintre sinucideri, însă, sunt comise pentru motive care nu pot fi niciodată acceptate, cum ar fi teama de pedeapsă, teama de un test, după mustrarea din partea unui superior, după o ceartă cu părinții, după

Machine Translated by Google

desfacerea unei logodne, din gelozie, după o

o poveste de dragoste ghinionistă etc.

„Sinuciderile de acest fel nu au nicio legătură cu eroismul”
sau spirit eroic. Sunt priviți de noi, oamenii SS, ca fiind
evadare, ca o dezertare din luptă și din viața însăși.

„SS-ul nu a avut niciodată înțelegere pentru oamenii care
evitați lupta. Prin urmare, decretez că în toate cazurile
unde și investigația inițiată de superior
stabilește în mod clar motivul sinuciderii
nu poate fi acceptat ca nicio notificare a decesului să nu fie dată
al bărbatului și că SS-ul nu participă la

înmormântare."

Viața ta nu-ți aparține ție, ci a semenilor tăi.

Machine Translated by Google

Ceea ce ne străduim este protejarea
existența și proliferarea rasei noastre și a poporului nostru,
hrănirea copiilor săi și păstrarea purității
sângele, libertatea și independența
patrie, pentru ca poporul nostru să se poată coace spre
îndeplinirea scopului dat de creatorul
universul.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Trebuie depășit „punctul mort”

Mesajul următoarei scrisori de la o companie
liderul trebuie înțeles la propriu. Se aplică la
tu și eu și noi toți foarte personal.

...În ciuda acestor zile dificile, privim spre
viitor cu încredere. Dar un gând mă frământă adesea, și anume că
prea puțini europeni sunt complet conștienți de întreaga problemă,
în sensul ultim al cuvântului
natura absolut necondiționată a acestui război. Cu siguranță este
fiind răspândit din ce în ce mai mult. Dar întreaga severitate a
războiului îi cuprinde doar pe prea puțini.

Bolșevistul vrea să vină în vest și odată cu
călărește moartea - pentru noi toți, fără excepție. Luptăm pentru
existență sau inexistență - noi toți, noi în Reich și
în toate țările europene. Ceea ce ne amenință dinspre est este
anihilarea totală; bolșevismul este puterea absolută
negarea istorică a tot ceea ce suntem,
indiferent de cum i se spune. Și rusul este puternic,
mai ales în ceea ce privește singurul lucru care până acum a decis
întotdeauna conflictele: în spirit. Este atât de fantastic de sănătos;
nici măcar otrava bolșevică nu-l poate răni. În schimb, are
efectul unei bacterii, care stabilește anterior

Machine Translated by Google

forțe latente în mișcare, care apoi urmează orbește, dar irezistibil, o lege interioară.

Bolșevismul este un eveniment cu adevărat important în țările anterior sărace Istoria Rusiei, ceva care a evoluat istoric - și încă se mișcă - masa largă a acestui popor uriaș. Rușii intră nestingheriți în acest război. Purtăm cu noi o moștenire bogată, care ne împovărează.

Este așa cum a spus odată Führerul: Ultimul batalion triumfă; cu alte cuvinte, oricine trage ultimul foc câștigă, indiferent de cum se află meciul sau de unde se trage ultima lovitură. Oricine își ține arma pregătită de tragere și o îndreaptă spre adversar la cinci minute după doisprezece, a câștigat, chiar dacă se află singur împotriva unui mie.

Au rămas în urmă săptămâni foarte amare, săptămâni pline de experiențe oribile. Dar noi, soldații de aici, din est, trăim o o conștiință de sine extraordinară și o sobrietate cu privire la noi înșine. Devenim mai curați, mai buni, mai duri și mai sănătoși aici. Soldații care au rezistat deja mai bine de doi ani în Rusia sunt cei mai buni oameni ai poporului nostru, de departe cel mai bun. Așa este: nu ar trebui să mai antrenezi recruți în cazărmi germane cu dușuri, paturi, dulapuri etc., dar în cuiburi murdare rusești sau poloneze. Nu ar trebui să se mai adune diviziile în vestici Europa, ci și în Rusia Sovietică și în Polonia.

Machine Translated by Google

Recent am luat doi soldați care fuseseră separați de unitățile lor. Cu zece zile mai devreme, ei fuseseră la Haga. Este absolut clar de menționat că nu te poți aștepta la prea multe de la astfel de oameni la început, indiferent...

cât de echipați ar putea fi. Dar este păcat că
ce se pierde în primele bătălii. Această părere este discutată
despre tot mai mult. Chiar și unitățile care au fost în

patria pentru o perioadă mai lungă de odihnă sau recalificare sunt
nu mai sunt la fel de buni pe cât ar fi dacă nu ar fi făcut-o niciodată
a fost acolo. Trebuie mai întâi să depășești „punctul mort”: trebuie să
dezvățăm să privim înapoi, trebuie să învățăm că drumul către viața
reală și adevărată duce doar pe ocolirea
înfrângerea inamicului, că nu există întoarcere.

Patria e prea frumoasă pentru noi; ne îmbolnăvește,
leneș și slab. Asta nu are nicio legătură cu moralul de acasă. Ci cu efectul
securității și al bunei-cuviințe în
întreaga noastră viață și ființă; asta ne face atât de
bolnav când privim înapoi la mizeria rusească, la
singurătatea și dezolarea unei cereri nemiloase,
care - atât de absolută - a fost probabil făcută doar pe
Atenienii în lupta lor împotriva Spartei sau a lui Caesar în lupta sa
bătălia cu Vercingetorix.

Trebuie să înțelegem că, chiar și în întregime emoțional, altfel cedăm
presiunii enorme
care cade asupra cuiva spiritual. Dacă cineva înțelege acest lucru,

Machine Translated by Google

apoi presiunea dispare imediat. În locul ei apare o voință rece și activă
de a ataca inamicul și de a-l învinge cu orice preț. În timpul misiunilor
mele, am
familiarizați-vă cu diviziuni foarte diverse, unele
care au fost în Rusia fără întrerupere din 1940, cele care au fost formate
în Germania în timpul războiului,
și cele asamblate în Franța. Ultimele au
cel mai dificil moment de obișnuire cu
natura necondiționată a pământului rusesc pentru a
obține o viziune clară asupra posibilităților gigantice ale acestor spații,
care așteaptă acolo creativitatea europeană.

Le zumzăie în cap: „Pe atunci, în Franța!”, în schimb
să spună: „Iată-mă, iată-mă - și dacă nu e frumos
„iată, atunci va deveni frumos, de aceea sunt eu, cine sunt!”
Din păcate, prea puțini spun asta din urmă. Dacă am putea mușca ferm
din pământul rusesc... sovieticii ar...
niciodată să nu ne alunge. Dar, din păcate, prea puțini mușcă
ferm aici jos; ei visează la sfârșitul războiului înapoi
acasă, dar nu despre sfârșitul războiului ca om liber în
est. Și este o mare rușine. Trebuie să ajungem la asta. La
în acel moment rusul poate începe să facă orice își dorește
îi place; nu va face niciun pas înainte...

Machine Translated by Google

Dacă vedem lumea veche prăbușindu-se în ruine, atunci să nu
întrebați prea mult dacă mult are valoare, mult din ceea ce este
de neînlocuit, este și distrus! Asta te întristează
și slăbește puterea rezistenței. În schimb, haideți să
ne întrebăm dacă mai simțim o scânteie a
puterea din noi înșine care ne permite să reconstruim
Reich din carnea și sângele nostru. Dacă acesta este cazul - și
Știu că cei mai buni dintre noi au această credință fermă -
atunci vom avea și puterea de a reconstrui măreția
lucrează acolo unde niciun zid vechi nu ne mai împiedică - în
spațiile estului și peste ruinele vestului.
catedralele au căzut; sfânta lor măsură dăinuie
indestructibil în sângele nostru. Așa că suntem liberi pentru luptă
și va fi mai târziu liber, după măsura eternă,
să construiască noile cetăți ale unui timp nou.

***

Să fii simplu și natural
este scopul cel mai înalt și final.
- Nietzsche

Machine Translated by Google

Omul este superior materialului dacă i se opune cu un rulment mare și nicio masă sau o masă mare de material extern este concepută o forță care nu poate fi învinsă de spiritual putere. Și de aceasta oricine este capabil poate trage concluzia că la bărbați, la bărbații adevărați, valorile sunt viu, care nu poate fi distrus de obuze sau de munți de explozibili.

- Ernst Jünger

Machine Translated by Google

Inima Eternă

Calea înapoi - așa am numit-o calea
mame și tați, părinții care își pierduseră un fiu,
adesea singura lor cale; calea care ar trebui să-i conducă din
disperare și singurătate înapoi la viață. Fraua Marianne Harmitz
din Saettin descrie o întâlnire cu
un soldat din prima linie care raportează întoarcerea unei astfel de mame:

Era în tren. Printre călători stătea un tânăr soldat. Părul îi
încărunțise. Avea răni cicatricice pe față și riduri care apar doar din
cauza unui șoc puternic.
Călătorea în concediu, timp de șase săptămâni, așa cum a spus, și
Întrucât cineva l-a întrebat cum era posibilă o concediu atât de
lungă, a început treptat să vorbească.

Tipul grav rănit venise de la Stalingrad -
unde participase la dificila bătălie aproape până la
chiar sfârșitul - cu avionul spre țară și un spital în
Viena. O recepție care ne-a mișcat până la lacrimi chiar și pe noi,
bărbații căliți. Dragoste incredibilă, grijă, flori, simpatie. În
Următorul pat este prietenul și camaradul meu. Lângă el, tăcut și
eroic, stă mama sa, care își vede singurul copil începând
de-a lungul cărării spre acel ținut larg și necunoscut. Peste tot
din partea mea este tovarășul H., care pierduse un braț și ambele
picioare.

Machine Translated by Google

Este singur. Nimeni nu vede niciodată rude lângă patul lui. Tulburat și cu o compasiune tăcută, ochii lui se odihnesc asupra fața mamei. Ea simte asta și o bandă invizibilă de înțelegerea îi învăluie inima.

„Cine este acest tânăr?”, mă întreabă ea brusc.

„Un om și un camarad ireproșabil”, răspund eu.

"Singur?"

„Din păcate, da, și săraci.”

Ea devine tăcută. Mă gândesc la ce se referă aceste întrebări - la ora asta - probabil rea. Știu că deține o casă mare fermă, că soțul ei este mort și că acolo, lângă ea, fiul, moștenitorul, purtătorul numelui, este pe cale să plece în ultima sa călătorie. Viața lui se scurge tot mai mult. Ea îi ține mâna, care devine din ce în ce mai grea. Și simți că sângele inimii ei se retrage, că ea simte că viața ei se estompează odată cu cea a fiului ei, care a fost conținutul vieții sale și prima și ultima ei împlinire. În liniște, ea încă ține mâna chiar dacă aceasta este deja rece; stăm întinși în tăcere și nu îndrăznim să respirăm.

Apoi se ridică și se îndreaptă spre tovarășa noastră, care privește cu ochii mari. Își întind mâinile. Ea simte ce ar trebui să însemne presiunea caldă: interiorul său simpatie.

„Acum am o rugăminte să-ți fac, dragul meu prieten.” Ai fost prietenul fiului meu; aș vrea să te iau drept prietenul meu

Machine Translated by Google

„Fiule? Totul îți va aparține, totul...!” Este
ca un suspin.

Cu stângăcie, încearcă să-i sărute mâna. Și să se bâlbâie
mulțumirile lui. „Asta”, așa se încheie raportul soldatului, „este ceea ce am
experimentat și știu pentru ce mă întorc pe front
când se va termina concediul meu.”

El văzuse inima eternă a Germaniei:
mamă. El a văzut-o învingând moartea în cea mai mare
moment.

Machine Translated by Google

Mâinile rupte

Maestrul Riemenschneider era singur în atelierul său. Amurgul cădea ușor peste siluetele care păreau să se umple ușor de viață în ultima lumină a zilei. Tilman și-a păstrat mâinile neliniștite nemișcate și ochii lui au îmbrățișat din nou muncă în ultima vreme. S-a ridicat și s-a dus cu pas greoi la statuia Madonei și - așa cum se întâmplase de atâtea ori înainte - aceasta i s-a părut din nou că nu se confruntă cu un mort tâmplărie, ci o ființă care bate misterios. El odată a simțit din nou draperiile ușor căzând ale hainei, a observat un fior ciudat și familiar care îi străbătea corpul, care îl cuprindea întotdeauna când începea să sculpteze o chip iubitor și intim din lemnul moale și parfumat din pădurile native. La serviciu i-a plăcut întotdeauna să fie singur și nu era legat nici de timp, nici de oră. Tot ce a văzut și a iubit sau a urât în viața lui, el doar a luat-o în mâini pentru a o face să devină una nouă fiind din piatră sau lemn și eliberat de cotidian trăi. Pentru soțiile lui nu a fost ușor să trăiască alături de el. Se căsătorise de trei ori, dar moartea fusese o oaspete obișnuit și a continuat să se agațe de ceea ce credea să dețină în totalitate. Uneori i se părea că era vinovat, ca și cum ar fi lăsat viețile soțiilor sale, care fuseseră atât de

Machine Translated by Google

special pentru el, curg prea mult prin mâinile lui în
muncă. Întotdeauna fuseseră ca niște fântâni pentru el, de la
prin care putea obține putere și bucurie și, ocazional,
și puțină pace. Dar nu erau cu adevărat plecați, iar asta
a fost o certitudine bună și reconfortantă pentru stăpân.
Frumusețea și aristocrația izvorau din material. El avusese
a îndeplinit o lege nescrisă; născut din nimic, el a avut
a făcut vizibile creația și credința în viață în creaturi mute.

A trecut mult de la perioada grea ca ucenic
până la apogeul muncii sale. Văzuse mulți oameni și
țări. Oh, lumea era vastă și dorul era
creștea cu cât îl bea mai mult. Dar, treptat, pacea
chiar l-a cuprins. Würzburg a înconjurat
neliniștea sângelui său. Aici era adăpostit.

Maestrul a reflectat calm asupra întregii situații și
apoi și-a dat seama că vremea apusă a țăranului-
trezirea a fost ca un mare râu în care dorul său
ar putea curge.

Gândurile lui au parcurs din nou comoara
sălile stăpânilor ecleziastici, prin
zidurile aspirante la piloni ale înaltelor catedrale - în toate
erau sculpturile, monumentele, altarele, statuile apostolilor lui.
Stând în aceste păduri puternice de piatră, el a fost întotdeauna
fericit și îi admira pe maeștrii constructori ai
țară care a îngrămădit sfidător astfel de structuri în

Machine Translated by Google

cer. Îi plăceau și clopotele care răsunau peste ținutul întins cu tonurile lor grele.

Dar ceva ciudat trăise involuntar înăuntru l-a izbucnit și acum a izbucnit. De ce au închis preoții Aur olandez și podoabe colorate acolo? De ce cântau ei rugăciuni străine către Dumnezeu? De ce zornăiau banii în cutii păreau a fi cei mai importanți pentru biserici? Apoi necazul sălbatic a venit peste Riemenschneider. Și-a strâns mâinile binecuvântate în pumni puternici. Cum adesea clericii îl obligaseră să formeze lucruri pe care mâinile lui ezitau să le facă. Totuși, am mers așa cum am vrut, nu m-au putut obliga; și în timp ce el se gândea, un Strălucirea rece i se intensifica în ochi. Folosise oameni care îl înconjurau zi de zi ca modele pentru munca sa. Femei de la țară, copii de la oraș, bărbați din ateliere și de pe câmpuri - el plasase le-a pus în altare, iar Biserica le-a dat nume străine.

Prelatul Prințului-Episcop de Würzburg a adus stăpânul o nouă ordine. Riemenschneider e morocănos răspunsul i-a ciulit urechile. Apoi a izbucnit nerăbdător și nestăpânit din el: „În oraș se zvonește răspândit, dar nu vreau să cred... Maestre Riemenschneider! În orice moment puterile infernale au

Machine Translated by Google

aveau locul lor în tine. Cum altfel ai fi putut plasa
„L-a întruchipat pe Antihrist în interiorul sfintei altare?”

Îngrozit și foarte uimit, maestrul a întrebat:
„Unde... unde este Anticristul, domnule Reverend?”

Și-a strecurat mâinile palide în mânecile largi ale
sutană și a spus rece, puțin disprețuitor:

„În colțurile altarelor voastre, țărani ghemuiți cu
fețe vulgare și ai sculptat o imagine destul de distinsă
chip pentru Iuda în Heiligenblutaltar în
Rothenburg, ca să poată fi Sfântul Ioan. Și pe toate
crucile hoților lipsesc și”, ochii i s-au ridicat strecurați
maestrul și s-a aplecat în față: „și toate Maicile lui Dumnezeu
sculptezi chipul tinerei tale soții, Elisa."

Maestrul i-a zâmbit reverendului ușor și rece, a ridicat mâinile subțiri
în semn de refuz și a spus: „Da, da, eu
știu ce vrei să spui: ...Și încă și astăzi marca
de infamie, primii oameni goi, stau în picioare
vesel și inocent la portalul bisericii Marienkirche. Eu
știu ce părere ai despre munca mea, spui că eu
nu m-am ținut de Sfintele Scripturi. Acum am ajuns să
știu că este extrem de riscant să te cufunzi prea mult
profund în Sfintele Scripturi. Tocmai am alunecat de pe
haine false pe care le-ai înfășurat în jurul oamenilor
și acum asta te enervează, pentru că vezi
adevăr."

Machine Translated by Google

„Feriți-vă, Stăpâne sfetnic, sculptor în lemn al sfintei și singurei Biserici, ea are sacramentul Domnului, ea stă neatinsă deasupra tuturor oamenilor. Rămâneți slujitor al ei!"
Nu te face un acolit al diavolului și al lacheilor lui!"

Maestrul nu a răspuns nimic, ci l-a privit lung și disprețuitor pe prelat. În timp ce ușa grea de stejar s-a trântit în urma preotului care pleca, Riemenschneider a știut că prima grindă mare a

Podul pe care îl traversase timp de decenii se rupsese.

Tilman Riemenschneider se afla în țară de câteva zile. Și-a vizitat prieteni și camarazi despre care știa că erau afiliați cu gruparea clandestină
organizația de rezistență a țăranilor. Revolta tăcută s-a răspândit ca focul. Nevoia țăranilor creștea. Dar Tilman
Riemenschneider a luat partea lor.

Pe zidul orașului Würzburg, țăranii-
șefii stăteau ore întregi așteptând
armatele țărănești care urmau să sosească în oraș. Până la rebeliune se ascunseseră. Când au sunat clopotele de alarmă au ieșit brusc și și-au adunat în tăcere
oameni. Problemele lor stăteau acum bine. Arhiepiscopul a fugit, trebuie să-și fi dat seama că jocul lui se terminase. Curând Țăranii urmau să vină. Vântul le lovea fețele ca un pumn rece. Noaptea se strecura răcoroasă și lungă. Bermetter

Machine Translated by Google

s-a apropiat de Riemenschneider: „Durează al naibii de mult timp”
timp, marșul armatei spre Würzburg."

Întunericul, frigul și așteptarea creșteau continuu
împreună mai apăsătoare, mai copleșitoare.

Un țipăt a răsunat prin întunericul negru. Un trosnet de copite.
Un călăreț grăbit. Era curierul lui Mergentheim. Din el
gâfâind, au tras de cuvinte, la început doar două, care
învârtit nebunește:

"Totul s-a terminat... Totul s-a terminat!... Nu a mai rămas nimic"
„al armatelor țărănești.” Raportul bâlbâit despre
Căderea ultimei armate țărănești le-a ars spaima.

Nimic nu se mișca. Groaza creștea în jurul bărbaților.
ca și cum ar fi fost înconjurați de un zid impenetrabil
flăcări. Au crezut că se sufocă. A fost
insuportabil. Apoi cineva a scos un urlet sălbatic, ca și cum doar un
Un animal bătut este capabil să plângă.

Dar apoi s-a dezlănțuit furia. Un lider țăran
strigă ascuțit prin turbulența
dezintegrare:

„Riemenschneider! Riemenschneider!... Iată, repede, a
cal, trebuie să părăsim Würzburgul! Când episcopul
se întoarce, învingătorii vor mărșălui în oraș, iar apoi ai noștri
Viețile se vor sfârși. Suntem noroi pe pantofii lor! Noi... cei
ultimele!”

Machine Translated by Google

Și uimit de rigiditatea lui: „Ce s-a întâmplat,
„Riemenschneider? Vino!” Foarte slab, dar dur ca sticla, veni
răspunsul său:

„Am făcut din Würzburg un oraș măreț... Voi rămâne. Nu mă voi întoarce.”
coadă și... și... unde... aș... merge... eu?"

Tăcere!

Doar furtuna neagră a nopții făcea ravagii. Nicio stea nu se vedea
strălucind, nicio lumină de speranță nu încălzea.

Liderii țărănești s-au răzgândit. Și-au dat seama
că orice evadare ar fi fost inutilă. Mai devreme sau mai târziu
mai târziu ar fi fost descoperiți sau ar fi
a trebuit să se ascundă în păduri, dar apoi, probabil,
ar putea muri de foame.

Ultimii lideri țărăniști au reușit să se ascundă timp de trei
zile, apoi au fost descoperiți și capturați de
câini de vânătoare ai episcopului.

Stăteau ghemuiți înlănțuiți în cele mai adânci temnițe ale
fortăreața Marienburg, ochii lor arzători ațintiți asupra
întunericul dens. Niciunul dintre ei nu știa de ceilalți.
Aerul din temniță era murdar și umed.

Tillman Riemenschneider aproape s-a sufocat în
întunericul temniței. Zi de zi trecea, pas cu pas
pas, și multe nopți au trecut. Mâine era
dispăruse și trecutul se prăbușise.

Machine Translated by Google

Deodată se auziră pași în fața temniței sale de piatră, sau puteau fi și lanțuri. Lumina zilei orbi
Riemenschneider. A fost împins brutal înainte.
roșul strălucitor al dubletelor călăilor arse în el
ochii. A intrat în sala de judecată.

Deasupra umilinței sale, tribunalul era întronat.
Negru, distant și aparținând unei alte lumi. În acel moment
momentul în care știa: Acum vine recolta mea... roșia
recolta.

Acuzația a fost citită de executorul judecătoresc al orașului.
clerul îl predase pe stăpân instanței seculare;
își păstra mâinile curate, căci cum ar fi putut
mâini pătate de sânge îmbrățișează Sfânta Sfintelor?
Biserica era nepătată. Ea stătea deasupra secularismului
stat care trebuia să o servească și statul secular trebuia să
transmit propoziția:

„Tillman Riemenschneider, sculptor, sculptor în lemn, oraș
consilier și fost primar al orașului Würzburg, este
acuzat de trădare rea față de suveranul și feudalul său
domnul, nobilul Prinț-Episcop de Würzburg. Din cauza
neascultare și pentru că intenționa să deschidă orașul către
țăranii-eretici stânjeniți, i se dă sentința de
moarte... Dar Biserica...”

Riemenschneider abia dacă a ascultat. S-a uitat prin
totul, iar afară a auzit o pasăre cântând. O pasăre mică,

Machine Translated by Google

s-a gândit el, aș fi putut avea nevoie de cântecul tău de ieri
și toate zilele în temniță, dar punerea sub acuzare și
judecata continuată, cuvânt cu cuvânt, s-a apropiat de el, l-a atins, i-a
cuprins inima ca niște degete de fier și
l-a rupt.

„Biserica este milostivă în numele Domnului,
Riemenschneider va fi lipsit doar de o parte din
bunurile vor fi deposedate și, prin intermediul
tortură... mâinile... lui vor fi... frânte!”

Ar putea soarele să strălucească... a sufla vântul? Au bătut copacii
au dreptul să foșnească și păsările dreptul să cânte
când i se aplica această durere atroce? Nu trebuie să
totul îngheață de o groază fără nume?

Și s-a făcut!

Oamenii au executat o sentință umană. Când
torționarii și-au început oribilul act, stăpânul și-a săpat
dinții în buze. Nu a scos niciun sunet. Apoi a căzut
într-un vârtej de cercuri roșii strălucitoare.

Așa că niciodată, ca în Evul Mediu, nu va mai fi al nostru
oamenii creativi să fie torturați - pentru asta luptăm.

Machine Translated by Google

Suflet și trup

de LE

Conceptul creștin clasic târziu susține că există o profundă diferență de esență între trup și suflet. Ambele au origini diferite: trupul este de origine pământească-materialistă, sufletul de origine divino-spirituală.

Ambele au o soartă diferită: corpul moare și se descompune, Sufletul este etern și trăiește după moarte. Ambele stau în cea mai mare contradicție de valori: corpul este sursa impulsuri, ale bazei, ale antivalorilor și ale răului; sufletul este purtător al lucrurilor înalte și bune și, prin urmare, al unei valori nelimitate. Între cele două deschizături și defileul de netrecut, ele stau opoziți unul față de celălalt. Corpul nesfânt este lanțul zborul înalt, liber, divin-spiritual al sufletului; este al său închisoare pământească, impură.

Sentimentul nostru de viață și sentimentul natural al rasei noastre nu sunt de acord cu aceste principii ale unei lumi pe moarte și pe cale de prăbușire:

Știm că ambele - sufletul și trupul - sunt încredințate direct de către creator. Ambele sunt în egală măsură manifestarea veșnic creatoare și minunată lucrând după firea dumnezeiască.

Știm că le-am moștenit pe amândouă de la ai noștri strămoși și că ambele trăiesc în copiii noștri. Știm că decizia de a continua viața sau moartea amândurora este

Machine Translated by Google

puse în mâinile noastre cu responsabilitate proprie. Trăim cu respect față de faptul că suntem chemați să ajutăm la conservarea operei creatorului și să o proliferăm de-a lungul epocilor.

Știm că noblețea și puritatea trupului nostru sunt simultan cea a sufletului nostru și invers. Știm că oricine își strică trupul își strică și sufletul, că oricine își descompune sufletul își marchează și trupul. Știm că nu putem educa și forma sufletul nostru decât odată cu corpul nostru și invers.

Știm că, în esență, suntem unul și același lucru cu trupul și sufletul nostru și că sfințirea unul este și sfințirea celuilalt.

Machine Translated by Google

Mama Pământ - Patrie

Acolo au adăpostit speranța și credința, sacrificiul și devotamentul, fapta și munca nenumăratelor generații. Aceea este o moștenire, consacrată și sfântă prin viața și moartea strămoșilor noștri, date nouă ca o puternică și o moștenire frumoasă. Câte mâini omenești au construit, cu curaj și credință, pe marea casă a patriei inima noastră - Europa. Câți s-au sacrificat, au avut grijă de, a muncit, a înfometat, a gândit și a suferit! Fiecare mână-Lungimea pământului nostru a fost câștigată neobosit și apărată cu sfidătoare la moarte iar și iar. La fel și germanii omul, încet, de-a lungul secolelor, modelează claritatea caracteristici ale satelor, orașelor, cetăților, catedralelor, castelelor, podurilor, străzilor și atelierelor zgomotoase în peisaj. Asta apare în fața ochilor noștri când spunem: Mama Pământ - Patrie. Din acest pământ am crescut, el ne înconjoară, patria dă puterea vieții.
Adesea, bărbații germanici nu o recunoșteau și nu erau conștienți de valoarea sa. Dar când erau înconjurați de străinul, le-a devenit dureros de clar că
Patria e bună și neschimbătoare ca o mamă, niciodată trecătoare, mereu gata să le preia și să le hrănească cu putere și credință.

Machine Translated by Google

A fost un drum dificil, până când un bărbat s-a ridicat și a spus cu o voce clară că trebuie să creștem dincolo de dragostea pentru pământul patriei noastre apropiate; era un om care ne-a învățat să înțelegem că tocmai în minunatul diversitatea personajelor și peisajelor tribale ale Ținuturile germanice sunt locul unde rezidă bogăția vieții noastre și că numai în înțelegerea, aprecierea, prețuirea - și dragostea - tuturor oamenilor înrudiți prin sânge și cultură, Europa, le oferim cele mai înalte servicii propriilor noștri O mare și sfântă patrie este ea pentru noi, germanii, și fiecare peisaj din ea este o piatră de temelie, niciunul nu poate lipsi și numai toate împreună se potrivesc împreună în frumusețea eternă a marelui nostru nordic- spațiu de locuit determinat.

Machine Translated by Google

De același fel

Calea ferată din spatele Trondheimului a fost distrusă, așa că compania a trebuit să mărșăluiască.

„Marș în Norvegia”, se gândeau pușcașii în timp ce au înjurat și și-au aruncat rucsacurile în spate, „e ca și cum „a scoate apă din mare: pare că nu se mai termină niciodată.”

Dar țara era frumoasă, mai frumoasă decât oricare alta. altă regiune pe care o văzuseră până atunci și ajunseseră multă lume prin Europa în timpul acestui război. Strada a mers în susul dealului, nu brusc, ci mai degrabă într-un mod atât de ușor și într-un mod fermecător încât abia dacă l-ai observat în timpul marșului. Între munți se întindeau lacuri mici și întunecate, iar Câmpurile și pajiștile erau atât de verzi - ca în iarbă, ca acasă în timpul Paștelui, deși Rusaliile aveau a trecut de mult.

Compania a pornit din nou în marșul dimineții și după o scurtă odihnă după-amiaza, au mărșăluit departe în noaptea. În cele din urmă, punctul care mărșăluia înainte a văzut orașul; Obiectivul marșului pentru această zi se numea Ogendal. Dar În acest moment, compania a avut o amară dezamăgire, pentru că întregul oraș, care se întindea atât de frumos în vale, a fost atât de complet distrusă încât nu se mai puteau vedea decât ruine să fie văzută. Nicio casă nu mai era în picioare, doar

Machine Translated by Google

din când în când câte un zid, coșuri de fum și pereți.
Peste tot, printre rămășițe, fumega și
fumegând. Când compania a făcut o oprire la o
pajiștea dincolo de oraș, unul dintre pușcașii care erau
care campau aici în regiune au spus că ieri
avuseseră loc lupte grele aici. Norvegienii
a opus rezistență cu curaj; procedând astfel, orașul dispăruse
în flăcări.

Dar pușcașii erau obosiți de marșul lung și de
Căpitanul a fost scurt. A arătat cu mâna deasupra
înălțimile, unde se aflau fermele: „Fiecare pluton
o fermă!”

Tânărul locotenent blond care conducea primul pluton
s-a uitat repede în împrejurimi: „Eu îl am deja pe al meu”, a
spus el și s-a întors către pușcașii săi: „Primul pluton să...”
„Ferma chiar sunt cei trei copaci!” Pușcașii s-au întors
capetele lor. Tocmai cea mai înaltă fermă! Dar au văzut
că această fermă era mai frumoasă și mai mare decât
alții. Ca un castel, se înălța pe deal. Roșu închis
grinzile se potriveau frumos cu ferestrele cu ramă albă și
de jur împrejur se întindea un tărâm intact de pajiști, câmpuri și
pădure. Cu siguranță a fost bine să stau acolo sus.

Locotenentul și-a adunat plutonul. Pușcașii
a ridicat din nou rucsacurile și apoi a urcat pe potecă.
Prin pădurea de mesteceni a urcat. Când

Machine Translated by Google

verdele proaspăt al copacilor se deschidea, ferma
se întindeau deja în fața lor. Pajiștile erau întinse
în jurul clădirii. Câmpurile erau proaspăt zdrobite.
Totul părea atât de curat și ordonat. Într-adevăr, fermierul
care a locuit aici a fost rege în imperiul său. „Suntem
„pușcași din compania a doua”, fluieră locotenentul
din fericire, era cântecul său de marș preferat, „ne luptăm și
„Câștigăm, dar nu ne retragem niciodată!” Apoi și-a lăsat plutonul să se oprească
și a pășit încet spre fermă.

Era o casă spațioasă și impunătoare. Peste masivul
intrarea proiecta un acoperiș subțire, care era susținut de două
stâlpi de lemn. Stâlpii aveau o sculptură delicată în lemn,
aproape prea delicat pentru poarta grea. Chiar în momentul
Locotenentul era pe punctul de a pune mâna pe ușă
mâner, un bătrân a ieșit de sub baldachin.
Statura lui era mare, atât de mare încât era mult mai înalt
decât locotenentul, care de fapt era de statură bună
se.

Bătrânul l-a văzut pe soldat și l-a apucat cu amândoi
pumnii tocul ușii, a stat acolo călare și
clătină furios din cap. „Bună!”, spuse locotenentul.

Bătrânul a înghițit în sec de câteva ori și la scurt timp
a spus: „Nu”. Probabil a fost singurul cuvânt pe care l-a putut rosti
în germană, „Nu, nu!” Și fața lui subțire și pătrată arăta
neprietenos, iar în ochii lui gri se citea o furie arzătoare.

Machine Translated by Google

Locotenentul a zâmbit din nou și a spus cu ușurință: „Trebuie să să-mi cazez plutonul aici peste noapte, patruzeci de oameni; aceia, „Găsește loc în casă, aici, ceilalți în hambar!”

Bătrânul și-a înfipt degetele în lemnul stâlpul ușii și și-a înfipt picioarele în pământ, ca și cum ar fi singur a trebuit să refuze admiterea întregului pluton care aliniați în fața casei. Furios, a spus: „Nu!”

Locotenentul l-a chemat pe sergent și i-a spus să să se uite după hambar și să pregătească paiele pentru tabără. El s-ar descurca singur cu bătrânul de aici.

Chiar în momentul în care locotenentul spusese asta, bătrânul Bărbatul a făcut câțiva pași înainte și a intrat în casă în fața locotenentului, ca și cum acesta s-ar fi răzgândit.

Locotenentul se opri o clipă în prag. A văzut în fața lui un hol larg și jos, cu pereții lambrisate cu lemn, deasupra se aflau grinzi negre și grele. Camera își primea lumina doar de la ușă și se afla întinsă parțial în întuneric. Abia treptat a putut locotenentul a observat că stăteau aici bărbați, zece, doisprezece bărbați, toți atât de înalți încât aproape că au atins cu capetele tavanul scund. Toți aveau aceeași față neprietenoasă ca și bătrânul.

Deodată, locotenentul a văzut că oamenii stăteau în jurul unei targi. Pe targă zăcea un soldat mort. Locotenentul și-a scos șapca.

Machine Translated by Google

Bărbații din cerc nu au mai acordat atenție
spre el și s-au uitat în tăcere la mort. Nu s-au rugat, nici măcar nu și-au mișcat buzele. Și fețele bărbaților au devenit din nou rigide, ca și cum ar fi fost doar
împreună, dar nu pentru a-și arăta unul altuia doliul.

Locotenentul a văzut fața subțire a celui mort,
care era palidă ca ceara. Ochii erau închiși. O cicatrice lată și gravă îi traversa fruntea. Dar expresia
o odihnă liniștită zăcea pe față. Jacheta unui
Soldatul norvegian era întins peste cufăr, iar șapca zăcea deasupra lui. Dar la picioarele targii se afla plugul. Apoi bătrânul s-a apropiat de unul dintre bărbați
și i-a pus în tăcere o mână pe umăr. Pentru o clipă
Bărbatul a ridicat privirea și și-a ridicat capul ca semn că avea
l-a înțeles. Apoi s-a întors către locotenent. „Cel
„Fermierul e mort”, a spus el într-o germană bună.

Locotenentul dădu scurt din cap în semn de aprobare:
„Vom rămâne în hambar”, a spus el. Bărbatul a repetat că răspunsul este norvegian. Bătrânul a ascultat și în tăcere
dădu din cap.

Locotenentul s-a dus și și-a cazat plutonul
hambarul. „Nimeni nu va intra în casă.” a spus el
le-a explicat pușcașilor. „Fermierul a fost ucis în acțiune, probabil în timpul luptei de ieri dimineață.”

Machine Translated by Google

Când, după o vreme, locotenentul a intrat din nou în casă, a fost însoțit de doi soldați, care purtau o cască de oțel și o armă. Bătrânul era

tresăriră la început, iar bărbații își ridicară capetele și se întoarseră locotenentul. Pentru o clipă s-a așternut o liniște deplină în cameră. Dar cei doi soldați s-au apropiat de mort, l-au salutat și s-au pus în poziție de drepți și, cu o strânsoare puternică, au așezat armele jos în fața lor și au stat de gardă.

La început, bărbații se retrăseseră de perete. Nu până acum nu și-au dat seama ce trebuia să însemne asta. Locotenentul s-a confruntat cu omul care făcuse apel i-a spus: „Fermierul a căzut ca soldat. Eu „Îi atribuie garda!" Încet, bărbatul a tradus cuvântul prin cuvânt. Toți bărbații din jur și-au plecat capetele în semn de tăcere și locotenentului i s-a părut că fețele lor nu mai erau atât de duri și neprietenoase ca înainte. Dar acum o tânără femeie, care șezuse în mijlocul masă, s-a ridicat. Avea o siluetă înaltă și subțire și o față liberă natură. Locotenentului i se părea că nu făcuse niciodată a văzut o față mai frumoasă și mai nobilă.

Femeia a apărut pe ușă și a căutat o clipă la mort. Apoi l-a văzut pe german soldații, care stăteau nemișcați la picioarele targii, cu armele în fața lor, unul în partea stângă, celălalt unul în partea dreaptă a plugului. Nu au stat în picioare

Machine Translated by Google

orice alt mod în fața celui mort pe care
alți bărbați o făceau, iar fețele lor aveau aceeași seriozitate și
expresie severă ca fețele celorlalți bărbați. Venerația față de
moartea era peste toate.

Femeia a văzut asta și a pășit înapoi în cameră.
Când a intrat din nou în hol, ținea în mână o mână de lemn
zăcea una dintre cele mai subțiri
lipii norvegiene și i-a dat-o germanului
ofițer: Locotenentul cunoștea obiceiul, a întrerupt o
o bucată de pâine și a mâncat-o încet. Știa că
Prin urmare, devenise oaspete la această fermă.

A doua zi dimineață, când plutonul a plecat
din nou, bătrânul s-a apropiat de locotenent.

„Mulțumesc”, a spus el, iar locotenentul a recunoscut
că învățase acest cuvânt german doar pentru acel motiv
scop. Apoi l-a chemat pe omul care putea vorbi
Germană și i-a făcut un semn încurajator.

„Germanii l-au împușcat pe fermier”, a spus bărbatul sever,
accentuând fiecare cuvânt și arătând trist.

„E război”, a spus locotenentul. „E război”, a spus omul
repetat. Și bătrânul care părea să fi
a înțeles cuvântul și a dat din cap în semn de aprobare. „S-ar putea să fi
„a trebuit să ajung la asta”, a spus bărbatul din nou, iar fața lui
s-a luminat la față, „dar vreau să spun asta: nicio ură nu va
rămâne!"

Machine Translated by Google

Locotenentul dădu din cap fără să spună un cuvânt. Chiar voia să spună ceva, dar vorbele mari nu însemnau mare lucru pentru el. Pentru o clipă, căuta...
un răspuns potrivit.

În sfârșit, a găsit cuvintele pe care voia să le spună. „Suntem de același fel”, a spus el.

„Așa este”, repetă bărbatul, iar acum și bătrânul întinse mâna către ofițer: „Suntem din rândul celor din tribul
același fel.”

Machine Translated by Google

Astăzi cunoaștem un sentiment de comunitate care este departe de a fi mai puternică decât pot interesele politice sau economice explică. Este sentimentul unei comunități care este determinată de sânge.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Medalia de aur pentru curaj

Când, după Primul Război Mondial, steagurile austriece - care fusese desfășurată în vânt în toate direcțiile în toată Europa în nenumărate zile vechi și noi ale victorie pentru imperiu - trebuiau coborâte în onoare, niciun cadet nu le-a purtat sus și fluturând într-un loc comun templul unei amintiri demne. Așa cum marea națiune a făcut-o s-au spart în șase sau șapte părți, așa și-au găsit locul de odihnă ici și colo, unde foșnesc imperial ca
imediat ce vântul bate de pe câmpul de luptă Kahlenberg (bătălia împotriva turcilor), mai multe, de asemenea, în Ungaria, unele în orașe care aparțineau dintr-o dată unor țări care anterior aveau privilegiul de a vedea steagurile de satin, ciuruite de gloanțe, doar după ce se predaseră
pentru ei. În mod ciudat, standardele atârnau în diverse locuri săli și când, la un moment dat, într-o noapte tăcută Ultima zdrențuire colorată flutură de la stâlpi ca o molie pe pământ și cade în praf, faima lor va fi totuși
mare.

La fel ca steagurile, care fuseseră așezate în întuneric, la fel nu a fost niciunul dintre cei care mărșăluiseră în uniforma gri de câmp a armatei timp de patru ani, li se permitea să își afișeze decorațiile pentru vitejie, dacă reședința lor

Machine Translated by Google

se afla într-una dintre noile țări. Soldații care se întorceau își strecurau medaliile, crucile și panglicile în cufere sau în spatele spălătoriei. Da, decorațiile pentru vitejie nu puteau păstra decât în întuneric; și astfel

uneori, un bătrân războinic își întindea mâna

spre ele, când le-a zărit din întâmplare, pentru a le simți, darurile unui imperiu, înainte de a strecura lucrurile zornăitoare indignate înapoi în

întuneric.

Același lucru s-a întâmplat și cu un sergent, care câștigase medalia de aur pentru vitejie la San din
Carpații - mai întâi cel mic și în scurt timp cel mare
medalie pentru vitejie în argint și mai târziu în Tirol cea de bronz medalie și, în plus, matrița „Crucea lui Karl". Era un om care se încânta cu armele, pe care nimic nu l-ar fi putut bucura mai mult decât să stea alături de el.
până la moarte, în Galiția sau Trient, în Bosnia sau pe
„Schmelz", nu i-ar fi păsat unde. Dar ca un
German, a cărui țară natală era în umbra altei
lăcomia impetuoasă și de amploare a națiunii, el a păsit tocmai precum steagurile și medaliile în întuneric și a devenit un
fermier, și nu unul rău într-adevăr... doar că a ajuns
mai des decât alții în spatele rufelor în dulap pentru a scoate cele cinci medalii ca să le lase să zornăie pe
palma lui.

Machine Translated by Google

Și-a luat o soție, a cultivat câmpurile, a născut un copil,
și când se naștea și a văzut cât de disperată se lupta soția lui cu
durerile nașterii, cum a intervenit moașa în favoarea femeii care
striga „mamă” ca și cum
atât de mulți pe care îi văzuse murind pe câmpul de luptă, apoi,
fără să-și dea seama, și-a pocnit călcâiele,
Inima îi bătea tare, iar fruntea i se umpluse de transpirație;
a simțit că aici nu putea face nimic altceva decât să stea în picioare
în poziție de drepți... altfel ar fi trebuit să se ghemuiască într-o
colț și să plângă jalnic.

Dar pe măsură ce copilul din leagăn croncănea și femeia
zâmbind plin de bucurie, bărbatul ușurat și recunoscător avea o
o inspirație curioasă, o inspirație pe care nu o va face niciodată
ar fi avut dacă armata sa ar fi mărșăluit încă sub steaguri și tobe,
pentru că niciun sergent nu a avut vreodată dreptul să acorde
medalii și onoruri cuiva; dar acum că
Armata și medaliile dispăruseră și, în întuneric, el avea
ideea de a se comporta ca un comandant suprem și de a răsplăti
lupta care sfidează moartea. Și-a răsucit mustața, s-a dus la dulap,
a scos cele cinci medalii și
le-a privit lung. Pentru că genunchii lui erau încă
tremurând, era înclinat să-și dea tot ce avea mai bun și mai bun
decorațiune splendidă, dar apoi și-a dat seama că fetița era doar
o fată; a clătinat din cap și a ales
o mare medalie de argint, care strălucea pe marginile albe și roșii

Machine Translated by Google

o panglică cu dungi și a atașat-o de cămașa de noapte a mamei.
Fie ca mama care râde să refuze, fie ca moașa să-și apese mâinile
cu un mugit pământesc pe burtă, medalia
acum era acordată și zăcea zi de zi, până când femeia
în patul puerperal își revenise, pe noptieră, și toți cei care veneau
în vizită puteau vedea că sergentul își onora soția în același mod
în care o făcuse și el însuși
onorat în trecut. Mai târziu, nu a mai pus medalia la loc
în dulap. Nu-i mai aparținea lui, unui
soldatul stând la umbră, așa se simțea și el; acum era proprietatea
soției sale și aproape că îi părea rău pentru medalie. Ea nu prea se
simțea
a înțeles, cu toate acestea, ea trebuia să aibă grijă de
decorație de onoare de acum înainte, nu în întuneric
cursul de unde ieșise în prim-plan, rotund și
sclipind ca o stea, datorită noii vieți. Ea a pus-o în
o farfurie de sticlă tăiată pe bufet și acolo ar putea fi
splendid.

Curând a sosit un al doilea copil, iar tatăl a răsplătit
soția sa cu mica medalie de argint, iar un an mai târziu cu
medalia de bronz, pentru că, din nou, ambele erau fete. Chiar și în
În al patrulea an, acest lucru nu s-a schimbat, deși mama
aproape a murit în timpul nașterii; dar sergentul - acum deja ca un
adevărat general, care adesea nu
a percepe adevăratul merit - nu i-a dat în niciun caz

Machine Translated by Google

medalia de aur pentru aceasta, dar cea mai mică distincție a sa, „Karl-Truppen-Cruce”.

Când, după aceasta, s-au născut a cincea și a șasea fată, curajul soției sale părea să fi devenit ceva important. obișnuit pentru bărbat, nemeritabil de apreciat, la fel cum, așa cum voia el, unele dintre propriile sale isprăvi eroice au rămas neobservate, așa că dreptatea cerea să nu facă mare tam-tam pe seama unei astfel de binecuvântări a femeilor urmași și i s-a permis chiar să vâneze crabi și să bombăneam pe tema asta, până când, în cele din urmă, la opt ani, băiatul a venit pe lume, atât de ușor și fără efort, atât de repede și aproape fără durere pentru mamă, încât corectitudinea cerea ca ar fi trebuit să i se ia o decorație, în loc să să i se dea una nouă; dar era un băiat, iar tatăl stătea lângă pat cu lacrimi în ochi și a așezat medalia de aur, cea mai înaltă distincție a Austriei, pe pieptul femeii în naștere și ea, care întotdeauna a râs de aceste onoruri, a devenit serioasă și a plâns de bucurie pentru copil și, de asemenea, puțin pentru medalie.

Strict vorbind, ea meritase această decorație de mult timp. Dar având în vedere că solicitase majoritatea fapte eroice excepționale pentru a câștiga această medalie și, având în vedere că steagurile au fost martorii atâtor ore care au modelat continente în istorie, era corect ca

Machine Translated by Google

Cea mai rafinată recompensă pentru curaj fusese luată din întuneric și
așezată pe laptele ușor și sânul dătător de viitor al unei mame doar
pentru un băiat... căci ce joc al unui om trecător ar fi glorie și steaguri,
medalii și
imperii, nu ar fi întotdeauna buzele unui nou băiețel care suge
își găsesc prima hrană eroică la sâni atât de plini.

Machine Translated by Google

A rămâne pur și a deveni matur

de un tânăr SS pe Frontul de Est

Nu cu mult timp în urmă obișnuiam să luăm în considerare puritatea și maturitatea ca pe ceva curios; chiar obișnuiam să râdem de aceste idei. Nu era rigoarea bătăliei prima noastră poruncă și puritatea ceva pentru fetele tinere? Dar noi
s-au schimbat de atunci. Acum vedem cu alți ochi și
nu ne mai tragem puterea pentru faptele noastre doar din furtunile tinereții. Prelungirea războiului ne-a dat o forță mai profundă de rezistență și rigoare. Acum
creăm putere din lucruri la care eram obișnuiți
nici măcar nu ne gândim la nimic. Astăzi suntem capabili să ne privim casa, frumusețea unei flori de câmp și zâmbetul unui copil ai cărui ochi au fost înțelepți de durerea pierderii și de conștiința pericolului.

Pe scurt, am crescut. În mijlocul
distrugerea care ne înconjoară, apare ca unicul obiectiv ca substanță a celor mai pure dorințe și sacrificii ale noastre: Reich-ul. Și calea către acest obiectiv duce prin războinic
bărbă ie.

Cu cât lupta pentru obiectivul nostru este mai grea, cu atât mai neclintită este exigența pentru puritatea voinței noastre, integritatea caracterului nostru și lipsirea de ambiguitate a convingerilor noastre. comportament. Cel mai înalt ideal masculin trebuie întruchipat, dacă

Machine Translated by Google

Reich-ul trebuie atins, căci Reich-ul reprezintă un
Noua Ordine a omului; a familiilor, a clanurilor și a
indivizi. Și se poartă război pentru această Nouă Ordine.

Am perceput pentru prima dată firul extincției complete în
acest război la cel mai înalt numitor uman în timpul bătăliilor din est.
Cu siguranță, cerințele conservării rasei sunt doar o chestiune zoologică,
dacă conservarea spiritualității și culturii ariene nu este inclusă în
acestea.
Chiar și așa, răspunsul nostru la anihilarea omului în
Lumea nu este doar război și rezistență, ci și propriile noastre vieți
transformate, iar bărbăția și puritatea sunt cele mai puternice arme în
acest război. Da, puritate în
cel mai înalt simț au fost morții care s-au scufundat la Langemarck
în pământul flamand; puri erau cei căzuți care încă zac în morminte
nemarcate în est; și puri erau, de asemenea, toți cei care, în ceasul celei
mai mari nevoi a Germaniei
a ascultat chemarea primilor ani ai acestui război.

La fel trebuie înțeles și imnul nostru național „Germania, Germania
peste tot”: nu ca un strigăt de triumf, ci ca cea mai profundă obligație
de a construi o ordine superioară a omenirii.
și pe măsură ce mentalitatea mândriei măreția chemării
să fie războinici pentru această Nouă Ordine din lume. Aceasta
Mentalitatea ne eliberează de manifestările decadenței, pe care le
vedem la fiecare pas: interesul personal,
speculație și șmecheriism politic. Nu este vorba de

Machine Translated by Google

doar păstrarea propriei tăblii curate de dragul aparenței - o considerație complet burgheză - ci este vorba de a respinge în mod conștient orice superficialitate ca semn de josnicie, a limbajului dublu și a infidelității ca fiind nedemne de căsătoria așa cum este ea între camarazi și orice obscenitate și desfrânare ca divertisment. De ce?
Pentru că toate acestea deschid calea pentru ca inamicul să intre și să obțină un punct de sprijin. A rămâne pur înseamnă și a să aibă conștiință și grijă și să practice bunătatea și camaraderie.

Prin urmare, se cere un răspuns irevocabil din partea fiecăruia dintre cu privire la fiecare aspect al ființei noastre. Cu cât mai mult ne realizăm că lucrăm către o situație socială și politică Ordinea Nouă, și cu cât întruchipăm mai mult conștiința că numai în slujba Reichului rezidă nobilimea noastră, cu atât ne va deveni clar că numai ei pot exercita și păstra stăpânirea în această lume cei care au s-au păstrat puri - chiar și în fața erorii și a rușinii.

Am văzut camarazi căzând chiar lângă noi care erau tânără și complet neterminată. Asta ne-a umplut inimile cu durere și descurajare. Totuși, atunci noi a experimentat adevărul că împlinirea în viață nu este o funcție a cantității, ci a calității anilor, pe care ni le-a fost dat. Acest lucru este așa, deoarece fiecare

Machine Translated by Google

bărbatul, femeia și copilul în viață pot obține coroana
viață: a muri pentru patrie.

Viața fără dorință pură este lipsită de sens. De aceea, îmbrățișăm
profund zicala lui Goethe: „A trăi pentru plăcere este
josnic; nobilii trăiesc pentru lege și ordine.” Nu putem
știm cu precizie încotro urcăm în această luptă și ce formă și condiție
ne așteaptă pe vârful muntelui
mai sus, dar Reich-ul este o misiune imediată, pe care o facem
poate recunoaște și îndeplini în prezent. Și să fie interior
echipat pentru această sarcină necesită puritate și bărbăție.

Observați soldatul burghez, care întronează orice zeu fals și impur.
Poate că un astfel de om disprețuiește în ignoranță
puritate și bărbăție, pentru că tot ce a fost el dintotdeauna
sunt expuse formele goale ale acestor virtuți și niciodată conținutul
lor rasial-spiritual. În orice caz, numai acela este un om adevărat, cel
care își înrădăcinează firele sufletului în
temelie; în extremitate, care singură generează iubire
familiei și patriei, într-o credință în legea divină care operează în viața
rasei sale și în dorința de a
continuă să mărșăluiască senin spre moarte, pentru că el
cunoaște semnificația acelei morți ca sacrificiu suprem pentru
Dumnezeu.

A fi maestru înseamnă a fi matur, a avea o perspicacitate spirituală,
a privi dincolo de aparențe, a face ceea ce este necesar,
și să nu-ți pierzi încrederea în proces. Nu pentru că noi

Machine Translated by Google

avem putere și arme în mâini, ne bucurăm de o
un anumit rang în această lume, ci pentru că suntem reali
războinici pentru Reich. Asta înseamnă că am ales:
responsabilitate, disciplină, răspundere, respect și
bunătate - adică să devii un om mai puternic și o creatură nouă și să nu
lași lumea să-și prescrie „legea” pentru
noi. Suntem stăpâni, pentru că ne aflăm în raport cu
lumea ca instrumente în slujba unei ordini superioare.
Această recunoaștere ne maturizează fără a ține cont de vârstă.
Tinerii de optsprezece ani au fost transformați în bărbați în acest fel și
prin rigoarea războiului. Ceasul încercării nu i-a găsit lipsiți, ci mai
degrabă mărturisește că ei
au devenit într-adevăr maturi.

Machine Translated by Google

A fost un tip destul de talentat.

de Heinrich von Klein

În călătoria mea spre Frankfurt, un hangiu dintr-un sat
lângă Jena mi-a spus cum - la câteva ore după bătălie
când orașul fusese deja complet abandonat de armata Prințului de
Hohenlohe și era înconjurat
de francezi, care crezuseră că era ocupată - o
Niciun soldat prusac nu a apărut în oraș. Hangiul m-a asigurat că, dacă
toți soldații care luaseră parte la luptă ar fi fost la fel de curajoși ca acest
om,
Francezii ar fi fost învinși chiar dacă ar fi făcut-o
au fost de trei ori mai puternice decât erau în realitate.
Iată povestea hangiului...

Complet acoperit de praf, tipul ăsta sare de pe scaun
cal în fața hanului meu și strigă: „Hânciul!”

Când îl întreb „Ce mai faci?”, el răspunde: „Un pahar de
„coniac!” și, în timp ce își aruncă sabia în teacă, adaugă: „Mi-e sete.”

„Dumnezeule, în ceruri!”, spun eu, „Nu fugi, prietene?!”
Francezii sunt aproape de oraș!

„Hai, hai!” spune el și, în timp ce pune frâul peste gâtul calului, explică:
„N-am mâncat nimic toată ziua!”

„Cred că ești posedat de Satana!”, îi spun.

Machine Translated by Google

„Hei, Liese!”, o strig, iar ea îi aduce o sticlă de

„Danziger”.

„Uite!”, și vreau să-i dau toată sticla, așa că

pe care va călări.

„Tut, ttut!”, spune el în timp ce își șterge transpirația de pe

fruntea: „Pentru că nu am timp!”

„Ești un copil al Morții!”, exclam eu.

Și din nou spun: „Uite!”, în timp ce îi torn o băutură, și eu

Încearcă din nou să-i dai toată sticla ca să poată călări

„Bea și călărește mai departe! În sănătatea ta!”

„Încă unul!”, spune tipul ăsta în timp ce deja se aud împușcăturile

din toate părțile în oraș.

„Încă unul? Nu ești îngrijorat?”, întreb eu.

„Încă una!”, insistă el în timp ce își șterge barba și

își suflă nasul de pe cal: „Pentru că va fi

plătit în numerar!”

Pe sufletul meu, mi-am dorit ca el să...

„Uite!”, spun eu în timp ce îi torn o a doua băutură în timp ce el

dorințe. Și după ce termină, îi torn o a treia băutură

și întrebați: „Ești mulțumit acum?”

„O!”, se scutură tipul, „Coniacul e bun!”

„Ei bine!”, spune el în timp ce își pune pălăria, „Ce datorez eu

tu?"

„Nimic! Nimic!”, răspund eu. „Pleacă, în numele lui

„La naiba, francezii intră deja în oraș!”

Machine Translated by Google

„Ei bine”, spune el în timp ce întinde mâna după cizmă, „deci Dumnezeu „îl va răsplăti.” și scoate o pipă cu tijă scurtă din cizmă și spune: „Dă-mi foc!”

„Foc?”, întreb eu. „Nu ești îngrijorat?”

„Foc, da!”, spune el, „Pentru că vreau să aprind o pipă de tutun."

„Ești posedat de legiuni!”, exclam eu.

„Hei, Liese!”, o strig pe fată, și în timp ce tipul înfundându-și pipa, fata primește focul.

„Ei bine!”, spune el, ținând pipa pe care tocmai și-a aprins-o în mână gura: „Acum francezii vor avea probleme!” Și în timp ce își împingea pălăria peste ochi și apuca frâu, întoarce calul și își scoate sabia.

„Ești un diavol de individ!”, exclam eu, „Un blestemat, ticălos vrăjit! Vrei în numele călăului să pleci acolo unde îți este locul? Trei soldați - nu-i așa? „I-ai văzut? - deja se opresc la poartă!”

„Ce-i de treabă!”, comentează el în timp ce scuipă și privește cei trei soldați cu ochi strălucitori. „Dacă ar fi zece, aș fi „tot nu s-ar teme de ei.” Și în acel moment cei trei Francezii au intrat deja călare în oraș.

„Basso Manelka!”, strigă tipul în timp ce își întinde pintenii la cal și se năpustește spre ei; sare pe ei, la fel de adevărat ca Dumnezeu este viu și îi atacă ca și cum ar avea întregul corp de Hohenlohe în spatele lui, în așa fel

Machine Translated by Google

că soldații, nesiguri dacă mai sunt germani în oraș, sunt - împotriva obiceiului lor - speriați. Și

înainte ca cineva să-și poată întoarce mâna, el îi trântește pe cei trei din șeile lor și le ia caii și, odată cu ei,

Apoi trece în fugă pe lângă mine și strigă: „Bassa Teremtemtem!

Ei bine, acum vedeți, domnule hangiu! La revedere! Hoho!" Hoho! Hoho!"

Hangiul se minunează: „N-am mai văzut niciodată așa ceva."

„Cel mai bun coleg din toată viața mea!"

Machine Translated by Google

Anul publicării

NECUNOSCUT

Machine Translated by Google

Citate

Ceea ce i-a fost dat individului prin natură, el trebuie să
să fie transmis ca o contribuție poporului său. Nu poate decât
fii unul singur în această comunitate; crește din
îndeplinirea propriei datorii, a celei mai înalte, încredințate.

- Adolf Hitler

***

Toate națiunile care au luptat în cel de-al Doilea Război Mondial onorează
„soldatul necunoscut”. La Paris, el se odihnește sub
„Arcul de Triumf”. La Londra își doarme ultimul somn
sub marmura neagră a Abației Westminster. În Berlin
El locuiește în Palatul Cancelarului Reichului. Germania este
singurul ținut în care „soldatul necunoscut” nu este mort,
dar trăiește.

- Frederik Boek

Academia Suedeză, Stockholm

Machine Translated by Google

Când se va termina războiul, vom trăi lucruri ciudate
lucruri. O Nouă Ordine va fi creată în Europa și va funcționa
va ocupa locul pe care îl merită. Una dintre particularitățile
manifestările vor fi că nu se va mai vedea
America ca lumea nouă, mai degrabă Europa ca noua
lumea și America ca fiind cele vechi.

Conform ziarului danez Faedrelandet din 22 iunie,
1941, numărul 170, aceste cuvinte au fost rostite recent
un jurnalist american de la Hearst Press de către Ducele de Windsor,
fostul rege englez.

***

Național-socialismul formează o comunitate populară care
începe cu copilul și se termină cu persoana în vârstă. Nu
se poate reduce la tăcere această simfonie gigantică a vieții germane.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Camaraderie neînțeleasă

Camaraderia este la fel de polimorfică ca viața. De o mie de ori.
sunt exemplele care o ilustrează. Este legătura care
îi ține laolaltă pe adevărații oameni. Fără o camaraderie adevărată,
soldățenia autentică este de neconceput. Dar ea servește întotdeauna
unui scop mai înalt, întregul, comunitatea. Moralitatea sa
Puterea vine dintr-o inimă puternică, din responsabilitate,
din sentimentul neclintit de a fi legat fatal de un
poporul și patria. Unde se abate de la această morală
concept, acesta îmbracă o mantie egoistă, este defectuos din punct de
vedere moral și dăunător comunității.

Cu siguranță un SS-Obersturmführer care servea drept depozit
comandantul a cedat unei astfel de neînțelegeri
camaraderie. Când s-a descoperit că în interiorul său
casierul a sacrificat mai mulți porci
fără autorizație și distribuite sau expediate pe nedrept
cantități mari de carne, el nu a verificat greșeala, ci mai degrabă a
încercat să influențeze anchetatorii
oficialilor să se abțină de la alte anchete. În plus, el
i-a determinat pe oamenii SS implicați să dea declarații sub jurământ
că nu primiseră carne.

Casierul a fost condamnat la închisoare și la depozit
comandant - pentru neraportarea actelor criminale ale

Machine Translated by Google

subordonați și născocirea de rapoarte false - într-o închisoare propoziție.

Comportamentul casierului a reprezentat un prejudiciu grav pentru poporul german. Comandantul depozitului - din camaraderie neînțeleasă - a căutat să ascundă abuzurile în loc să asigure ordinea. Cine acoperă dăunează întregului popor și își subminează propria autoritate.

Machine Translated by Google

Ultima voință a unui om SS

Caporalul SS Leo R., în viața civilă, asistent
profesor într-un mare oraș din Silezia, a murit într-un incident militar
spital ca urmare a rănilor suferite pe Eastern
În față. A lăsat în urmă un fel de „testament”, o scrisoare
familiei sale, pe care o scrisese în ziua în care se înrolase în Waffen SS.
Această scrisoare arată o perspectivă profundă asupra vieții unui național-
socialist exemplar, educator
și soldat. Aparține testamentelor veșnice ale credinței
timpului nostru, ceea ce va avea un efect exemplar asupra
generațiilor viitoare și să le arătăm și să le explicăm
faptele părinților lor.

Dacă aș rămâne pe câmpul de luptă sau m-aș întoarce într-o
condiție în care sunt incapabil de rațiune, atunci fie ca aceasta
ultimul testament servește drept rezumat pentru familia și clanul meu.

Nu vreau să apară conflicte din cauza materialelor.
lucruri. Mai târziu va exista o dreaptă germanică, în care și inima face ceea
ce trebuie. Aceasta este deja o regulă generală. Vreau, în ceea ce privește
toate chestiunile de viziune asupra lumii sau ideologie, ca lucrurile să
meargă așa cum am convenit eu și soția mea. Eu
în special nu doresc nicio interferență în planul ideologic
educația copiilor. Cu toții stăm în mâna cea mare

Machine Translated by Google

de credință pe care o avem și vom continua să încercăm să o formăm. Viața poporului nostru este sfântă pentru noi. Vrem să urmăm regula minunată, să fim un singur popor, care este religia lui timpul nostru.

Vreau ca rudele mele să aibă un semn de amintire. În clanul nostru, inima este atât de puternică, încât un drept se va găsi în mod natural o măsură.

Îmi doresc din toată inima ca soția mea să se recăsătorească, dacă Ea crede că și-a găsit o nouă tovarășă de viață. Cunoscând-o, știu că și copiii vor avea o soartă bună.

Le cer prietenilor clanului nostru să fie nașii copiilor și prietenii familiei... să îndeplinească legea prieteniei adevărate, care te face fericit.

și dăruind.

Îmi doresc ca copiii mei să-și recunoască mama drept a lor cea mai prețioasă comoară, care le-a dat viață. În afară de asta, oamenii ar trebui să fie lege și călăuzie. Ar trebui să fie întotdeauna simpli, loiali și adevărați.

Îi mulțumesc soției mele. Cuvintele sunt prea puține. Poate că știe că inima mea este mișcată când mă gândesc la minunatul profunzimea pe care a dat-o vieții mele. De asemenea, sper că soarta va permite-i să aibă ceea ce mi-a fost refuzat. Fie ca Grija și durerea dispar repede. Fie ca ea să se gândească la mine. cu o mândrie veselă. Ea a dat mai mult.

Machine Translated by Google

Dragă soție! Gândește-te la timpul petrecut împreună și mergi cu toată încrederea
putere în viitor. Dacă există o mântuire sfântă, atunci ea
este alimentat cu sângele inimii mele.

Păstrați-vă strămoșii cu respect. Fiți fideli poporului.
Fie ca poporul nostru să găsească un viitor fericit.

Le mulțumesc și părinților mei, care au avut adesea de suferit
din cauza mea. Fie ca ei să știe că toate acestea s-au întâmplat în timp ce eu
mă străduiam să clarific aspectele mai profunde ale mele
existență. Iubirea mea le va aparține mereu.

Fie ca voi toți să simțiți cum vă dau mâna mea, astfel încât
Puterea va crește și vei fi fericit. Crede-mă, al meu
Dorința inimii este întotdeauna să te vadă fericit, așa să fie.

În ajunul călătoriei la care mi se permite să mă alătur
coloanele lungi ale celor pentru care contează doar fapta.

Leo R.

Machine Translated by Google

Cineva stă singur în noapte,
împovărat cu sarcini grele,
se gândește la ceas,
a camarazilor morți.

Simte că cineva merge spre el,
soldat din alte vremuri,
care deja a suferit cea mai amară soartă,
și în liniște îl aude spunând:

Tovarășe!

Și doar acest cuvânt.
Ei tac și se uită.
Al doilea pleacă, o umbră, departe,
doar în zorii dimineții.

- Călătoria
de Herybert Menzel

Machine Translated by Google

Referitor la

Comportamentul soldatului

Către femeile străine

Ești un om SS. Asta înseamnă că nu ești un mercenar recrutat să lupte pentru ceva simplu pentru un salariu, chiar dacă nu vă privește în alt mod. CA un Omule SS, reprezinți SS-ul, o comunitate, un ordin. în poporul tău, ale cărui sarcini speciale sunt păstrarea purității sângelui, înălțarea valorii rasei.
Când te afli într-o țară străină, cu o armă în mână, ai așadar o dublă îndatorire: trebuie să reprezinți poporul tău și tu trebuie să fii demn de SS.

Totuși, te comporți nedemn atunci când porți uniforma Führerului cu insignele Waffen-ului SS - alerg prin taverne și restaurante cu aceia fete și femei care nu împărtășesc durerea și grija propriului popor, care nu observă durerea poporului lor, pur și simplu pentru că le lipsește orice sentiment. Acestea nu sunt femeile și fetele decente ale acestor popoare străine. Asta e ceva ce poți lua de bun. Pentru acele fete ai căror frați și acele femei ai căror soți au ar fi fost învins de tine și de camarazii tăi cu siguranță nu vor să te îmbrățișeze. Știi și ce fel de rău ți se poate întâmpla din cauza unei astfel de neglijențe asociere.

Machine Translated by Google

Cum poți revendica dreptul la o duritate inevitabilă, dacă te lași purtat de val? Cum poți menține o viziune clară și o ținută adecvată, dacă îți pierzi respectul de sine? Mulți dintre voi ați avut ocazia în acest război să presupuneți mai mult responsabilitate decât ai fi putut vreodată să aveți timp de pace. Trebuie să vă dovediți cu toții vrednici a acestei responsabilități. Știm că ești curajos în război. Dar trebuie să înveți și să fii calm, disciplinat și moderat, chiar și atunci când nu stați în formație. Asta sperăm pentru viitorul poporului nostru.

Ce ar trebui să faci după ce citești aceste rânduri? Îți spun eu. Trebuie să ai ochi limpezi și o fire sinceră. inimă. Știi ce vreau să spun. Știi cum vreau să spun asta. Poate că și tu cunoști un tovarăș sau altul care nu a s-a comportat așa cum ar fi trebuit. Până acum, doar te-ai uitat și mi-am dat seama că nu te privește. Crede-mă, asta e te privește. Ne privește pe toți. Mai întâi încearcă calea de camaraderie adevărată: ia-ți prietenul deoparte și Vorbește cu el clar și rezonabil. Spune-i ce este înseamnă. Spune-i despre ceasul fatal în care poporul nostru găsește se înăuntru. Îi conving că Führer-ul nu poate renunța la niciun om.

Amintiți-vă întotdeauna că lunile și anii pe care îi purtați Uniforma cu runele SS va rămâne de neuitat pentru tot restul vieții tale. Pentru un german, acestea sunt cele mai ani decisivi din viață. Nu numai pentru că tânărul SS

Machine Translated by Google

voluntarul se maturizează și devine bărbat sau pentru că pieptul său devine mai larg, sau pasul său mai sigur, sau vederea sa mai ageră. Spiritul său este, de asemenea, format. Și învață în comunitatea SS ceva ce va rămâne mereu cu el: ordine, disciplină, conștiinciozitate, punctualitate, sacrificiu și simțul datoriei față de comunitate. Nu

Nu strica această amintire neîndeplinind îndatoririle așa cum poporul tău așteaptă de la tine. Dacă ignori acest lucru, tu te rănești pe tine însuți mai mult decât pe oricine altcineva.

A fost odată o vreme care pronunța „dreptul de a „propriul corp.” Aceea era perioada care își dădea binecuvântarea dacă un bărbat de culoare se căsătorea cu o femeie albă sau dacă un Germană s-a căsătorit cu un evreu - perioada care a protejat și cei care au ucis copilul nenăscut în corpul mamei sale dacă sosirea sa i-ar deranja pe părinți.
Campionii acelor vremuri, pe care i-am învins deja prin lupta Führerului în Germania, se încăpățânează acum să ni se opună pe toate fronturile.

Dacă crezi că poți face cu propriul tău trup și cu propriul tău sânge orice îți doresc dorințele, atunci tu ajută-i pe dușmanii poporului nostru și ai viziunii noastre asupra lumii. Ești stăpânul tău în realitate doar atunci când poate aduce suficientă putere și mândrie pentru a trăi în limitele legilor sub care sunt supusi oamenii tăi, SS-ul tău și tu însuți sunt asamblate.

Machine Translated by Google

Oricine își strică sângele,

își ruinează poporul.

Machine Translated by Google

Cele mai intime lucruri ale individului sunt cele mai lucrurile publice ale comunității. Pentru cele mai importante lucru este decis în ele: existența fizică și

viitorul poporului nostru. Wilhelm Pleyer

Machine Translated by Google

De copil

Există o bucurie mai profundă decât bucuria de a avea un copil? Cunoști unul? Eu nu! Este o bucurie pentru ochi. O bucurie pentru urechi. O bucurie pentru mâinile tale mângâietoare. Este o bătaie blândă pentru... inima ta. Da, îți mișcă întreaga existență astfel încât Nu ai un cuvânt pentru asta. Cu siguranță nu există un cuvânt mai profund îngrijorare.

Grijile sunt multe.

Copilul care ți se naște și care se dezvoltă și crește așa cum îi dorește spiritul interior face parte din tine. Dar își urmează propriul drum. Te simți responsabil și încă poți face tot posibilul. nimic. Nici pentru a-l ajuta, nici pentru a-l răni. Continui te însuți în copil, dar acesta tot acționează conform propriilor sale voință. Ce preocupare ar putea fi mai mare?

Și nu se oprește niciodată. Ești preocupat de natura sa și dacă va fi una bună. Ești preocupat de sănătate. Ești îngrijorat de greșelile sale. Ești îngrijorat de realizările sale. Ești îngrijorat despre alegerile sale. Ești mai preocupat de viața sa decât ale tale. Ești chiar preocupat de grijile acesteia. Atât de profundă, atât de nesfârșită, atât de cuprinzătoare este grija ta pentru copilul dumneavoastră.

Machine Translated by Google

Dar tu însuți devii mult mai profund prin copilul tău. Devotamentul și grija ta pentru copil reprezintă valoarea ta secretă în viață. Această valoare este bucuria ta fără nume.

Această bucurie este plăcerea ta fără nume. Și dacă grijile tale sunt eliminate prin faptul că se dovedesc a nu fi necesare, atunci când sunt liniștit pentru că ceea ce este dorit cu nerăbdare ajunge la trecere: Dacă trăiește, o mie de mici vlăstari răsar chiar acum Ca pe un copac de primăvară, natura sa bună este exact ca zorii unei zile bune. Plăcerea ta fără nume își găsește încoronarea cu o bucurie pe care o poți simți în propriul corp. Bucuria ta se ridică în lumina clară a conștiinței tale despre valoarea copilului tău. Și aceasta trece în tărâmul glorios al

mândrie - ce bucurie poate fi mai profundă decât aceasta?

Auzi și alte lucruri despre un copil. Auzi că este o povară. Auzi că este o responsabilitate. De asemenea, tu auzi lucruri mai sănătoase și mai drepte. Auzi că este o chestiune de convingeri. Și, ceea ce este cu siguranță cel mai incontestabil dintre toate auzi - este o datorie față de popor, este un act de responsabilitate și o recunoaștere a încrederii.

Dar vă spun că este înțelept pentru voi să aveți un copil fără nicio plăcere. alt motiv decât dragostea. Și că îți iubești copilul fără alt motiv decât bucuria.

Machine Translated by Google

Munca onorează femeia așa cum onorează bărbatul. Copilul, totuși, o înnobilează pe mamă.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Dumnezeu trăiește doar în inimile mândre

Un scriitor al timpului nostru, a cărui operă a fost extrem de apreciată
lăudat de națiune, a scris ca fiind credința sa nemiloasă
cuvinte: „Doar oamenii care au nevoie de Dumnezeu Îl urmăresc pe Dumnezeu. Oricine
nu are nevoie de El, nu-L urmărește. Chiar și cei
„Cei care se gândesc la Dumnezeu au nevoie de El.” Doar oamenii care au nevoie
Dumnezeu îl urmărește pe Dumnezeu... este așa? Este Dumnezeu, oricum privești cineva
El, Dumnezeul celor împovărați și al celor umpluți de
Întunericul vieții, o înșelăciune? Ceva ce am inventat cu abilitate pentru a face
față lumii, cu care nu suntem mulțumiți în forma ei adevărată, așa cum este ea
în realitate? Este rugăciunea
întotdeauna o cerere, un act de mângâiere a neputinței noastre?
Mulți se roagă pentru a cere și mulți se roagă pentru a da
ei înșiși mângâiere - dar Dumnezeul mângâierii nu este al nostru
Dumnezeu.

Când recunoaștem principiul: „Dumnezeu trăiește doar în inimile mândre”,
atunci ne referim la un Dumnezeu diferit de cel care mângâie sau cel puțin la un
mod diferit de a...
referitor la el. Pentru că noi credem că Dumnezeu și curajul
și puterea chiar aparțin împreună și că acei bărbați
Îl urmăresc și pe Dumnezeu cei care n-au nevoie de El, măcar din
frică.

Machine Translated by Google

Este posibil ca un tânăr, după ce a ajutat o bandă de
tovarășii rezistă eroic forțelor inamice și suferinței
ore amare atârnând de un fir între viață și moarte, încât un
astfel de om, după ce pericolul a trecut, ar
și-ar exprima sentimentele într-un strigăt, ba chiar ar blestema!
Totuși, este mai probabil să se roage și, într-adevăr,
într-un mod foarte arzător și pasionat. Suntem mișcați
nu atât de mult prin faptul că și ce are persoana care are
fost atât de mișcat spune - suntem mișcați că un om din
cele mai serioase momente ale vieții încă privesc cu venerație
ceva mai mare, pe un întreg de neînțeles și
confirmă o credință atotputernică. Omul se ridică deasupra unor astfel de
lucruri vizibile, inteligibile, utile. El se ridică pe sine
mai presus de toate lucrurile individuale și atinge o conștiință
al lumii, al cunoașterii misterioase a
experiență de neînțeles în care ne naștem și din care suntem
smulși din moarte la momentul hotărât
o oră fără să fi fost rugat. Forța și măreția
omul, însă, este că s-a născut fără voință
al său și totuși nu trăiește într-o existență arbitrară.
Chiar și în primii ani, este din ce în ce mai curajos, deoarece
El privește această existență ca un căutător, cerând 30, 60 sau
90 de ani de viață înseamnă de fapt. Și asta înseamnă: loialitate,
iubire, camaraderie și curaj.

Este mila și blestemul umanității că pentru aceasta
zi, nimeni nu a găsit un răspuns ușor la întrebare sau

Machine Translated by Google

la astfel de gânduri. Și ca nimeni să nu le poată găsi. Dumnezeu nu este un „x” care poate fi calculat cu certitudine exactă din orice tip de calcul. El nu este un fapt simplu pentru noi, simplii oameni, ci mai degrabă o întrebare. Și să putem pune iar și iar această întrebare, să fim conștienți de certitudinea existenței noastre, de condițiile existenței noastre
existența, fără a fi distrusă de aceste gânduri,
și fără a fi epuizați de ele... acesta ni se pare a fi cel mai frumos și fertil curaj al spiritului la care ne putem gândi.

Nu înseamnă mult doar să trăiești. Tot ce se naște trece printr-o scurtă perioadă până la moarte și luptă pentru hrană, adăpost și băutură. Un asemenea pas dincolo de acest cerc de
viața, a o afirma liber sau a o nega, aceasta este mândria și capacitatea umanității noastre. Devenim oameni adevărați prin această noblețe și prin această mândrie. Nu există niciun punct în care gândirea să se termine. Oricine are îndrăzneala de a avea un astfel de sentiment sănătos și vesel pentru lume și pentru Dumnezeu în inima sa este într-adevăr minunat de auster și alert. Cum ar trebui să devină burghez,
mic sau jos? Există un nivel al lucrurilor la care trebuie să ajungă iar și iar se ridică și luptă pentru a ajunge la: Nu este
el, ci întreaga creație atât de vastă și de profundă pe cât este apare bărbaților.

Avem nevoie de o astfel de exultare și recunoaștem sincer că avem nevoie de ea, și anume ridicarea de la mult prea-

Machine Translated by Google

tenace și mult prea timid. Vrem să fim

inconfortabil și nemulțumit, ca și cum în cele din urmă am fi

Descoperă norii și mările, descoperă secretul

viața cu sutele și milioanele ei

manifestări. Întrebăm stelele, cine le-a pus în jocul lor minunat de

ridicare și descreștere? Și întrebăm

apă, în ale cărei depărtări și adâncimi vrea să

curgere? Suntem suficient de puternici încât să nu fugim

din eternul „de unde" și „încotro" și noi

nu acceptați nici măcar cea mai exactă relatare a naturii ca o explicație

complet epuizată a rațiunilor sale.

Uimirea noastră față de profunzimea lumii nu ar trebui să fie răpită de fapte, nici măcar de lupta pentru o imagine completă.

existență. Nu vrem să devenim nici meditativi

firi nici oameni divizați, ci mai degrabă vrem să ne luăm viața

cu o minte liberă, cele cotidiene și adesea atât de amare, precum și cele

care luminează și dă sens. Dumnezeul căruia îi acordăm încrederea este

în conformitate cu inimile noastre.

El este inima noastră și o cunoaște pe a noastră când este deschisă și

afirmativ în lume.

Dumnezeu trăiește în noi, pentru că explorăm continuu

spiritul forțelor din lumea sa și se străduiește să le facă

Nu este nevoie de o mândrie minunată și de un curaj onorabil pentru a

întreprinde o astfel de cucerire a lumii și a lui Dumnezeu? Nu este nevoie

și de o poziție nobilă

Machine Translated by Google

rezistență și conștiință pentru a ne afirma ca bărbați

înaintea Dumnezeului celui puternic?

Îl lăudăm pe Dumnezeu și creația Sa lumească cu mai multă credință cu atât părem mai mândri și mai încrezători în ea. Ochiul care râde, pasul agil, spiritul care este cu adevărat capabil să se bucure și să se înalțe, tinerețea autentică, autenticitatea
Bărbăție, statornicie, dragoste, camaraderie, acestea sunt purtătorii de stindard ai lui Dumnezeu. Și aici ne alăturăm din nou spiritului autorului, pe care l-am menționat la început și care a încheiat afirmarea credinței sale poetice cu aceste cuvinte, care reprezintă o datorie pentru noi toți: „Dumnezeu este adus în lume de om”.

Machine Translated by Google

Cel Atotputernic va fi judecătorul drept.

Sarcina noastră, însă, este să ne facem datoria,

Ca să putem sta înaintea Lui

ca creator al tuturor lumilor

conform legii pe care a dat-o,

legea luptei pentru existență.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Lifetree și Worldtree

Transformarea unui simbol arian

Încă există zone în Germania unde se mai vede pietre funerare din secolul al XVII-lea[al] secolul, în care moartea persoana este portretizată într-o manieră foarte particulară, dar revelatoare.

Se vede, de exemplu, în relief pe piatra funerară un buchet de flori, un tufiș care crește cu fire dese și trandafiri frumoși. Moartea sub forma unui schelet stă lângă și cu o expresie sarcastică întrerupe cea mai frumoasă floare. Nimeni nu poate să nu înțeleagă Semnificația acestei imagini: așa cum floarea este ruptă cu dispreț și este îndepărtată din fluxul vieții care o guvernează atât pe ea, cât și tufișul, în același fel a murit și această persoană, pentru care stă această piatră funerară.

Uneori este o melancolie tandră, o fină și aproape dispoziție reconciliantă, care este reprezentată în acest imagine. Pe alte pietre funerare, este o expresie sălbatică, aproape strengărească zdruncinare. Moartea este întotdeauna portretizată ca un schelet urât, care doboară un copac. O bucată adâncă a fost deja tăiată din copac. Rezultatul distructiv este clar.

Alte imagini arată copacul deja căzut. Apoi fulgerul cade din nori. În fiecare caz,

Machine Translated by Google

se aude mesajul clar: „Așa cum a căzut copacul, așa vei cădea și tu, copil născut din carne!” Nu există nicio îndoială că copacul este menit aici să reprezinte viața decedatului și că viața acestui simbol este reprezentativă pentru viața persoanei și că distrugerea sa înseamnă moartea persoanei căreia îi aparține.

Omul și copacul sunt arătați aici în profunzime interrelație, cu o legătură interioară profundă. Arborele nu este o imagine a realității, o reprezentare a naturii sau o operă culturală cu scop estetic. Are o semnificație, care poate fi mai mult sau mai puțin conștient înțeleasă în minte
din cei 17 [al] tăietor de lemne din secolul al XX-lea - de fapt datează din adâncurile primordiale ale credințelor noastre. Distribuția largă a Această idee a acestui „copac al vieții” poate fi doar ghicită aici. Mitologia datează de la cele mai vechi începuturi ale Tradițiile indo-ariene, înapoi la frasinul mondial al lui Yggdrasil. Arborele dăinuie în sagele arborelui-casă, arborelui păzitor și arborelui plantat pentru nou-născut. Îl bănuim chiar și în basme, cum ar fi cel plăcut despre ienupăr sau despre merele vieții.

Se găsește în cântece și obiceiuri de la pomul de mai până la Bradul de Crăciun, care este bătut în cuie pe acoperișul casei și păstrat de-a lungul anului. În fiecare caz, viața unei persoane dintr-o familie este legată în mod misterios de înflorirea unui astfel de copac. Prin urmare, este vorba de un „copac al vieții”.

Machine Translated by Google

S-ar putea părea că cei triști și jalnici 17 al secol,
care a experimentat atât de des și atât de dureros ticăloșia
actele de moarte, ar putea fi probabil punctul de origine pentru
povești despre astfel de copaci căzuți. Dar nu este așa. Conceptul
moartea prin tăierea unui pom al vieții datează de mult timp în urmă
mai devreme. O xilogravură în cântecele lui Sebastian Brant,
produsă la scurt timp după 1500, prezenta deja o astfel de
imagine. Interesant este faptul că acest copac
nu reprezintă un singur om, ci mulți oameni care
stau în copac și cad din el într-un șanț
înainte ca copacul, care fusese deja tăiat, să cadă.

Imaginea finală a dansului funebru al lui Niklaus Manuel este
și mai clar. Mulți oameni stau în copacul asediat.
Sunt doborâți de Moarte cu săgeți. Aici, așa cum
deja menționat, cei trei nu reprezintă viața
arborele unei singure persoane, ci al unui întreg clan. Acest lucru este chiar
mai clar într-o imprimare a maestrului din sulurile din
în jurul anului 1470. Aici, pomul vieții este într-adevăr un arbore al lumii,
în ea stau oameni așezați cu grijă într-o ordine pe trei niveluri, ea însăși
o reprezentare a unei lumi bine ordonate.

În partea de sus vedem preoția, apoi dedesubt
stăpâni lumești, împărați și regi, domni și conti.
Sub ei se află cetățenii și țăranii. În
Evul Mediu târziu, vedem diviziunea străveche a
lumea umană în cele trei clase despre care se știe că folosesc din
poeziile și filozofiile poporului indo-germanic.

Machine Translated by Google

Copacul, însă, nu este tăiat. Este ros de două animale, zi și noapte, și stă într-o corabie care călărește peste valuri, simbol al curgerii eterne.

timp. Moartea își ridică arcul și doboară oamenii din copacul cu săgeți.

Acest pom este mult mai mult decât pomul vieții și este mult mai mult decât un „arbore de clase”, așa cum a fost numit inexact. Este, în realitate, un arbore al lumii, care percepe toți oamenii într-o ordine clară. Nu departe de aceasta se află gândul la frasinul nordic în ale cărui ramuri trăiesc zeii și oamenii, precum și la alți arbori ai lumii indo-germanici. Aceștia nu ofereau doar locuințe, ci și împrăștiau noroc și binecuvântări. Astăzi, desigur, noi

pot doar să simt vag splendidul mit, care merge înapoi în adâncurile primordiale ale rasei noastre, departe înapoi în trecutul îndepărtat. Transformările sale pot fi clar observate a urmat puținele relicve pe care le avem aici.

În Evul Mediu târziu, încă exista o urmă a măreției nordice, încă se simțea viziunea mitică asupra lumii în reprezentarea arborelui sfânt. Mai simplu,
mai exterioare, mai rudimentare... dar totuși pline de semnificație sunt portretizările ulterioare din cartea lui Sebastian Brant și din Dansul Morții Berner. Apoi, sensul se schimbă foarte mult. Vitalitatea se diminuează. Individul, care este rareori văzut în portretizările arborelui vieții din Evul Mediu, intră în prim-plan și, odată cu acesta,

Machine Translated by Google

Individualismul vine în imagini mai simple, mai ușor de înțeles: devin emoționante sau chiar sentimentale; trezesc compasiune, tristețe și milă.

În cele din urmă, sensul dispare cu totul. Privitorul prețuiește astfel de portretizări pur și simplu ca alegorii, a căror frumusețe și efectul estetic pe care îl admiră. Cu aceasta, transformarea acestui vechi simbol al unui arbore al lumii și arborele vieții se sfârșește. Tot ce ne rămâne este să simțim drumul nostru înapoi în trecutul îndepărtat folosind artefacte existente și să le simțim măreția.

Machine Translated by Google

Noi, ca indivizi, nu suntem altceva decât frunzele
pe un copac. Astăzi sunt verzi. O frunză este mai mare,
altul este mai mic. Apoi unul se ofilește, și apoi altul.
Dar asta nu contează dacă doar copacul rămâne sănătos!
- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Curaj pentru bucuria vieții

Oricine se plimbă pe străzile devastate ale
orașe bombardate, oricine privește și tremură la
ruine de castele și biserici, în care sentimentul de viață al
marile perioade se reflectă, oricine privește în abisul
inimile pe care moartea le-a sfâșiat... el poate
considerăm arogant să vorbim despre bucuria vieții ca fiind
una dintre forțele invincibile ale sufletului uman. Poate că soldatul are
cel mai mare drept să facă exact asta: nu doar de dragul confortului, ci
din sentimentul viu al realității din care bucuria vieții contrastează cu

incalculabilul și întunericul, da, singurele care fac
suportabile. În săptămânile noului an, se putea
auzi sunetele agitației carnavalului
sărbători în frumoasele noastre orașe. Străzile care odinioară erau pline
de mulțimi vesele sunt acum
acoperite de cenușa caselor distruse. În loc de decorațiuni, se văd ruine
care se înalță deasupra capetelor noastre.
Bărbații care odinioară au băut din paharul vieții zac acum sub
pământul sau se luptă cu griul lor și acum serios
fețe în singurătatea luptei pentru existență
Cultura europeană. Femeile au fugit departe, în

Machine Translated by Google

ferme și sate. Unde a mai rămas o lumină, un gând, care ne poate conduce înapoi la bucuria vieții?

Poate ar trebui să discutăm ce este cu adevărat bucuria vieții. Cine o caută doar în expresia exterioară o va găsi cu greu în război. Cine se preocupă doar de ceea ce este oarecum brut plăcerile materiale vor fi dezamăgite de rămășițe rare... și susțin că nu există aproape nimic „merită să trăiești pentru ea, sau să lauzi această viață sau să o iubești. Bucuria mai profundă a vieții, însă, nu depinde de timp și soartă, nu de nevoi și amărăciune. Este una dintre acele minuni liniștite pe care Dumnezeu le dăruiește celor care sunt conștienți de existența Sa. Nu poate fi aruncată asupra din exterior. Trăiește în esența și ființa noastră; trăiește în noi. Omul care o are este bogat chiar dacă umblă în zdrențe și trăiește în peșteri de pământ. Oricine trăiește într-un palat și are toate lucrurile scumpe ale vieții este totuși cel mai sărac oaspete de pe acest pământ, dacă nu are această bucurie autentică de a trăi.

Începe cu o simplă conștiință a existenței. Există bărbați care, după o noapte de somn odihnitor, se uită la o nouă zi și se plâng pentru că stau în fața muncii și sarcini. Altele apar după câteva ore de somn agitat cu un sentiment de mulțumire greu de înțeles, bucuroși de realitatea vieții lor și poate pur și simplu pentru că le dă respirație, vedere, simț, auz și gândire. Războiul ne-a arătat într-un mod uimitor

Machine Translated by Google

că plăcerea noastră pentru lucrurile simple din viață poate fi mult mai profundă și mai semnificativă decât „plăcerile” odinioară atât de mult lăudate. Și acest lucru demonstrează o modestie autentică și capacitatea de a simți puternic. Cine i-ar fi putut explica unui soldat că nimic mai mult decât un
pat curat, o masă acoperită subțire, da, un pui de somn scurt, un pahar de vin, o imagine frumoasă sau o fată atrăgătoare care trece pe lângă mine l-ar fi putut umple cu atâta bucurie? Și când eram acasă, cam plictisiți și stând în fața unui raft plin de cărți, căutând o singură carte pentru o oră liniștită... cine ne-ar fi putut spune că într-o zi vom putea uita lumea și pe noi înșine, războiul, mizeria, suferința

și chiar moartea... pentru că o coincidență plăcută într-o
casa abandonată din est ne-a oferit o situație gravă
un exemplar rupt al unei cărți de Elchendorff? Cine ar fi putut
ne-a făcut să credem că într-o zi, într-un buncăr întunecat, într-un frig umed și chinuit de insecte, vom putea asculta melodia „Flautului fermecat” de Mozart la o lumină slabă și că vom cădea într-un vis al frumuseții eterne a lumii.
și să uităm de toate terorile din jurul nostru?

În astfel de momente, bucuria vieții se aprinde în jur, ca și cum fulgerul... sau ca lumina blândă a unui apus de soare de vară.
Dacă odinioară mergeam pe străzile bine luminate ale orașului în căutarea plăcerii, acum aproape că ne pierdem respirația privind frumusețea radiantă a nopții înstelate, care se reflectă în mod ciudat pe lună, iar acest lucru ne dă

Machine Translated by Google

ne transmite un sentiment interior de apartenență la univers. Nimeni nu poate fi un discipol mai pasionat al bucuriei vieții decât simplul soldat, care este mânat prin focul etern al luptei, care a trecut prin zidul morții și al groazei și care rămâne brusc fără cuvinte când stă în fața liniștii unei seri și vede recoltele

mângâiat ușor de un vânt blând. În astfel de momente, el simte în bătăile inimii sale, viața glorioasă și minunată care i-a fost dăruită. O bucurie curge atunci prin el, care nu poate fi comparată cu nicio altă plăcere de pe acest pământ. Și astfel părem a fi destul de modești, dar numai în aparență, pentru că o astfel de modestie este în același timp cea mai înaltă pretenție pe care o putem cere de la

viață.La această oră, când soarta războiului este cel mai afectată ne testează inimile, atât acasă, cât și pe front,
pare a fi o încercare fără speranță de a vorbi despre bucuria vieții. Dar curajul aparține bucuriei la fel cum aparține luptei și morții. A învinge moartea înseamnă a dobândi bucurie.
Fără asta, sufletele noastre s-ar fi prăbușit de mult sub povara greutăților lor. Fără aceasta,
femeile de acasă ar fi fost mult timp împinse în
cea mai întunecată, inevitabilă depresie. Această bucurie pentru viață stă ca un „totuși” strălucitor deasupra poporului nostru greu apăsat, împotriva căruia bombele și fosforul sunt inutile. O bucată de copilărie trăiește în ea. Laudă mulțumită de sine și oarbă

Machine Translated by Google

ambiția îi sunt străine. Dragostea pentru natură și pentru oameni, pentru animale și pentru flori, pentru muzică și pentru versuri, căci picturile și arta în piatră și metal fac parte din ea. Ne învață că ori de câte ori pierdem ceva, ar trebui să privim la ceea ce a rămas. Ne învață să recunoaște semnificația fiecărui test.

Cine ar nega bucuria pe care o găsesc soțul și soția? în zilele lor de vacanță împreună. Cine poate pretinde că - în zilele îmbelșugate de pace cu plăcerile ei cotidiene - a putut simți atât de profund dragostea soției sale, bucuria de a avea copii și un strop de siguranță? Și chiar dacă soarta ne ia ceea ce este

dragă, dorința de a ajuta din nou ne conduce înapoi în brațele vieții.

Machine Translated by Google

Întâlnirea ciudată a regelui Olaf

de Will Vesper

Într-o zi, regele Olaf Tryggvason și oamenii săi au navigat spre sud, de-a lungul coastei Norvegiei, în nava „Long „Dragon”. Când au ajuns la fiordul Nidaros, bărbații trebuiau să vâslească, pentru că vântul era prea puternic slăbit să umfle pânzele. Dar regele nu se grăbea. Era bine dispus și făcea tot felul de trucuri pentru ai lui bărbați. A purtat un duel simulat cu purtătorul său de steag, Ulf Roșii. Mai întâi, s-au luptat în mod obișnuit cu sabia în mâna dreaptă. Apoi, cu sabia în mâna stângă mână. Și în final cu săbii în fiecare mână. De fiecare dată, regele avansa până la placa din spate. Acelea erau jocuri notabile. După aceea, regele Olaf se urca pe balustrada navei și mergea de-a lungul ei în timp ce jongla trei pumnale scoase din teacă. Nimeni nu l-a văzut vreodată pe rege ratat sau un pumnal cădea în mare. Bărbații vâsleau cu mai mult entuziasm și a râs.

Regele Olaf ședea printre oamenii săi pe puntea din spate și vorbea despre una și alta. Acolo ședea Kolbjoern, Mareșal și Thorstein Ochsenfuss, Arn Schaetze din Jaemtland și Bersl cel Puternic: bărbați din toată Norvegia, din Islanda și din insulele din vest, o selecție de oameni echipă, băieți frumoși, plini de putere și îndrăzneală. Unul

Machine Translated by Google

a văzut asta. Nimeni nu avea peste șaizeci de ani, cu excepția episcopului Sigurd, și nimeni sub douăzeci, cu excepția lui Einer Bogenschuettler, care avea doar optsprezece ani, dar era cel mai bun trăgător în tot pământul.

„Acum țin toată Norvegia în mâna mea”, a spus regele, și a întins mâna dreaptă spre cer, ca și cum apucând ceva ce ceilalți nu puteau vedea. „Pentru că „Ai primit-o din mâna lui Dumnezeu”, a comentat Episcopul Sigurd cu seriozitate.

„Da”, a fost de acord regele, „din mâna lui Dumnezeu și nu din a ta, episcope. Îi oblig pe toți să se închine înaintea lui Hristos, popoarele din toate provinciile: Stravanger și Hardanger, Vik și Sogne, Woere și Ramsdalen, provinciile de la mare și din munții, și acum și Helgelandul și Uplandul. „Aceia au fost cel mai greu de descifrat.”

„Dar ai și dinții cei mai ascuțiți pentru asta”, a intervenit Sklade Hallfred, islandezul. „Mulți au le-a simțit.”

„Poate fi adevărat”, a răspuns Olaf, „dar acum Norvegia este un singur Reich și clopotele (bisericilor) bat peste tot.” Reich.”

„Recunosc asta”, a fost de acord Hallfred. A râs ușor. și a adăugat: „Recunosc, de asemenea, că îmi este greu să mă obișnuiesc cu acele clopote. Și mulți alții simt la fel, chiar dacă nu spun asta.”

Machine Translated by Google

„Ai urechi sensibile, fiind un skjald”, a replicat King.
Olaf.

Dar Hallfred a arătat spre inimă și a spus: „Aici, rege Olaf, stă cineva
care nu vrea să audă. Hristos
a durat prea mult până să vină la noi. Toți dintre noi
am învățat altceva de la mamele noastre.”

Regele Olaf s-a uitat lung la el. Apoi a spus:
„Unde bat clopotele... acolo se află Reich-ul și Regele”
stăpânire."

„Pe care l-ați primit de la Dumnezeu”, a intervenit episcopul.
din nou. „Unul este stăpânul. Cel din rai.”

„Și unul este rege în Norvegia, episcope”, a replicat Olaf.
„Trebuie să fii stăpân și trebuie să fii rege, cu excepția cazului în care...”
țara va deveni prada regilor străini. Întotdeauna
„Ține minte asta.”

„Ar trebui să existe un singur rege în Norvegia și
„insule”, a spus Hallfred. „Și numai unul ar trebui să fie stăpânul în
rai. Dar tot îmi pare rău pentru toți cei care au trebuit să
„lasă totul”, și a făcut un gest încet cu mâna
spre munți, apoi peste cer și în final
spre mare. Toți știau ce voia să spună.

Episcopul Sigurd s-a uitat la el cu furie. „Dinții aceia vor fi...”
„încă trebuie să mușc des și să mușc de mulți”, a comentat el,
„înainte ca acești idoli și vrăjitori să fie forțați să plece
toată Norvegia.”

Machine Translated by Google

Toți se uitau spre Olaf ca să-i vadă reacția la spusele lui Hallfred.
cuvinte îndrăznețe. Dar inima lui era ușoară și bună la suflet
astăzi, genul de stare de spirit care captivează pe toată lumea.
Râzând, și-a arătat dinții și a strigat: „Norvegia, patrie! Trăiască
celui care ne-a dat-o să o stăpânim!”
Îl vom ține strâns cu dinții. Nimeni nu-l va smulge.
de la noi cât vom trăi.”

„Trăiască Regele Olaf!”, au strigat oamenii. Și Hallfred a început
o poezie despre această oră:

„Simțind vremea bătăliei,
regele a călătorit spre sud...”

Nava a alunecat aproape de coastă, în fiord și
a ajuns la o stâncă stâncoasă, care ieșea mult în adâncul
apă. Păsările de pe malul țărmului și-au luat zborul. O aură argintie
un nor de aripi bătătoare se ridica ca praful spre cer. Un
mii de păsări au strigat.

Pinii, care se ridică unul după altul
de-a lungul coastei muntelui, lumina soarelui reflectată în timp ce
se legăna. Lumina se reflecta în toate ramurile. Se auzea
pârâurile care bolboroseau zgomotos în defilee și
respirația ușoară a mării.

Deodată, au auzit cu toții strigătul unei voci clare și ascuțite.
Un bărbat stătea pe marginea stâncoasă aproape de navă.
Toată lumea s-a uitat la el. Era clar că voia să se alăture
ei și cerea permisiunea să facă acest lucru.

Machine Translated by Google

Regele Olaf i-a făcut semn pilotului să planeze mai aproape de cornișă. Bărbații și-au ridicat vâslele și le-au mutat spre
partea dinspre uscat. Dar înainte ca nava să fi ajuns până acolo, l-au văzut pe străin stând în vârful prorei, aproape de capul dragonului auriu. A făcut un semn cu capul spre rege, care stătea sus pe puntea din spate.
părea că se legăna ușor din săritură și
încă încercând să-și recapete echilibrul. Apoi s-a apropiat de oamenii din prova navei: un fermier din zonă, care probabil voia doar să călătorească cu ei o vreme, atâta timp cât i-ar tolera compania pe navă. Nu era negustor așa cum crezuseră la început.

Era un bărbat foarte robust, îmbrăcat în hainele de modă veche ale pânză verde de fermier (o pânză aspră de lână). Probabil o
un bărbat din adâncul munților. În jurul șoldului său avea un
o curea lată de piele cu o cataramă frumoasă de cupru. Într-una dintre găicile curelei purta un ciocan cu două tăișuri, vechea armă a fermierului: o lucrare manuală frumos formată. Dar cel mai remarcabil lucru la bărbat era barba lui roșie, atât de deasă și lungă încât o despărțea și
l-a băgat sub centură la stânga și la dreapta.

S-a așezat pe un colac de frânghie și s-a uitat la bărbați,
care stăteau sau stăteau în jurul lui, unul după altul... complet fără timiditate. Fiecare se simțea puțin nervos din cauza focului albastru al privirii lui. Era ca și cum i-ar fi examinat și ar fi găsit câte o greșeală la fiecare.

Machine Translated by Google

„Nu a fost o săritură rea pe care ai făcut-o pe navă.”

recunoaște-l pe Vakr de la Goetaelf.

„Nu a fost mai mare”, a răspuns străinul, „decât

una pe care tu, Vakr, ai făcut-o când ai transformat un creștin dintr-un

prieten al lui Thor. Toți sunteți buni săritori în asta

respect.”

Ceea ce a spus bărbatul nu a fost reconfortant.

„Nu știi cu cine călătorești, fermiere? Fii.”

„Atenție! Și unde te-am cunoscut, din moment ce crezi că știi ceva

despre noi?”

„O veche cunoștință”, a răspuns el, „întoarsă de la dumneavoastră.”

tați. Dar uitați. Acum aș vrea să călătoresc împreună cu

„te pentru o perioadă scurtă de timp.”

„Unde vrei să mergi?”

„În străinătate”, a răspuns bărbatul cu tristețe.

„Pari capabil pentru o expediție militară.”

„Am mulți dintre ei în spatele meu, dar acum vreau să”

odihnă."

— Nu pari să fii așa, observă Bersl cel Puternic.

Conform obiceiului său - ca și cum n-ar fi meritat să vorbească cu un

bărbat înainte de a-și testa puterea - a întins mâna spre

mâna unui străin și a încercat să-l smulgă de pe scaun. Era o

o luptă scurtă și ascuțită, dar apoi Bersl se întindea pe

pământul și era perfect clar cine era aici

mai puternic. Bersl nu mai experimentase asta de la începuturile sale

tinerețe. A lovit pe toată lumea ca focul și o beție: fiecare

Machine Translated by Google

a trebuit să-l testeze pe străin într-o competiție. Dar nimeni nu-l putea egala. Întreaga navă se holba la tipul diabolic.

Și cuvintele lui zburau, ascuțite și neînfricate, și își atingeau ținta la fel de sigur ca mișcările sale. Fiecare și-a nimerit-o!

În cele din urmă, a mers de-a lungul balustradei peste vâsle, care nu s-a oprit niciodată din vâslit și a jonglat nu doar cu trei pumnale (cum făcuse regele Olaf), dar patru pumnale, cu două în aer și câte unul în fiecare mână, în orice moment. A fost o un joc rapid, ca și cum pumnalele ar dansa deasupra capului său ca niște flăcări. Întregul echipaj se holba la acest fermier, care juca așa. Cu siguranță se pricepea mai mult decât la boi.

În cele din urmă, regele Olaf l-a chemat, iar el s-a urcat pe puntea din pupa a navei, și-a scos șapca și s-a oprit în fața al regelui. S-a văzut că și părul de pe capul lui era roșu și cum se înălța ca un foc deasupra frunții sale.

„Dacă un străin ca tine, fermier, vine în fața regelui Norvegiei, se înclină”, a instruit Thorgrim Thorsteinson cu voce tare. Fermierul s-a întors spre el și i-a spus: „Și tu ești descendent din oameni, Thorgrim, care nu erau obișnuiți să-și plece spatele în fața altor bărbați - alți decât poate înainte de cel după care ei - ca tine - au fost numiți.”

„Ești un om talentat și elocvent”, a spus regele Olaf, făcându-le semn celorlalți să tacă. „Ești...” din zonă?”

Machine Translated by Google

Barba Roșie s-a uitat lung la Regele Olaf. Apoi
a râs ușor, ca cineva care are îngrijorare în inimă.
„Da”, a răspuns el, „ai putea spune că sunt din zonă.”

„Din ce provincie?”, a întrebat regele.

Apoi bărbatul a făcut același gest ca Hallfred
făcuse Skjald, când vorbise despre vechii zei.
A arătat cu mâna spre munte, apoi
peste cer și în cele din urmă în jos spre mare. Într-una
într-o clipă, toată lumea a știut cine era. Un vânt a urlat
coborând din munte și peste soare ca un văl,
și apa a început să crească. Dar nimeni nu a putut
Gândește-te la navă, care a început brusc să danseze
aproape de stâncile stâncoase. Toți se uitau la Barba Roșie,
care stăteau acum înaintea regelui lor cel mare și puternic și
a văzut ciocanul sfânt în mâna lui. Un bubuit surd de tunet
a venit din cer și toți au stat ca umbrele în
lumina pucioasei. Și apoi au auzit vocea omului
voce grea.

„Da, rege Olaf”, a spus el, „sunt din această provincie, din
Helgeland și din Drontheim, din Hardanger
și Stavanger, din toată Norvegia și din insule,
din munți și din văi, din
nori și din mare. Și este munca mea că există
un pământ care îți oferă bucurie și din care poți fi
rege. Când am venit prima dată aici, era un ținut de gheață sub
picioarele ettinilor. Dar i-am ucis pe ettinii care ședeau pe

Machine Translated by Google

munți. Copacii au crescut și pâraie curgeau acolo. I-am strangulat pe ettini, care sunt dușmanii atât ai zeilor, cât și ai oamenilor. Florile au crescut în pajiști și caprele au urcat pe cărările muntoase. Și oamenii au venit și au construit colibe și au arat câmpurile. Le-am binecuvântat recoltele. Aveau pâine. Am binecuvântat marea pentru ei. Aveau pește. Le-am binecuvântat
masă. Copiii au crescut. Eu și semenii mei, Regele Olaf, am făcut asta pământ locuibil pentru copiii oamenilor. De aceea m-au onorat, bărbați și femei. Și acesta a fost poporul meu, mult timp."

Atunci episcopul Sigurd a prins curaj și a dat dovadă de curaj. Și-a ridicat crucea de pe piept și a întins-o spre
Barba Roșie. „Cede-ți drumul, idolule!", a cerut el.

Bărbatul a râs din nou, încet și amar. Era ca o
plângând în vânt.

„Da", a spus el, „și acum vine alta. Ceasul meu a trecut, conform voinței Atotcunorătoare. Greu este pentru prietenii mei. Și tu, Olaf, îi persecuți și îi ucizi și împlinești soarta. În cele din urmă, ni se întâmplă tuturor. Dar mă așteptam să fie altfel: lupul care ne devorează,

șarpele care ne strangulează. Vin blânzii și
îi învinge pe cei puternici. Dar nimeni nu scapă de destin și
nimeni nu știe dinainte. Va veni ceasul pentru
„și om pe cruce."

„Dă-te în cale, idole!", a poruncit din nou episcopul în timp ce a ținut crucea aproape de ochii Roșiului.

Machine Translated by Google

Apoi și-a ridicat ciocanul și un fulger
lovit de catarg ca un șarpe de aur. Era ca și cum
dacă l-ar apuca cu mâna înainte ca acesta să poată face vreun rău.
Pentru a treia oară, s-a auzit râsul amar. Ei
n-a uitat-o niciodată până la moarte.

Au văzut cum bărbatul s-a aruncat peste bord cu o
un salt puternic și, ținând ciocanul deasupra capului,
s-a scufundat în mare și a dispărut.

În acel moment totul s-a schimbat. O lumină sudică
Vântul a suflat, a umplut pânzele și a împins corabia spre interior
soare de-a lungul valurilor care se rostogoleau ușor, mai adânc în adâncul apei
golf. Părea că toți se treziseră dintr-un vis
sau stupoare. Regele Olaf și-a frecat fața cu ambele mâini.
În timp ce episcopul Sigurd își drese glasul ca și cum ar fi vrut să vorbească,
Regele i-a făcut semn să tacă.

În fața lor se aflau casele lui Nidaros, navele la
țărmul, acoperișul puternic al casei regelui și
catedrală nouă, cu vârful său ascuțit și turnul larg.
Se venise seara. Soarele a apus în mare. Clopotele
răsunau ușor peste apă. Toți stăteau ca regele și
și-au descoperit capetele.

„Ne rugăm pentru toți cei care știu să moară ca oamenii”, a spus
Regele.

Machine Translated by Google

În noi arde ca o flacără o regulă,

și trebuie să fie evlavios,

pentru că este eternă și universală,

este aceasta:

Fă-ți datoria!

Această regulă conține învățăturile tuturor religiilor.

- Heinrich von Kleist

Machine Translated by Google

[TITLU ADĂUGAT DE EDITOR]

Castelul Muntelui

[Notă a editorului: fotografia cu „Castel del Monte” a fost omisă]

Cele mai frumoase și puternice fortărețe ale
Perioada imperială germană au fost create sub
dinastia Hohenstaufen, în special Friedrich al II-lea. Aceștia sunt
semne vizibile ale dezvoltării și formării
Putere europeană. Friedrich al II-lea a fost unul dintre cei mai mari
constructori de fortărețe din Evul Mediu. El a avut o mare influență
asupra designului arhitectural al forturilor sale. Construcțiile sale
ingenioase, care au favorizat structura cu opt laturi, au rămas un
exemplu pentru alte forturi și castele chiar și după lupta dintre nobilii
concurenți.
a eliminat Imperiul German ca factor de putere în
Europa. „Castel del Monte” din Apulia, probabil cel mai frumos dintre
castelele sale, cu planul său regulat și puterea sa elementară, este o
expresie a spiritului germanic Hohenstaufen chiar și în zilele noastre.
Friedrich al II-lea a creat chiar și atunci un stil european, care a fertilizat
toate
construcția de fortărețe în sud, vest și est, o
pe care a dominat-o forma germană.

Machine Translated by Google

[TITLU ADĂUGAT DE EDITOR]

Kahlenberg 1683

Bătălia de la Kahlenberg, lângă Viena, pe 12 septembrie 1683 este considerat[1] unul dintre acele mari evenimente mondiale, care schimbă fața pământului timp de secole. Trupele germane, unite cu voluntari din Est, din Franța și din aproape toate țările europene, au obținut o splendidă victorie defensivă împotriva nenumăratelor hoarde ale Marelui Sultan, care își desfășurase aici puterea concentrată a imperiului său vest-asiatic/balcanic pentru a

forțați deschiderea porții către Europa Centrală. Dacă Viena ar fi căzut în mâini turcești, apoi Germania și Italia ar fi
expusă atacului semilunei musulmane. Timp de nouă săptămâni, Viena a rezistat atacului superiorilor
forțele turcești, până când la începutul lunii septembrie armata de ajutor s-a apropiat și i-a eliberat pe apărători. Prințul Eugen se afla în fruntea dragonilor săi și printre primii care le-au tăiat frontul
drum prin masele turcești până la porțile orașului.
Curajul îndrăzneț al acestui tânăr de 20 de ani din Savoy a fost răsplătit cu comanda unui regiment de cavalerie, care a purtat numele acestui erou până în cel de-al Doilea Război Mondial.

1Imagine a picturii omisă; textul modificat pentru a reflecta acest lucru. Deschiderea originală era: „Această pictură contemporană înfățișează Bătălia de la Kahlenberg lângă Viena, din 12 septembrie 1683. Această bătălie este considerată [...]”

Machine Translated by Google

Sângele fraților
Va rămâne victorios

Aniversarea lui Dueppel, care în acest an aniversează, va servi
își sărbătorește 80 de ani[al] întotdeauna ca un semn de avertizare în
istoria provinciei Schleswig-Holstein. Dacă
Luptele din 1848 până în 1851 nu aduseseră libertatea,
sosise în sfârșit momentul când poporul acestui ducat nu va mai
putea fi niciodată legat de Danemarca.

Dar sărbătoarea depășește cu mult granițele
Schleswig-Holstein, căci acest test al puterii prusace a fost un
un pas important către unificarea națională a
Germania. Bismark dorea să ofere poporului german poziția cuvenită
și spațiul vital necesar. Puterea prusacă
a fost folosit. Victoria de la Dueppel a permis prusacilor
puterea care trebuie folosită pentru a promova extinderea Germaniei
sânge și pământ. Încrederea în Prusia a crescut. O nouă
O perioadă politică din istoria Germaniei a început odată cu această dată.

Când ne gândim la lăncierii din Dueppel, probabil că ne gândim
comemorează ziua victorioasă care a dus în cele din urmă la
unificarea Germaniei. Pentru noi nu mai sunt adevărate cuvintele
care pe atunci erau proclamate de
Adunarea Generală de la Rendsburg din 8 mai 1864: „Cel
Sângele lui Dueppel ne desparte mai adânc de danezi decât
„Centura și Koenigsau.” Cu toate acestea, ne amintim încă, chiar și
din partea prusacă, cât de curajoși și

Machine Translated by Google

onorabilii apărători danezi au luptat. Moltke a scris despre 23 aprilie 1864 către fratele său Ludwig:

„Entuziasmul acestui mic popor pentru ceea ce ei...” luptă pentru rezistența și sacrificiul cu care au făcut-o armata s-a afirmat în poziția Dueppel, sunt bine recunoscute chiar și de dușmanii lor. Trupele au rezistat indescriptibilul mult mai mult decât al nostru, care a avut inițiativa atacului în număr mai mare, ceea ce a permis „să fie înlocuiți în timpul acestor sarcini dificile.”

În ceea ce privește cavalerismul manifestat în această luptă între două popoare înrudite, Moltke a scris:

„Probabil că nu există oameni mai buni decât soldații noștri.” Imediat ce se trage ultimul foc de armă, brancardierii i-au cărat atât pe danezi, cât și pe răniții noștri în spital cu toată blândețea fetițelor. Și toate sunt tratați la fel în spitale. În aceste spitale, astfel de ca dominantă și luxoasă la Johanniter ordine, ofițerii și soldații danezi zăceau în aceleași camere ca prusacii. Probabil că nu s-a purtat niciodată un război cu mai multă umanitate decât aceasta.”

Această zi de întărire vizibilă a părții germane avea o altă față pentru danezi. A fost o zi a înfrângerii. Lupta fusese purtată împotriva unui cu mult superior forță. Chiar dacă poziția pe care cineva se plasase prea o mare speranță, nu a putut fi susținută, la fel și danezii

Machine Translated by Google

totuși să își dea socoteală bună, chiar și într-o retragere onorabilă, demonstrând atât curajul, cât și loialitatea soldaților danezi. Bătălia brigăzii din Scharffenberg pentru moara Dueppel i-a pus pe prusaci „în „strâmtoare dificilă”. În ciuda victoriei și a pierderilor dureroase, armata s-a putut întoarce cu capul sus.

Avem și alți martori contemporani ai acestui lucru comportament cavaleresc după bătălie: Cum au făcut danezii soldații erau îngrijiți de țărani germani... și pe de cealaltă parte, cum erau îngrijiți soldații germani Săteni danezi... timp de săptămâni și chiar luni. Atunci timp două triburi germanice egale, de rang cultural înalt s-au înfruntat.

Deci era aproape evident că, după Războiul Mondial, Danemarca a sărbătorit unificarea Regiunii Nordului Schleswig cu Danemarca la Düppel, unde se afla regele prezent. Sărbătorirea lor în același timp a însemnat separarea amară a Schleswigului de Nord de Germania Reich. Dar deja astăzi, tot ce este depășit de credința într-un viitor germanic comun.

Sunetul numelui Dueppel trezește în amândoi amintiri de mândrie ale oamenilor. Tonurile pline de ură, care sunt mai vizibile pe partea daneză, nu au fost complet s-a estompat. Karl Larsen s-a străduit fără succes să elimină-i printre danezi. Printre germani,

Machine Translated by Google

Aceste sentimente au fost înlocuite de bucuria victoriei. Dar amărăciunea s-a diminuat în anii care au trecut. Cu toate acestea, gândul la faptele curajoase rămâne de neuitat.
ambele părți. La fel cum lupta dintre cele două popoare
a fost purtată cavalerește, la fel a fost și lupta pentru etnie
decizie luată, de asemenea, într-un mod cavaleresc.

Va veni ziua când noi, care venim din aceeași lume,
Rădăcini germanice și o patrie comună, întoarceți-vă la aceasta
site, căci vorbește despre luptă cavalerească, despre loialitate și despre
statornicia bărbaților germanici, care la acea vreme
stăteau opuși unul altuia, dar pentru care ar fi fost mult mai
natural să stea unul lângă altul.
Astăzi, încă nu o fac, și trebuie mai întâi să învețe asta. Și
dușmanii noștri fac totul pentru a ne înstrăina de unul dintre ei
altul.

Oricât de amar ar fi, mulți au învățat totuși asta
deja. Și suntem siguri pe convingerea noastră fermă că din
În această perioadă de luptă, Reich-ul german se va coace ca un
fruct târziu - dar mult mai valoros. Voluntarii noștri danezi din
Waffen SS sunt primii luptători pentru aceasta
un viitor germanic strălucit de partea daneză.

Ceea ce este decisiv este și rămâne: dacă atitudinea
este bine sau rău, indiferent dacă cineva vrea să lucreze la
construcții sau la demolări și dacă vrea
să vadă nevoile și obiectivele comune.

Machine Translated by Google

Popoarele europene au o singură opțiune dacă vor vor să-și salveze existența: să vadă ce au în comun și să îl apărăm.

Machine Translated by Google

Prințul Eugen

Nobilul Cavaler

Mii de voluntari din multe țări au fost inclus printre sortimentul colorat de aliați care curgeau spre râul Donau în acele fierbinți luni august zile în anul 1683 pentru a opri amenințarea invazia Semilunei musulmane.

Printre numeroșii voluntari ai coroanei franceze s-a numărat și prințul Eugen de Savoia, care se născuse la Paris, dar care își întorsese spatele pământului natal după multe dezamăgiri. Kaiserul, care fugise la Passau, îi dăduse comanda unui regiment de dragoni în fruntea căruia și-a dovedit în scurt timp priceperea militară într-un mod splendid.

Chiar la începutul existenței sale, prințul a avut norocul unei experiențe semnificative: bătălia de eliberare de la Kahlenberg, lângă Viena, din 12 septembrie 1683. Această victorie surprinzătoare și puternică, obținută cu forțele combinate ale tuturor ținuturilor germane, a eliberat Occidentul nu numai de amenințarea invaziei turcești, ci a oferit și posibilitatea unei noi formări a întregii Europe de Sud-Est pe liniile germane. O poartă fusese smulsă prin care vântul noii perioade putea sufla mirosul mucegăit.

Machine Translated by Google

atmosfera vieții de altădată și trezește-i pe oameni care
căzuseră într-un somn după Războiul de Treizeci de Ani,
umplându-i cu o nouă speranță. Străinul savoyan, însă, care a
păși pentru prima dată pe o stradă germană
sol, ar deveni purtătorul acestei speranțe și cel mai important
un reprezentant splendid al unei noi perioade de eroism în
Istoria Germaniei. Urmând exemplul marilor imperiali
lideri militari, Ludwig von Baden și Karl von
Lothringen, prințul a participat la campania din
Ungaria, care a adus forțele imperiale până în
Siebenbuergen și înainte de Belgrad. Deja în primul
bătălii, Prințul Eugen și-a dovedit curajul personal - într-o
perioadă scurtă de timp a fost grav rănit de două ori - și el
a demonstrat o abilitate militară neobișnuită. Cu toate acestea, a fost nevoie de un
mult timp pentru a primi o comandă independentă. Numai
după ce a lucrat câțiva ani în teatrul italian într-un
poziție subordonată împotriva francezilor, a ajuns el în cele din urmă
a primi această comandă independentă dorită în Ungaria în
1697.

Austriecii au suferit câteva înfrângeri în
între timp, iar turcii își recuperau după prima
mare șoc. Eugen a preluat o aprovizionare slabă,
armată demoralizată și avea ordine directe să nu
să nu mai întreprindă campanii în cursul anului respectiv.
Totuși, de îndată ce cele mai grave probleme au fost eliminate,
a făcut mai multe mișcări fulgerătoare înainte și înapoi care

Machine Translated by Google

i-a derutat pe turci și a obținut o victorie asupra unei armate de sultanul de la Zenta în 1697, chiar dacă era de două ori mai de mărimea lui. Cu această victorie, prințul a pășit în în fruntea celor mai mari lideri militari ai timpului său.

Acum, distrugerea dominației turcești asupra Regiunea Donau a fost împinsă înainte. Zvonurile au ajuns departe în Balcani, odată cu sosirea primelor patrule imperiale Bosnia și tăiată la sud de Belgrad.

Totuși, în culmea victoriilor sale, savoianul a trebuit să renunțe la campanie și să se obișnuiască cu pace. Un mare război european din cauza chestiunii succesiunea spaniolă, care ar duce la o nouă Distribuția puterii pe continent era iminentă. Cu siguranță, imperiul câștigase mult în pacea pe care Eugen o făcuse cu turcii la Carlowitz în 1699: Ungaria fără Banat, Siebenburgen și o mare parte a Slovaciei și Croației.

În anul următor, războiul european pentru coroană și controlul asupra imperiului mondial spaniol a izbucnit. Pe de o parte de partea ei se afla puternica Franță, care voia să cucerească Spania pentru a-și desăvârși dominația asupra Europei; de cealaltă parte Austria, Olanda și Anglia, care dorea să-și urmeze vechea „politică de neutralizare” împotriva ascensiunii oricărei puteri dominante pe continent.

Prințul Eugen a trebuit să părăsească teatrul victoriilor sale și concepte pe Donau pentru a prelua

Machine Translated by Google

apărarea Imperiului în Occident. Din ce în ce mai mult, el a evoluat în rolul general de lider militar imperial, care a preluat atât planificarea strategică, cât și pe cea diplomatică. Niciunul dintre băștinași nu a fost mai capabil decât el să înțeleagă problemele complicate ale politicii și să depășească necesitățile mii de ori ale scenei politice extrem de divizate. Unul dintre cei mai mari oameni de stat pe care i-a avut vreodată poporul nostru a fost capabil să înțeleagă lumea europeană în ansamblu, pe de o parte, și, pe de altă parte,

pe de altă parte, pentru a înțelege cele mai mici detalii și nevoi din diferitele teritorii, fie în Alpi, fie în vărsările râurilor germane din nord. Nu este o coincidență că acest om, născut în străinătate, a devenit unul dintre cei mai germani dintre marii oameni din istoria noastră și trăiește în memoria poporului atât în cântece, cât și în saga.

Chiar dacă a petrecut mulți ani pe pământul Italiei, Flandra și Germania de Sud luptând împotriva Inamic francez și apărător al Reichului de atacurile imperialismului burbonic, Prințul Eugen nu a uitat nici măcar o clipă principiile politicii sale; și anume că Kaiserul va fi mereu în defensivă în vest,

deoarece viitorul Reichului se afla în Est. Pe măsură ce șeful „partidului german” de la curte, a făcut ceea ce a vrut ar putea să-l împiedice pe Carol al VI-lea să se încurce în teritorii spaniole și italiene în loc să finalizeze lucrarea în sud-est, care deja începuse. Între ai lui

Machine Translated by Google

victorii asupra francezilor detestați din anii 1700 până la
1709 la Hoechstaedt și Torino, la Oudenarde și
Malplaquet, prințul s-a grăbit în repetate rânduri la Viena pentru a avertiza împotriva planurilor prea ambițioase de cucerire, astfel încât să poată supraveghea pacificarea finală a sud-estului și marea sarcină din acea zonă, care
rămânea de îndeplinit.

După 12 ani de lupte sângeroase, prima succesiune spaniolă a ajuns la sfârșit. Anglia, care slăbise suficient în fața lui Sun Kin, a început să se teamă de creșterea influenței germane și l-a chemat pe contele de Marlburg, aliatul și prietenul lui Eugen, să se retragă din teatrul european de operațiuni. S-a mers atât de departe încât armata engleză l-a lăsat pe savoyan în urmă și l-a trădat chiar în prezența inamicului. Dezgustul și furia l-au copleșit pe prinț, a cărui bună dispoziție obișnuită a fost recunoscută chiar și de dușmanii săi, iar acesta l-a avertizat profetic pe generalul englez că se va pierde pe sine și întreaga Europă cu astfel de trucuri.

După încheierea păcii cu Franța în 1714,
Rastatt și Baden, Prințul Eugen, care între timp avusese promovat la feldmareșal al Reichului, era din nou liber să să-și pună în aplicare planurile la scară largă în sud-est. Sayovan și-a depășit toate victoriile anterioare în timpul război cu turcii din 1716 până în 1718. A fost un capodoperă a conducerii militare și politice și

Machine Translated by Google

se numără printre cele mai strălucitoare capitole ale istoriei germane și europene. În atacuri agresive, turcii invadatori au fost prinși și distruși la Peterwardein. Dar capodopera geniului său militar a fost demonstrată în dubla bătălie de la Belgrad din 1717, unde, între o fortăreață asediată și o forță turcească superioară, a atacat și anihilat mai întâi armata care înainta, apoi a cucerit Belgradul care îl așezase în spatele său.

Cu puțin timp înainte de conferința de pace de la Passarowitz din 1718, ale cărei roade de mândrie au fost rezultatele campaniei sale de neuitat, în tabăra militară din fața Belgradului a fost scris un cântec emoționant. Acesta descrie mai bine decât o mie de discursuri de laudă sentimentul de apartenență care exista între cuceritorul turcilor și propriul său popor.

În felul său nemuritor, este o expresie a unei strânse relații unitate și simplitate a sentimentului: cântecul german al Prințul Eugenius, nobilul cavaler. Se aude de atunci, și nu poate fi redus la tăcere, atât în jurul orașului și fortăreței Belgradului, cât și peste tot sub cerul larg al câmpia sud-estică în care se varsă râul Nibelungen calea sa.

Cucerirea zonei Donau - care a fost purtată cu sângele tuturor triburilor germane, a creat condiție prealabilă pentru obiectivul principal al omului de stat Prințul Eugen: colonizarea și integrarea culturală a

Machine Translated by Google

acest teritoriu. La pacea de la Passarowitz, Banatul,
Mica Țară Românească și Serbia au fost anexate Austriei
și astfel aproape întregul curs al bazinului râului Donau a fost câștigat pentru Reich. Într-o perioadă uimitor de scurtă, orașele odinioară pustii au înflorit din nou. Pământul odinioară pustiu a dat din nou roade. Râurile odinioară blocate au curs din nou de-a lungul albiilor bine ordonate, iar numeroasele mlaștini au fost drenate. Aducătorii de

Civilizația occidentală din această zonă, purtătorii unui viitor mai bun Ordinea și creatorii unei noi prosperități au fost coloniștii germani, pe care prințul i-a adus cu zecile de mii pentru a coloniza pământul odinioară devastat de-a lungul râului Donau. Dacă însă această opera de colonizare a fost oprită în mod repetat și, în loc de o colonizare continuă de-a lungul râului Donau, așa cum plănuise prințul, germanii colonizatori au rămas împărțiți în grupuri mici izolate... aceasta a fost vina ambiției dinastice fără scop a Habsburgilor, care și-au divizat și și-au irosit energia în toate colțurile teritoriului său.

Și în ultimele zile ale vieții Prințului Eugen, după
marile sale victorii în războaiele turcești, semne întunecate au făcut apar. Sfârșitul vieții acestui om special, la fel ca
început, a fost înconjurat de tragedie. Cu toate acestea,
Tragedia nu a stat în viața sa personală, ci în chinuitorul
îngrijorare cu privire la soarta operei sale. Părea să devină
clar pentru prinț în ultimii săi ani că rolul său principal

Machine Translated by Google

principiile și politica incorigibilă a Habsburgilor
nu se va împăca niciodată și că munca lui va
în cele din urmă cad, din cauza acestei contradicții. Și mulți
lucrurile sugerau că savoianul bănuise deja
umbrele incipiente ale declinului atât de rapid
frâul stabilit al monarhiei Donau.

Dar suferința și disperarea, care cu siguranță trebuie
l-au atins pe acest geniu în timpul luptei sale pentru
creația și perspectivele profunde care i-au permis să
percepe soarta operei sale, nu au fost dezvăluite altora.
Așa era el: un om armonios și irezistibil
bunăvoință și claritate directă, dar totuși o enigmă de
contemporanilor săi și posterității. Nu a lăsat
în spatele unui testament sau chiar al unui singur cuvânt personal, pe
care biografii curioși l-ar putea folosi pentru a rezolva
puzzle-ul personalității sale.

El s-a arătat doar prin faptă. Și putem
ne mulțumim modest cu cuvintele cu care
un spirit la fel de mare al epocii sale, Frederic cel Mare, a plătit
în omagiu adus onoratului prinț:

„...El a condus nu numai teritoriile austriece, ci și
Reich-ul. De fapt, el era Kaiser-ul...”

Machine Translated by Google

Judecata Regelui

Regele Heinrich ședea, înconjurat de judecătorii săi imperiali,
la vechiul tribunal de lângă orașul comercial Rottweil.
populația a format un semicerc în jurul lor.

Mai mulți episcopi erau acolo, pentru că era
prima dată când regele va administra curtea fără a-i
consilieri juridici.

Un om liber acuzase un călugăr că și-a violat
fiică.

Doisprezece martori au stat lângă țăranul liber.
Și doisprezece martori - colegi călugări - au stat alături
al acuzatului.

Regele auzise lucruri rele despre cele întâmplate la
abația. Regele putea vedea de pe banca judecătorului că
populația era de partea țăranului și că numai a lor
Respectul pentru el i-a împiedicat să arunce insulte la adresa
călugării.

Țăranul stătea ținând-o de mână pe fiica sa și
a cerut dreptate.

În fața lui stăteau călugării, strigând că
Fata era o prostituată. Un mârâit s-a ridicat din mulțime
oameni de rând. Acuzatul provenea dintr-o comunitate proeminentă
familie. Rudele sale încercaseră totul pentru a reduce la tăcere

Machine Translated by Google

Freeman - îl amenințaseră cu foc și sabie dacă
Nu și-a retras acuzația. Dar omul curajos
a rămas neclintit, l-a privit pe rege în față și
a cerut dreptate.

Călugărul, însă, își cobora privirea ori de câte ori
regele s-a uitat în ochii lui.

Ruda a rugat-o pe fată să vină înainte. Când ea
învinsă de timiditatea ei, regele Heinrich s-a uitat în ochii ei
și știa că spune adevărul:

Călugărul îi auzise spovedania, spuse fata, și
apoi i-a ordonat să meargă la cimitir și să spună doisprezece
rugăciuni la mormântul mamei sale. De acolo a forțat-o
a băgat-o într-o celulă și s-a impus asupra ei. Ea a strigat
și s-au opus, dar nimeni din abație nu a ridicat mâna spre
ajut-o. A doua zi dimineață, starețul a dus-o la
El a sugerat ca ea să rămână în abație ca servitoare.

Părintele, însă, s-a dus la abație cu un grup de
bărbați înarmați, și ea a fost eliberată.

Apoi, starețul s-a apropiat și a jurat pe tot ce este
sfânt că fata mințea. Dumnezeu ar ajuta adevărul să triumfe,
și Dumnezeu ar trebui să dea verdictul. Fratele acuzat
era gata să treacă prin proba focului.

Tânărul rege a remarcat indignat: „Cât timp va mai dura?”
„Oamenii încă mai cred în astfel de magie?”

Toți cei care au auzit aceste cuvinte au fost îngroziți și
episcopii s-au retras cu frică din fața regelui.

Machine Translated by Google

Regele Heinrich a văzut că mersese prea departe, așa că a spus: „Dacă crezi că Dumnezeu va face o minune, atunci lasă-mă să o văd.”

Cei doisprezece călugări au adus plăci de fier, pe care le aveau gata, înaintea tronului.

Au venit în perechi, fiecare ținând câte o farfurie, cu ochii spre cer în rugăciune.

Un călugăr a adus un grătar de lemn și l-a așezat jos în fața tronului regelui.

S-au rugat ca Dumnezeu să ajute adevărul să triumfe și să mântuiască fratele lor nevinovat din ghearele diavolului.

Populația atentă a devenit neliniștită, deoarece regele Cuvintele nepăsătoare ale lui Heinrich îi făcuseră teribil de rău. nervos.

Frații au venit din nou și fiecare a cărat câte un buștean mare, rugându-se cu ochii spre cer. Și s-au adunat lemnele și a făcut un foc mare care ardea tare.

Regele Heinrich, însă, stătea nemișcat pe tronul său și s-a comportat ca și cum nu ar fi auzit șoaptele neplăcute al episcopilor și murmurul entuziasmat al oamenilor.

Călugării au pus plăcile de fier în foc, iar starețul L-a chemat pe Dumnezeu Atotputernic ca martor că fratele era nevinovat și că tot ce s-a spus despre abația era neadevărată.

Și-a zis că va ucide doi iepuri dintr-o lovitură și astfel, a evita pericolul de care se temea că îl amenința aba ie.

Machine Translated by Google

Ochii regelui Heinrich au sclipit, pentru că a văzut prin planul starețului.

Pastorul s-a rugat din ce în ce mai tare și a mărturisit înaintea lui Dumnezeu pentru nevinovăția fratelui său de abație. El i-a cerut Judecătorului Atotputernic să dovedească în fața tuturor celor prezenți că acuzatorul și fiica sa erau mincinoși și că fiica, în special, merita să fie arsă pe rug, pentru că îl acuzase pe nedrept pe fratele pios.

Regele Heinrich a strigat: „Vreți să desenați judecata regelui asupra ta, pastore? Dumnezeu a făcut-o „Regele judecător, și nu starețul de Rottweil!" Între timp, plăcile de fier erau încinse, iar doi călugări au suflat în cărbunii cu o pereche de foaluri, astfel încât toată lumea să-i poată vedea a fost real.

Alții au adus un scaun. L-au așezat pe călugărul acuzat și și-a băgat picioarele într-o tigaie de tablă - plină până la margine. Abatele a spus cu voce tare că era necesar pentru călugărul să se înfățișeze înaintea judecătorului său evlavios cu picioare curate.

Regele Heinrich a observat însă că fluidul din tigaia avea o tentă albăstruie.

După ce i-au spălat picioarele călugărului - fără să fi avut le-a uscat - s-a ridicat și a ridicat ambele mâini în semn de rugăciune.

Călugării au folosit un clește lung pentru a apuca farfuriile strălucitoare și le-a așezat pe grătarul de lemn, care era la doar un pas de cărbuni. Erau atât de fierbinți încât grătarul a ars și a scos fum.

Machine Translated by Google

Abatele l-a luat pe frate de mână și l-a dus la
plăcile strălucitoare.

„Acum mărturisește, Dumnezeule veșnic”, a strigat el, „că al nostru
„Fratele meu nu e vinovat!”

Și acuzatul a pășit peste farfuriile strălucitoare ca și cum
erau pietre reci.

Populația a strigat! Și fata a țipat
cel mai zgomotos. Liberul și-a ridicat fiica, care
a căzut la pământ și a țipat că este o prostituată!

Călugării au rânjit și au urlat că merita moartea.

Și populația a tăcut și nu a știut ce să facă.
crede.

Regele Heinrich ridică din umeri fără să se miște și
s-a uitat pur și simplu în tăcere la fată, care se aruncase
la picioarele lui.

Apoi a strigat cu glas tare: „Să vedem dacă Dumnezeu
„rămâne conform verdictului său!”

„Sacrilegiu ce ești, rege Heinrich!”, au strigat episcopii, și
populația a fost îngrozită de rege și de unii dintre
femeile au strigat. Regele a ordonat:

„Încălziți din nou plăcile de fier!”

Nimeni nu s-a mișcat.

Apoi, câțiva dintre tinerii cavaleri, care întotdeauna
l-a înconjurat pe rege, a pășit înainte, a apucat plăcile
cu cleștele, le-a aruncat înapoi în cărbuni, a pus mai mult

Machine Translated by Google

lemne pe foc și a suflat în foc cu
burduf.

Călugării, însă, au bombănit și s-au plâns că

Acesta a fost un sacrilegiu împotriva Dumnezeului cel veșnic.

Numai abatele și-a dat seama ce voia regele să facă,
și s-a făcut palid de frică.

„Nu vă simțiți bine, domnule stareț?”, l-a întrebat regele.

Nu a răspuns.

Episcopii l-au îndemnat pe regele Heinrich să înceteze sacrilegiul său.

„Ridică-ți fusta!”, i-a spus regele fetei.

Tinerii cavaleri au folosit cleștele pentru a pune plăcile de fier,
care erau chiar mai fierbinți decât înainte, pe lemn
grătar. Erau atât de fierbinți încât lemnul s-a învăluit în albastru
flacără.

Doi călugări s-au grăbit să ajungă și au vrut să o conducă pe fată, dar
Regele a ordonat cu voce tare: „Oprește-te! Asta nu este
„sarcina ta!”

A coborât de pe tron, a apucat-o pe fată de brațe
mâna și a spus: „Dacă era necesar ca călugărul să vină
înaintea Dumnezeului său cu picioare curate, atunci nu este mai puțin necesar
„ca și fata să facă la fel!”

I-a spus fetei să se așeze pe scaun și el
și-a băgat personal picioarele în tigaia de tablă.

A văzut că conținutul era un fluid gros și
transparent ca un cristal limpede.

Machine Translated by Google

Dar ceilalți care priveau tremurau de agitație
și nu știau ce ar trebui să spună.

Apoi regele i-a spus fetei care tremura să se ridice, iar el
el însuși a condus-o spre fierul incandescent.

Și cum ea ezita cu frică o clipă înainte
urcând pe primul loc, a spus cu amabilitate: „Știu că
„Ești fără vină, așa că nu-ți face griji!”

Fata și-a prins curaj și a traversat
plăci strălucitoare ca și cum ar fi fost pietre reci. Și după aceea
picioarele ei nu prezentau nici cea mai mică bășică.

Populația a strigat. Și călugării au strigat la fel.

Dar ei știau de ce!

Țăranul și-a tras fiica la pieptul său și
a ținut-o atât de strâns încât aproape s-a sufocat.

Episcopii au fost uimiți și nu au putut înțelege nimic sau
cozi din ea. Câțiva dintre călugări au încercat să străpungă
mulțimii să se îndepărteze. Regele a poruncit cu voce tare
voce: „Prindeți-i!”

Câțiva băieți voinici i-au apucat pe călugări și i-au adus
înapoi în fața tronului regelui, care a chemat un
câțiva cavaleri să-i păzească. Apoi a ordonat: „Faceți ca
„Fierul de călcat e din nou încins!”

Toată lumea era nemișcată de surpriză și nimeni
știa ce țintea regele.

Episcopii nu au mai scos niciun cuvânt. Tinerii cavaleri
a încălzit farfuriile pentru a treia oară. Și Heinrich avusese

Machine Translated by Google

o cratiță nouă adusă cu apă proaspătă în ea. Apoi a spus
cu glas tare: „Acum Dumnezeu să ne spună dacă
Abatele ne-a spus adevărul complet. Și un
starețul să-și spele picioarele cu apă sfințită, astfel încât să fie
curat când merge înaintea tronului lui Dumnezeu.”

Abatele a țipat de groază, a refuzat și s-a împotrivit
cu mâinile și picioarele. Dar l-au forțat să se așeze pe scaun,
și unul dintre episcopi i-a spălat picioarele cu apă sfântă proaspătă
apă.

Chiar dacă a lovit cu mâinile și picioarele, el a fost
condus cu forța la fierurile incandescente și, când piciorul său a atins
În primul rând, s-a ridicat un fum împuțit, iar vântul
a dus mirosul urât de carne arsă prin mulțime.
Abatele a țipat și s-a prăbușit la pământ. Apoi,
călugării s-au aruncat la picioarele regelui și au mărturisit
vinovăția lor. Și regele a declarat-o pe fată nevinovată.

El a alungat starețul și călugării din
aba ie.

Populația șocată, însă, a îngenuncheat și s-a rugat.

Și chiar dacă episcopii și mai târziu mulți alții
l-a implorat să clarifice problema, regele a rămas
tăcut.

Vestea judecății, însă, a zburat peste tot
întregul Reich, stârnind teroare și uimire.

Machine Translated by Google

Dumnezeu nu se manifestă prin miracole supranaturale, ci în sfânta rânduială a naturii.

Machine Translated by Google

Lucrurile eterne
Sunt acolo, unde îi servim

Acest scurt fragment din romanul lui Otto Gmelin, „The
„Chipul Kaiserului”, ne duce înapoi în anul 1243 și
pagini printr-un capitol din istoria lumii plin de
luptă aprigă între kaizerii germani și
ambițiile de putere temporală ale papilor. Friedrich al II-lea
von Hohenstaufen, cel mai important Kaiser al
Occident, rege german și conducător al Siciliei și
În același timp, Ierusalimul a extins și mai mult
puterea Occidentului spre gloria sa finală și cea mai mare. El
a fost cel mai cuprinzător spirit al epocii sale și
a purtat ca herald al ideii Reich-ului întruchiparea unui
secolul. Papii din timpul domniei sale nu au avut încredere în el, dar
au fost mișcați în mod ciudat de strălucitoarea sa suveranitate. În
În 1239 a fost excomunicat pentru a doua oară. Apoi

Era anul 1243. Papa Grigore al IX-lea murise. La scurt timp
înainte de alegerea noului Papă, cardinalul Flesco,
Inocența a IV-a, de mai târziu, a apărut în fața Kaiserului în
Grosseto, iar următoarea conversație fatidică a avut loc
loc:

Machine Translated by Google

Cardinalul Flesco a fost primit de demnitari și ducea în a doua cameră – largă, covorată și pictată în culori vii – în care Kaiserul ședea pe tronul său splendid.

Petrus von Vinea, judecătorul, stătea în fața stângă a lui. După cuvintele introductive și saluturile, Kaiser a întrebat de ce venise cardinalul. Auzise asta. nu a fost o vizită oficială în numele conciliului papal. Cardinalul păru să reflecteze, începu să zâmbească și a spus că, după cum știa Kaiserul, consiliul stătea în fața alegerea unui nou Papă; înainte de începerea alegerilor, ar fi important să se stabilească poziția Kaiserului în anumite chestiuni. De aceea venise. Apoi, Cardinalul i-a amintit Kaiserului de situațiile anterioare negocieri și a subliniat că el, în calitate de vicecancelar al Gregor a acceptat cu bucurie această sarcină dificilă, pentru că el a văzut mântuirea lumii în unitatea puterii spirituale și lumești. El s-a mulțumit să constate că Majestatea Sa Kaiserul urma același scop; puterea de convingere binecunoscută a Majestății Sale îl mișcase atât de profund, încât curtea papală și Sfântul Părinte practic îl considera avocatul Kaiserului. Era știa că poziția lui nu fusese ușoară și că în Pentru a servi pacea, el a fost adesea de partea Kaiserului și poate a apărat prea aprig propunerile Kaiserului. Dar a făcut aceasta din convingerea că Majestatea Sa a vrut binele și nu a vrut să încalce

Machine Translated by Google

drepturile legitime ale Sfintei Biserici. Poate că în spatele acestui lucru se afla și un respect personal pentru Majestatea Sa, al cărui oaspete și prieten avusese adesea onoarea de a fi. El
își amintea acum toate acestea ca fiind alegerea
reprezentantul lui Hristos era la îndemână. Știa ce fel de influență avea asupra cardinalilor colegiului.
De aceea venise în gând să-l întrebe pe Majestatea Sa cum
El a prevăzut formarea unor relații viitoare cu
Tronul papal. Orice ar fi exprimat Majestatea Sa acum va rămâne confidențial între ei; a promis că nimeni nu va auzi nimic de la el despre discuții sau despre declarațiile Majestății Sale. Căci el

spera să slujească păcii.

Kaiserul a tăcut. A lăsat să treacă câteva momente.
înainte să răspundă: A apreciat întrebarea. El
l-a prețuit pe Cardinal ca pe un mediator care a arătat întotdeauna înțelegere față de punctul său de vedere și al cărui spirit clar l-a recunoscut. Astfel, a răspuns cu bucurie și
fără rezerve: Înlăturarea excomunicării este
prima cerință pentru pace.

Cardinalul a zâmbit și a dat din cap: Nu s-a întâmplat nimic.
la aceste lucruri, la condiții. S-ar ajunge la o
de acord în această privință. Poate că ar fi posibil să se îndrume alegerea Cardinalului - cu ajutorul lui Dumnezeu! - astfel încât Majestatea Sa și Sfânta Biserică să fie amândouă slujite.
era o chestiune de bază. Nu puteai să nu vezi că

Machine Translated by Google

se afla în fața unei răscruci semnificative. Multe ar fi
depindea de decizii. Biserica însăși era
în pericol, iar Credința mult zdruncinată.

Kaiserul părea să-și ciulească ochii. Ochii lui
s-a uitat direct la Cardinal. A subliniat că el
semnatese legile ereziei curții papale și
acționa adesea în consecință. El însuși a dat primul erezie
legi către Reich.

Ochii Cardinalului s-au luminat: Acestea erau chestiuni de stat.
Perspective profunde și ce spune un suveran în fața
oamenii sunt două lucruri diferite. Chiar și Dumnezeu a fost mai profund
decât părea nebuniei oamenilor. Se știa
că rațiunea Kaiserului mergea mai departe, că el studiase
scrierile anticilor. Chiar și necredincioșii au stat
aproape de el. Biserica, și nu fără motiv,
a acuzat Majestatea Sa de atitudini eretice. Nu a fost aici
în numele Bisericii. Dar se știa că Al Său
Acțiunile Majestății nu au dus lipsă de dovezi din care să se poată
a concluziona că nu era legat de Credință.

Kaiserul a ascultat cu atenție cuvintele cardinalului
toată seriozitatea.

Când s-a oprit, a răspuns:

„Acțiunile mele provin din funcția mea imperială. Unde ele”
sunt imperfecte, este pentru că nu am fost complet
cu succes în deservirea acestui birou. Cu toate acestea, numai acest birou
este fundația.”

Machine Translated by Google

Cardinalul dădu din cap. Cu siguranță înțelesese poziție imperială. Dar tocmai aceasta era problema: Două Forțele nu pot deveni o unitate. Rațiunea a fost un sprijin pentru o persoană, dar același motiv este urmat de îndoială. Nimic nu era protejat împotriva îndoielii. Dumnezeu însuși l-a dat. pe bună dreptate. Ar putea chiar să afecteze suveranitatea funcție, care altfel ar putea doar zgudui Sfântul Stâlpii bisericii.

Kaiserul și-a ridicat ochii: Biroul se află în inimă, la fel ca alte certitudini. Îndoiala ar putea apărea, într-adevăr, dar putea doar să modifice forma lucrurilor eterne, nu distruge-i.

Fiesco a tăcut și s-a uitat în fața Kaiserului. Era liber și aproape strălucea în lumina unui gând. Cu grijă, încet, Fiesco spuse: „Oricine a recunoscut odată incertitudinea problemelor umane din rațiune, ar cădea cu devotament la picioarele milei, pe care Biserica o are i-a oferit, sau s-ar cufunda în oceanul de nimic..."

A rămas nemișcat o clipă. Petrus von Vinea s-a uitat aproape tremurând spre Kaiser. Cardinalul s-a ridicat în picioare atent cu ochii mici.

Deodată, Kaiserul se ridică. Cu un mic gest al său mână, a spus triumfător:

„Domnule Cardinal, niciun om nu poate trăi fără credință. lucrurile veșnice sunt acolo, unde le slujim. Priviți

Machine Translated by Google

această lume, nu are ea ordine în toate lucrurile? Vrem să
încercați să creșteți această ordine. De aceea, Kaiserul are
„birou. Aceasta este voia lui Dumnezeu.”

O tăcere solemnă s-a așternut. Kaiserul s-a întors și
înainte prin cameră, s-a oprit la câțiva pași în fața
Cardinal și a spus:

„Mă bazez pe mine însumi și pe Dumnezeu în mine. Eu”
nu pot fi altceva decât ceea ce sunt. Trebuie să mă supun
poruncă atotputernică. Dumnezeu m-a ales pe mine să conduc
asupra Reich-ului. Spiritul meu trebuie să vegheze și să protejeze, să
ordine și să construiesc. Persoana mea este biroul meu și biroul meu
este persoana mea.”

Din nou s-a lăsat tăcerea. Cuvintele Kaiserului au răsunat în
inimile lor. Putere neclintită și o fire naturală neforțată
noblețea răsuna din tonul lor. O simțeau ca pe o certitudine,
dar ei nu știau asta. Fiesco și Petrus au stat alături de
și-au plecat capetele și nu au îndrăznit să ridice privirea.

Capul cardinalului și-a afundat între umeri, ceea ce
strâns laolaltă, iar spatele i se îndoia. Aproape fără
adică a gâfâit de două ori: „Dar de unde? Dar de unde
unde?"

Majestatea Sa stătea liberă. O lumină, o reflexie a
Ziua însorită de afară strălucea pe șuvițele lui roșii. Ochiul lui
a fost pătrunzător, dar clar.

„De ce întrebi iar și iar? Nu știi, nu simți? Cum poți trăi și să-ți faci
treaba?”

Machine Translated by Google

Vai de cel ce o pierde, dacă credința nu izvorăște din
în spatele îndoielii. El va trece și va fi nimic, chiar și
înainte să moară.”

Petrus aruncă o privire timidă. Domnea confuzia.
disperat în interiorul lui. Fiesco nu a prins semnele monarhului
Uite. A căzut, a căzut, căderea celor blestemați, fără sfârșit, sub
singurul lui abis. Petrus îl vedea ca pe un învins,
cineva căzând, cu fața palidă, gura contorsionată de
durere și batjocură. Dar părea că era purtat
Deodată, Fiesco a ridicat privirea și a întâlnit
privirea judecătorului. Era ca o înțelegere, o alianță
a creaturii împotriva incomprehensibilei. Dar apoi
a răcnit din nou asupra lor că erau teribil de singuri.

„Pentru ca timpul să fie plin, Dumnezeu mi-a dat
birou."

Tăcerea s-a așternut peste cei trei bărbați. Timpul s-a grăbit
peste ei ca un tunet. Soarta le stătea în față.

Cardinalul și-a adus mai întâi aminte. Ca și cum nimic din toate acestea nu
a însemnat ceva, a vorbit despre politică, a început cu
condițiile de pace ale Kaiserului. Conversația
a continuat, a mers la subiect și nu a produs nimic
nou. Kaiserul și Petrus au așezat din nou ceea ce au
ce cereau, cum percepeau pacea, ce ofereau.
Fiesco era adesea confuz și îl întreba frecvent pe
același lucru de două ori. O oră mai târziu, era din nou pe drumul lui

Machine Translated by Google

Creierul său părea să fiarbă, inima îi bătea cu febră,

Lumea din jurul lui era un vis amestecat.

Kaiserul s-a uitat la Petrus:

„Ce a vrut?”

Petrus încercă să-i întoarcă zâmbetul Kaiserului:

„Ca să-i pună la încercare Majestatea Voastră. Mă tem că va deveni

dușman al Majestății Voastre.”

Kaiserul dădu din cap:

„Oamenii mici de statură nu suportă lumina, se descompun în ea.”

Ca și cum ar fi vrut să-l scuze pe cardinal, Petrus a spus:

„Încerca...”

Dar Kaiserul a întrerupt:

„De ce cu mine? De ce cu alții? Trebuie să rămân pregătit.”

Kaiserul a plecat.

Petrus stătea singur, se așeza pe un scaun, își puse

capul în mâini și a mormăit iar și iar: „Mic

bărbați...”

Machine Translated by Google

Cel mai valoros lucru din viața oamenilor este apa liniștită, ore sfinte. Ele sunt izvorul tuturor sănătății, gânduri, cuvinte și fapte puternice și clare ca cristalul. De la aceste adâncimi mărețe izvorăsc creatorul, binele, nobilul.

- Goethe

Machine Translated by Google

Pomerania

Pământul de pe mare

Cuvântul „Pomerania” provine din expresia „po”.
„marju”, care înseamnă „pe mare”. Sute de mii de germani din toate provinciile Reich-ului au petrecut ore liniștite de vară pe plajele aurii și deschise la culoare ale Pomeraniei, privind valurile care se rostogolesc ale Mării Baltice și trăgând din ele putere, sănătate și frumusețe fizică. Pomerania a devenit țara de pe mare, chiar dacă nu se cunoaște originea numelui său. Oaspeții Pomeraniei din interiorul țării

sunt uimiți de singura cretă albă, masivă, din Germania stânci. Privesc în jos din camerele lor spre nesfârșitul întinderea mării, înghițită de valuri, dar văd și valurile care se sparg printre copaci de-a lungul gloriosului pădurea de mesteacăn din Stubnitz, care primăvara se aprinde milioane de flori minuscule. De asemenea, rătăcesc în adâncuri singurătate de-a lungul stâncilor abrupte sau de-a lungul plajei largi curbă de la Usedom și Wollin cu arbuști deși: ei somn înconjurat de pescăruși, printre bărci de pescuit și pe dune, și sunt mereu înconjurați de splendoare, pace și plăcere. Pomeranianul Peisajul de vară este vesel și de o frumusețe râzătoare, distins pe mare prin culorile strălucitoare ale Pomeraniei,

Machine Translated by Google

alb și albastru: Alb ca stâncile strălucitoare de cretă și dunele,
albastru intens ca marea și cerul cu apă grea
nori albi la orizont.

Pomerania este, de asemenea, frumoasă de-a lungul lagunelor cu mulțimea lor de pești și cu peticele de pământ acoperite de flori. Pomerania de Est este frumoasă și dincolo de
dune masive în zona interiorului Mării Baltice. Există
munți abrupți, pietroși, cu intersecție cu zone adânci
râpe, pete verzi, mlaștini întunecate și frunziș abundent
și pădure. Lacuri marine limpezi sunt împrăștiate peste tot,
adevărate paradisuri ale păsărilor pentru lumea nordică a rațelor sălbatice
și lebădă sălbatică, stârc și găină de apă. Sidef
fluturii și cintezele aurii plutesc deasupra florilor acvatice și
spini de mlaștină. Noaptea, strigătul marii bufnițe-pescar
răsună în pădurea splendidă, un strigăt atât de rar
auzit. Și pădurea Pomeraniei, unde odinioară, cu mult timp în urmă,
urși și bizoni, râși și pisici sălbatice europeni antici au cutreierat, din
nou, astăzi, pe peninsula Darss-
Zignst, nu departe de casa de la țară a lui Herman Goering, sunt
bizonul american.

Ultima eră glaciară a creat topografia Pomeraniei. A creat marea
Morenă Baltică, Hinterlandul Baltic
și în Pomerania de Est, Morena Rotundă. Aceasta
Topografia a dat Pomeraniei splendoarea și plăcerea în care astăzi
simțim linia de salvare a oamenilor de graniță și în provincia de
graniță de pe mare.
Diversitatea pământului pomeranian revine întotdeauna odată cu

Machine Translated by Google

accent pus pe câmpia în expansiune nesfârșită. În pădurea rară de stejari mixti trăiau odinioară popoarele nordice care lucrau pământul cu topoare de piatră și plug. Movile colosale provin din epoca târzie a pietrei, mormintele rudelor acelor țărani. La sfârșitul epocii bronzului, întreaga Pomerania este un ținut dramatic. La fiecare punct de reper găsim încă, până în ziua de azi, rămășițele unor așezări. De la

De data aceasta, descoperirea unei svastici este cea mai veche din Pomerania. Din mlaștinile din Sophlenhof, unul și-a revenit splendida vază de bronz cu cele patru spirale pe o disc solar în flăcări. Preistoria unor importante epoci germanice triburi datează din Pomerania. Slavii s-au filtrat, dar în 12-a coloniștii germani din secolul al XX-lea s-au întors în mase mari. Au construit casa din Saxonia Inferioară, cu patru laturi curte, casa mansardată Warkish și în Pyritzer Welzacker, o adevărată mină de aur a peisajului, au construit „Casa Vorlauben". Și în fiecare tip de arhitectură, vechea casă țărănească pomerană apărea artistică și liniștitoare. Pomerania este pământ țărănesc și, ca atare, un peisaj integrant al Reich-ului. Câmpurile sale fertile se întind ca niște mări întunecate sub cerul larg, întrerupte de liniile brazdelor câmpurilor. Nu e de mirare că o lume contemplativă, singură, tipul creativ puternic și încăpățânat s-a dezvoltat aici, perseverând în tot ceea ce încearcă, taciturnă și închisă împreună împotriva străinilor.

Este adevărat și în cazul pomeranienilor vulgari, despre care se poate spune spune atâtea povești din Reich? Trebuie să existe unele

Machine Translated by Google

adevăr în ea, căci chiar și istoricul Evului Mediu,
Thomas Kontzow a relatat despre oamenii din
Pomerania:

„Sunt mult mai politicoși și mai pioși dacă cheltuiesc
ceva timp de către slavi, dar cu toate acestea, ei încă au
- atât de la slavi, cât și din cerurile stricte de sub
„în care trăiesc - multă asperitate în ei."

De asemenea, bine cunoscute sunt cuvintele lui Frederic cel Mare,
cine a spus că dacă lumea se va sfârși, el
ar merge în Pomerania pentru că ar dura 20 de ani
mai târziu acolo... Dar nu putem nega că oamenii de stat din
Frederic Wilhelm I către Frederic Wilhelm al III-lea a luat
cooperarea pomeranienilor foarte serios în afaceri
de stat, în care au oferit atât de multe lucruri politice valoroase
forțe. Frederic cel Mare, al cărui tată, Frederic Wilhelm I, îi
îndrăgea deja foarte mult pe pomeraniști datorită fiabilității
lor excepționale, a considerat că această laudă îi folosea:

„Pomeranii au un spirit direct și naiv;
Pomerania este odinioară provincia a tot ceea ce aduce
forțele atât pentru război, cât și pentru celălalt guvern
ramuri; doar pentru diplomație prefer să nu le folosesc,
„pentru că adesea trebuie să folosești înșelăciunea împotriva înșelăciunii."

Și a sunat de-a dreptul tandru, când în 1780 el
a spus delegației pomeraniene care a cerut ajutor:

„Sunt foarte bucuros să vă ajut pe voi, pomeranienii, pentru că eu"
iubesc pomeranii ca pe frații mei. Nu poți iubi

Machine Translated by Google

le iubesc mai mult decât le iubesc, pentru că sunt bune
oameni care au fost mereu alături de mine pentru a apăra
patria, atât pe câmpul de luptă, cât și pe
pe frontul de acasă. Au fost alături de mine cu
bunurile și sângele lor. Nu pot fi o ființă umană
sau ar avea o inimă de om dacă nu le-aș arăta
recunoștință acum."

Pomeranii au suferit pierderi foarte mari în
Războaiele sileziene. Șaizeci de comandanți ai armatei pomeraniene
au luptat și au vărsat sânge pentru regele lor, iar soldatul simplu a făcut-o
minuni. Curajosul Pomeranian și, mai presus de toate,
Grenadierul pomeranian era proverbial. Anticul
Generalul mareșal von Schwerin a stat cu steagul
în mână înaintea Pragăi cu regimentul său, conducându-l
cu elanul unui tânăr până când a căzut. Când generalul
von Winterfelt a căzut, Frederic cel Mare a pierdut „cele mai multe
figură magnifică în armata prusacă."

Talentul militar și strategic, da, geniile
din Pomerania sunt numeroși: Generalul Mareșal
de la Wrangel, Albrecht Graf von Roon, generalul Georg
von der Warwitz și generalul Baseler erau pomerani.
Kristian von Kleist, care a găsit moartea unui erou la Kunersdorf, a fost
soldat și poet. Mulți mari administratori și organizatori au venit din
Pomerania; printre ei, directorul general al poștei, Stephan, care este
cunoscut și astăzi. O figură deosebită și excepțională a fost Ernst Woritz
Arndt, unul dintre marii lideri ai

Machine Translated by Google

revoltă populară în războaiele de eliberare: poet, cercetător și
politician. Unul îl onorează pe precursorul zborului modern în Anklamer
Lillenthaler. Marii medici
Virchow, Billroth și Schleich au creat pietrele de temelie
al medicinei moderne. Fața câinelui Pomeranian
peisajul, resimțit cu rigoare nordică a Germaniei, se reflectă în căldura
oamenilor contemplativi și
se oglindesc în arta acelor mari pictori ai
Perioada romantică germană, Phillip Otto Runge și Caspar
David Friedrich, ambii fiind pomeranieni.

Teritoriul de frontieră de pe ocean era încă din
începutul teatrului de operațiuni al multor bătălii. În timpul secolului al Mijlociu
Epoci, Războiul de Treizeci de Ani a devastat-o până la punctul de a
nerecunoaștere și i-a rupt unitatea politică.
Totuși, pomeranii au reconstruit complet.
Evul Mediu a fost, de asemenea, o perioadă importantă pentru pomeranieni
arhitectură, căreia îi datorăm masivele catedrale gotice din Stettin,
Stargard, Stralsund, Greifswald și Kolberg. Chiar și multe orășele
complet necunoscute au rămășițe ale unor porți și ziduri antice. Aceste
clădiri grele din piatră, cu patru laturi, constau dintr-un puț rotund
care se ridică dintr-o structură inferioară, reflectând vitejii pomeranieni.

Abia în decursul secolelor Pomerania și-a recăpătat unitatea, după ce
fusese dezmembrată prin Tratatul de la Westfalia. O parte din
Pomeranie, împreună cu Rügen, nu au fost reunificate decât la
Congresul de la Viena din 1813.
Multe evoluții ulterioare sunt explicate de acea perioadă.

Machine Translated by Google

Războiul Mondial, care a transformat-o într-un teritoriu de front vizavi de Polonia, i-a limitat sau întârziat din nou progresul. Dar tocmai în anii dificili ai dezorganizării și
lipsa de speranță, Pomeranianul se încăpățânează și
și-a făcut datoria fără ezitare. Noua perioadă, cu impulsurile ei puternice, i-a găsit pe pomeranieni, acei oameni încăpățânați, nerăbdători, cu o forță durabilă,
pregătite în spiritul lor. Antipatia lor față de licăririle false
iar puterea și credința lor s-au înrădăcinat ușor în acestea vremuri minunate: erau fericiți că li se permitea să muncească și realiza. Și pe toate câmpurile de luptă din toate timpurile,
Soldatul pomeranian a fost onoarea unui soldat
oameni.

Machine Translated by Google

Un lucru este important astăzi:

Patria.

Și flacăra sacrificiului

aruncă fiecare om la ale lui.

- Hoelderlin